

ΤΕΥΧΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1923

35

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 4

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 2

Αριθμός συμμετοχῆς τὰς κληρώσεις
διὰ τὰ δῶρα τοῦ Μηνιαίου τεύχους.

4382

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. 35 ΑΘΗΝΑΙ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία δδδς Κοραῆ ἀρ. 4

Στοιὰ «Ν. Αστέως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 120

Ἐπαρχίας 150

Ἐξωτερικῶν Φρ. γρ. 50

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΔΑΓΚΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΓΕ. ΟΥΚΑΛΕΚΤΩΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

1-2680
16-8-85
36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Οδός Κοραή αρ. 4 (Στολ. «Ν. Αστωρ»).

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΑΙΑΝΙΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ
Δ. Ι. ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Αθλητισμού).
ΝΑΪΣ
ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΓΟΝΙΣΤΑΙ

Εν ΤΡΙΠΟΛΕΙ— Β. Σπυρόπουλος
Εν ΠΥΡΓΩ— Τ. Καλαβός
Εν ΑΙΓΙΩ— Γ. Ανδρικόπουλος
Εν ΣΕΡΡΑΙΣ— Γιαν. Παπακωνσταντίνος
Εν ΚΟΖΑΝΗ— Γ. Χαπαδημητρίου
Εν ΛΑΜΙΑ— Δ. Ελασσώνας
Εν ΧΑΝΙΟΙΣ— Ηλ. Κινθάνης
Εν ΚΑΪΡΩ— Αριστ. Ζωγραφίδης

Οι εν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ανταγωνίζονται δὲν διωρίσθησαν
εἰσέτι ἐπισήμως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΤΕΥΧΗ

Ἐκ τῶν 20.000 τευχῶν τῶν ἀγορασθέντων διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ «ἀγνώστου σιρτιώτου», ἵνα διατεθῶσι πρὸς πενήκοντα λεπτά ἑκατοῦν ὑπολείπονται εἰσέτι τινὰ, τὰ ὅποια διαθέτομεν εἰς τὴν τιμὴν αὐτὴν, ἀποστέλλομεν δὲ τοιαῦτα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου καὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐπὶ συστάσει.

Τὰ διατιθέμενα τεύχη εἴτε ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 4—26.

Τὰ πρὸ ἢ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους τιμῶνται πάντοτε πρὸς δύο δραχμὰς.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΟΣ 2 ΔΡΑΧΜΑΣ

Ἐγκυκλοφόρησεν ὡς ἐγράψαμεν ἤδη τὸ Ε' μηνιαῖον τεύχος τοῦ Ἰουλίου περιέχον καὶ τοὺς κληρῶν θέτους ἀριθμοὺς τῆς Δ' κληρώσεως.

Ἐπειδὴ ἐν τοῦτοις λόγοις τῆς τιμῆς τῶν 8.50 δραχμῶν ὥστε πολλοὶ ἀναγνώσται δὲν ἤθελον τὰ ἀγοράσωσι τὸ τεύχος μὴ θέλοντες ἄλλως τε καὶ μετασχεῖν εἰς τὴν διανομὴν τῶν δώρων, δηλοῦμεν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δύναται πᾶς τις καὶ προμηθευθῆναι τὸ μηνιαῖον τεύχος καὶ ἄνευ ἀριθμοῦ διὰ τὴν κλήρωσιν τῶν δώρων εἰς τὴν τιμὴν τοῦ «Θησαυροῦ» ἥτοι δραχμὰς δύο.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προσέθεμεν συνέπεια παραπόνων τακτικῶν ἀναγνωστῶν, οἵτινες ἐστεροῦν τοῦ τεύχους λόγῳ τοῦ ὅρου τῆς ὑποχρεωτικῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ δῶρα.

Οὕτω ἐφοδιάζομεν ἀπὸ τοῦ τεύχους τοῦτου τὰ προαπορία διὰ τῶν καὶ ἄνευ ἀριθ. τὰ ὅποια θὰ πωλῶνται πρὸς δραχμὰς δύο ἄνευ ἀριθμοῦ διὰ τὰ δῶρα.

Ἐπίσης διαθέτομεν πρὸς δύο δραχμὰς καὶ τὰ τέσσαρα τεύχη τῶν παρελθόντων τευχῶν, τὰ ὅποια ἀποστέλλομεν εἰς πάντα τὰ τοῦντα ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

Δ' ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Α' ὁ ἀριθμὸς 7264
κερδίζει δῶρα δρ. 2250
Β' ὁ ἀριθμὸς 2963
κερδίζει δῶρα δρ. 1000

Καὶ οἱ κατωτέρω ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνά δρ. 10.

5063,	96,	27	4046,	1777,	7063
1246,	2435,	235	463,	6228,	301,
8226,	2943,	1410,	5749,	9243,	
1659,	9197,	610,	5994,	2452,	
5229,	1240,	9916,	1640,	1568,	
845,	6848,	2255,	3187,	607,	317
4222,	186	2107,	5325,	8139,	
6707,	1631,	9285,	691,	955,	1700
8107,	8375,	189,	1411,	265,	560
7073,	2547,	6276,	571,	4129,	
1420,	9080,	775,	4235,	1687,	
7714,	2240,	899,	1488,	5776,	19
7063,	596,	226	1000,	4072,	865
1907,	107,	7083,	5128,	287,	1684
6023,	7941,	1925,	130,	8962,	
4945,	1423,	246,	1932,	1585,	27
2025,	6128,	1427,	4128,	2746,	
7063,	1990,	85,	5088,		

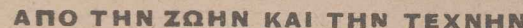

Τὴν μεταμεσημέριαν τοῦ παρελθόν-
τος Σαββάτου 28 λήξαντος ἔγινεν εἰς
τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τῇ πρωτοβού-
λῃ τῆς «Μάννας τοῦ Στρατιώτου» κ.
Ἄννας Παπαδοπούλου, πατριωτικῇ
συγκέντρωσις, καθ' ἣν πρὸ πολυπλη-
θοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου καὶ
παρόντων καὶ τοῦ Ἀρχηγῶ τῆς Ἐ-
παναστάσεως κ. Πλαστήρα καὶ τοῦ
Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γονατᾶ,
ὀμιλήσαν ἀλληλοδιαδόχως· οἱ κ. κ.
Στίλιων Πιπτακῆς, Μιράν Σεβασλῆς
καὶ Γ. Γεννάδης.

Καὶ ὁ μὲν Συμωναῖος λόγιος α.
στ. Πιπτακῆς μὲ τὸ διακρίνον αὐτὸν
σοβαρὸν καὶ συγχρόνως χιουμοριστικὸν
ὕφος του ἐξῆρε τὴν πατριωτικὴν καὶ
φιλάνθρωπον δράσιν τῶν Ἑλλήνων
κατὰ ἐν τούτοις τελευταίους πολέμους
καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὁ δὲ φιλέλληνας
κ. Σεδασλῆς, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ ἀπαί-
στως τὴν Ἑλληνικὴν, διηρμήνευσε διὰ
θεριμῶν ἐκφράσεων πρὸς τοὺς Ἑλλη-
νας τὴν ἐγγωνοσύνην τῶν Ἀρμενίων
διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς παρεχόμενην φιλό-
ξενίαν καὶ προστασίαν.

Ἐν τέλει ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ἐμπνευ-
σμένος ῥήτωρ κ. ἐκνιάδης μετέδωσε
τὸν ἐνθουσιασμόν του πρὸς τοὺς ἄκρο-
ατὰς εἰπὼν πλὴλὰ τὰ ἐπαινετικά διὰ
τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ἐπέρανε δὲ
τὸν λόγον τοῦ ἐκθέσας τὰ τῆς πατρι-
ωτικῆς ἐθελουσίας τοῦ Πατριάρχου
Μελετίου καὶ τὰ τῆς ἰδρύσεως σανατο-
ρίου διὰ τοὺς φοματιῶντας ἄξιωματι-
κοὺς καὶ στρατιῶτας, τῇ πρωτοβουλίᾳ
τῆς Μάννας τοῦ Στρατιώτου, περὶ τοῦ
ἑποίου ἐκτενῶς εἰς ἓν τῶν προηγου-
μένων ταυχῶν μας ἔγραψεν ἡ καλὴ
ἡμῶν συνεργάτης Ναΐς

Μετά τὰς ἀνωτέρω διαλέξεις, αἱτι-
νες ζωηρῶς καὶ ἐπ' ἀνελιγμένως ἔχει
ροκροτήθησαν, ἐγένετο προβολὴ φω-
τεινῶν εἰκόνων, ἀναφερομένων εἰς τὴν
καταστροφὴν τῆς Σμύρνης, εἰς τὰ τε-
λευταία γεγονότα τῆς Κων/πόλεως
καὶ εἰς τὸ μέχρι Κρήτης ταξίδιον
τοῦ Ἀρχιεποῦ τῆς Ἐπαναστάσεως με-
τὰ τῆς Ἀννίας τοῦ Στουατιάτου, ἣν
καὶ συνεχάρησαν θερμότατα πάντες οἱ
παρευρεθέντες εἰς τὴν ὥραν ταύτην
πατριωτικὴν μυσταγωγίαν.

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Γρηγ. Ξενοπούλου.

Ἐλαβα διὰ τοῦ «Θησαυροῦ» ἕνα γράμμα ἀπὸ νέον δεκαοκτὼ μῶναις ἑτῶν. Μοῦ γράφει ἐξ ἀφρηυῆς τοῦ χρονογραφημάτων μου ἐκείνου διὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἡμερῶν μας καὶ συμπεραίνει ὅτι δὲν ἔχουν διόλου ἄδικον νὰ εἶνε, .. ἐκφυλισμένα, διότι ἐκφυλισμένον εἶνε καὶ τὸ περιβάλλον ἐκφυλισμένη καὶ ἡ ἐποχὴ. Καθὼς βλέπετε, ὁ νέος πρῶτα-πρῶτα παρεξημενεύει τὴν λέξιν «ἐκφυλισμός». Τὴν θεωρεῖ συνώνυμον μὲ τὸ «διαφθορά». Ἀλλ' ἡ διαφθορά εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ ἐκφυλισμοῦ, ὁ ὁποῖος πάλιν δὲν εἶνε παρὰ μία ὁργανικὴ βλάβη ἢ ἀδυναμία τοῦ ὁργανισμοῦ κληρονομική. Μὲ ἄλλους λόγους γενεῖται κατὰ τὸν ἐκφυλισμένον, δὲν γίνεται. Ἐπομένως οὔτε ἄδικον εἰσπύσει νὰ ἔχη δι' αὐτὸ οὔτε δίκαιον. Εἶνε ἐντελῶς ἀνεύθυνος. Μᾶλλον ὁ ἑνὸς ὅριον εἶνε ἀνεύθυνος καὶ διὰ τὴν διαφθοράν του, διότι, ὥς ἐκφυλισμένος, δὲν διακρίνει ἱεροτέραν ἀπὸ ἡσίου διὰ τὰ παλαιὰ κατὰ τῶν ποσοῶν του τάσεων καὶ τῶν νοσηρῶν του ἐνστικτίων καὶ τὰ τινὰ.

μεταχειριζόμεθα τὴν λέξιν ἐκφυλισμός. Ἡ διαφθορά εἶνε ἄλλο πράγμα. Ἐνας ἐκφυλὸς εἰμπορεῖ κάποτε νὰ μὴν εἶνε καὶ διεφθαρμένος. Ἀπεναντίας ἓνας διεφθαρμένος εἰμπορεῖ νὰ μὴν εἶνε καὶ ἐκφυλὸς. Φαίνεται ὅμως διὸ ἡ σύγχυσις τῶν δύο ἀδτιῶν ὅρων εἶνε κοινή. Πολλοὶ τὴν κάμνουν. Ὅταν λέγουν ἐκφυλισμός, ἐννοοῦν διαφθορά. Καὶ ἴσως δὲν ἔχουν τόσον ἄδικον, ἀφοῦ πάντοτε σχεδὸν αὐτὴ εἶναι ἀποτελεσματικαὶ ἐκείνου. Ὁ ἐκφυλισμένος δὲν ἔχει ζωηρόν ἠθικὸν αἰσθημα. Ἀπὸ μικρὰς ἡλικίας ὁρεῖται πρὸς ὅλους τὰς διαστροφὰς καὶ πρὸς ὅλους τὰς καταχρήσεις. Γρήγορα γίνεται δοῦλος τῶν παθῶν τοῦ καὶ κάποτε φθάνει ὥς τὸ ἐγκλημα. Τί ἄλλο εἶνε τότε παρὰ μέγα πνευτοῦ ὁσέων διεφθαρμένος; Ἐπιτέλους ἡ λέξις δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν. Ἡ ἐκφυλισμένη τὸν ποῦμα ἔφα τέτοιον ἄνθρωπον ἢ διεφθαρμένον τὸ ἴδιον εἶνε. Καὶ ὅταν τέτοιαι ἄνθρωποι εἰς μίαν κοινωνίαν ὁμάχουν πολλοὶ, ὅταν αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν, διεφθαρμένη ἢ ἐκφυλισμένη εἶνε καὶ ἡ κοινωνία. Καὶ ὅταν εἰς μίαν ἐποχὴν πλεονάζουν αἱ τεισάται κοινωνίαι, διεφθαρμένη ἢ ἐκφυλισμένη εἶνε καὶ ἡ ἐποχή.

Ὁ νέος λοιπὸν συγχέει ἐν αἰ-
τιον μ' ἐν ἀποτελεσμα. Ἡμεῖς τοῦ
βλῆσιμον μὲ ἀντὶν τὴν σημασίαν

Μετὰ τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν, τὴν

αναγκαίαν διὰ τὴν περαιτέρω συνεννόησιν, εξακολουθοῦμεν.

Ὁ νέος ποῦ ποῦ γράφει, φαίνεται ν' ἀγνοῇ τὰ κληρονομικά, τὰ ἔσωτερικά αἰτία ἢ τὰ παραβλέπει. Καὶ περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἔξωτερικά, δηλαδή εἰς τοὺς πειρασμοὺς ποῦ παρουσιάζει διαρκῶς ἡ διεφθαρμένη αὐτὴ κοινωνία εἰς τὸ παιδί, εἰς τὸν ἔφηβον, εἰς τὸν νέον. Ἐνὰ παιδί, λέγει κάπως θερμόαιμον, διὰν κινῆται, ζῇ, ἀναπνέει ἐν μέσῳ γυμνῶν τραχήλων, βραχιόνων, κνημῶν γονάτων, τί θέλετε νὰ κάμῃ; Θὰ νικηθῇ, φυσικὰ, ἀπὸ τοὺς ἀνικῆτους αὐτοὺς πειρασμοὺς. Καὶ ἀπὸ δεκαπέντε ἐτῶν θὰ κυνηγᾷ γυναῖκες καὶ θὰ ἔχῃ ἐρωμένους. Ἄλλως τε αὐτὸ βλέπει ἢ ἀκούει νὰ κάμουν γύρω του ὅλοι, διήλικες, μεγαλειότεροι, μεγάλοι, γέροι. Εἰς κάθε δῆμα ἀκόμη, συναντᾷ θηλυκὰ πάσης ἡλικίας, τάξεως καὶ γυμνότητος, πρὸ θυμὰ νὰ τὸ ικανοποιήσουν. Ἔτσι ἡ διεφθαρμένη κοινωνία διαφθείρει τὸ παιδί.

Κανείς δὲν τὸ ἀμφοισθεῖ. Οἱ πειρασμοὶ εἶνε πάντα πειρασμοὶ καὶ αἱ παγίδες εἶνε πάντα παγίδες. τὸ πλέον ἐκφυλὸν ἐκ γενετῆς παιδί δυσκολώτερον θὰ διεφθειρετο καὶ θὰ κατεστρέφετο, ἂν ἐξοῦσεν εἰς σεμνὸν ἠθικὸν καὶ αὐστηρὸν περιβάλλον, ὅπου δὲν θὰ ἔβλεπε καὶ δὲν θὰ ἀκούγε τίποτε πρὸ σκανδαλῶδες. (Ἄς προσθέσωμεν καὶ δὲν θὰ ἐδιάβαζε.) Ἄλλ' ἂν τὸ παιδί δὲν

ἦτο ἐκφυλὸν; Ἄν δὲν ἔφερεν ἐκ γενετῆς ἀπὸ τὸ σπέρμα τῆς διεφθορᾶς; Ἄν δὲν εἶχε μέσα του αὐτὰς τὰς προτίμους καὶ πολλάκις διεστραμμένας τάσεις, τὰ κακὰ ἔνστικτα τ' ἀναπνέζόμενα μετὰ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν; Θὰ διεφθειροτο ποτέ; Ἡ τοῦλάχιστον θὰ διεφθειροτο τόσο γρήγορα καὶ τόσο εὐκόλως;

Βεβαίως οὐκ ὄχι! Καὶ σήμερ' ἀκόμη βλέπω παιδιὰ καλογεννημένα—ἐννοῶ φυσιολογικῶς,—ὄχιὰ παιδιὰ, σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑπερρωστα, ποῦ τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν δὲν τοὺς κάμουν οἱ καθημερινοὶ πειρασμοὶ τῆς ἐκφυλισμένης ἐποχῆς μας. Ὅντε τοὺς βλέπουν, οὔτε τοὺς προσέχουν. Σὰν νὰ μὴν εἶνε, Καὶ τὸ φυσικώτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου θεωροῦν αὐτὰ τὰ παιδιὰ τὸν παρῶντα μίαν γυναῖκα μιόγυνον, πεκολλητὴ, μετ' ἀνταπαρὰν, διὰν μάλιστα κάμνη ἔξοι. Εἶνε παιδιὰ ὁθῶα. Τὸ ἐνστικτὸν τῆς ἀναπαραγωγῆς δὲν ἔχει ἔνστικτα, ἀκόμη μέσα τους, διότι δὲν εἶνε ὁ καιρὸς του. Ἡ μόλις ἀρχίζει νὰ ξυπνᾷ καὶ εἶνε ἀκόμη τόσο ἀμυδρὸν, τόσο ἀόριστον καὶ τόσο ἀκίνδυνον!.. Πῶς θέλετε νὰ διαφθαροῦν τέτοια παιδιὰ; Καὶ εἰς τὰ χέρια τῆς Μεσοαλίας νὰ ἔπεσαν, πάλιν θὰ ἐγλύτωναν. Ὅπως μία σπίδα, διὰν πέφτῃ εἰς ἓνα μίγμα ὠρισμένον νιτροῦ, θείου καὶ ἀνθρακος εἶνε φυσικῶς ἀδύνατον νὰ μὴν φέσῃ ἐκρηξίαν, ἔτσι εἶνε φυσικῶς ἀδύνατον καὶ νὰ φέσῃ, διὰν πέσῃ εἰς ἓνα μίγμα ἀπὸ τὸ ὅποιον λείπει ἐκ

στοιχείον ἢ εἰς τὸ ὅποιον αἱ ἀναλογίαι δὲν εἶνε ὅπως πρέπει.

Ἄλλ' εἵνυχε νὰ γνωρίσω καὶ ἄλλα παιδιὰ μετὰ κάπως πρῶτμα ἐνστικτα μεγάλων, ἐπομένως μετὰ ποιοῦν ἐκφυλισμὸν, τὰ ὅποια ὅμως δὲν διεφθάρσαν διόλου. Καὶ τοῦτο διότι τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἡγωνίζοντο ἐπάλαττον καὶ ἐνικοῦσαν. Τοὺς εἶχαν πῇ: «Αὐτὸ εἶνε κακὸ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ κάμῃς». Τὸ ἀνεγνώριζαν, τὸ αἰσθάνοντο, τὸ ἐννοοῦσαν καὶ μόνον τὸν. Κι' ἔβαζαν ὅλην τὴν τὴν θέλησιν διὰ νὰ μένουν ἐντὸς τῶν ὁρίων.

Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ὁποῦδαῖον! Ματυρεῖ διὸν ὅτι ἐκφυλισμὸς δὲν εἶνε πολὺ προχωρημένος, εἴμπορε ν' ἀναπνυχθῇ ἡ θέλησις ποῦ θὰ τὸν νικήσῃ. Καὶ βεβαίως, ὅλα τὰ παιδιὰ δὲν γεννῶνται σήμερον ἀντίτως καὶ ἀπελπιστικῶς ἐκφυλισμένα. Τὰ περισσότερα γεννῶνται ἢ σχετικῶς ὀλίγα φυσιολογικὰ ἢ μὲν ἓνα μέτριον ἐκφυλισμὸν. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἐκπετώμεθα, δι' τέτοια εἶνε ἡ κοινωνία, μέτρια εἶνε ἡ ἐποχή, καὶ ν' ἀπελπιζόμεθα δι' δὲν ὑπάρχει τὸ ὅπως σωτηρίας, προτιμώτερον θὰ ἦτο θὰ ἡμποροῦσε νὰ τὸν νικήσῃ ἡ θέλησις ποῦ νικᾷ.

Υποθέτω δὲ δι' τὸ καλλίτερον δὲν θὰ ἦτο, νὰ φωνάζωμεν κατὰ τῆς γυμνότητος καὶ τῆς ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν, οὔτε νὰ ἐκναγκάζωμεν τὰ θηλυκὰ μὲς νὰ πεπάζονται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, οὔτε νὰ καίωμεν τὸν Βορρῆα, οὔτε νὰ κλείωμεν τοὺς

ναοὺς τῆς Ἀφροδίτης, οὔτε νὰ με ταβάλωμεν τὰς πόλεις μας εἰς ἀσκηταριά. Αὐτὰ εἶνε ἀδύνατα πρᾶγματα πλέον! Δὲν θὰ ἦτο ὅμως ἀδύνατον πρᾶγμα νὰ προσέξωμεν περισσότερον εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν, νὰ τὴν τροποποιήσωμεν κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐποχῆς, νὰ τὴν κάμωμεν ὀλιγώτερον σχολαστικὴν, δογματικὴν καὶ σεμνόνυφον, νὰ ἔχωμεν ὅπ' ὅρει κυρίως τὸ πρῶτον αὐτὸ, τὸ ἐκφυλὸν ξύνημα τοῦ παιδοκόσμου, τῆς νεολαίας καὶ νὰ ἀποβλέπωμεν κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ἰσχυρᾶς θελήσεως, ἡ ὅποια, ἐν γνώσει πλέον, θ' ἀντιδρῶσε κατὰ τοῦ πορνηροῦ.

Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε θέμα ἄλλης μελέτης.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ εὐφύμως γνωστὸς ὁμογενὴς ἐκ Σπυριδίου τοῦτος

ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΤΣΙΑΝΣ
ΣΥΦΙΛΙΑΔΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΝΥΧΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικῶς σπουδάζας ἐν Παρισίοις τὰ Ἀφροδίσια εἰς τὰ Νοσοκομεῖα St. Louis, Necker, Lariboisiere, ἐφαρμόζει τὰς τελευταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΑΡΟΥ 21.- ΚΟΙΝΑΙ
Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς (παραπλεύρως ὁφθ. κλινικῆς Χαράμῃ)
Ὁραὶ ἐπισκέψεων
9-12 π. μ. καὶ 3-8 μ. μ

ΑΙ ΟΔΟΙ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΝΩΜΕΝΑΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙΣ

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀσχο-
λοῦνται πρῶτον μὲν τὴν συμπλή-
ρωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ δι-
κτύου τῶν δρόμων τῶν.

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἀμερικὴν
δὲν κάμνουν μισὰ πράγματα, ἀνέ-
λαβον νὰ κατασκευάσων δρόμους
τελείους, καταλλήλους διὰ τ' αὐτο-
κίνητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δι-
δαγμάτων τῆς πείρας τοῦ παλαιοῦ
κόσμου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παντα-
χόθεν παρηκολογηθήσαν αἱ ἐπιστη-
μονικαὶ ἐρευνᾶι καὶ ἰδίως ἐπεστή-
θη ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῶν ὀλικῶν, τὰ
ὅποια θ' ἀποτελέσουν τὸ ἐπίστρω-
μα τῶν δρόμων.

Καὶ ὥπως ἐπιτύχουν ὁμαλὴν δεδο-
μένα ἐπὶ τῆς ἀξίας μίας ἐπιστρώ-
σεως, κατασκευάσαν δοκιμασιακὰς
ὁδοὺς. Καὶ τοιαῦται ὁδοὶ κατασκευ-
άσθησαν τέσσαρες, δύο εἰς τὴν
Καλλιφορνίαν, μία εἰς τὸ Σπρίνγκ-
φιλ καὶ μία εἰς τὸ Πισκοβόργ. Αἱ
ὁδοὶ αὗται διατρέχονται ἀπὸ αὐτο-
κίνητα μέχρις ὅτου τὸ ἐπίστρωμα
καταστραφῇ καὶ τοῦτο θὰ ἐπιτρέψῃ
σύγκρισιν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐ-
φαρμοσθέντων συστημάτων.

Ἡ διὰ μπετὸν ἀσφὲς ὁδὸς φαί-
νεται ὅτι παρέσχε τὰ καλύτερα ἀ-
ποτελέσματα. Κατέστη ἡ συνήθης
ὁδὸς εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας
Ἑβρεῖας. Ἡ ἐπίστρωσις τῶν ὀ-
δῶν αὐτῶν γίνεται διὰ πλακῶν ἐκ
μπετὸν ἀσφὲς πάχους 15—18 καὶ
20 ἑκατοστίων.

Οἱ Ἀμερικανοὶ σκέπτονται νὰ

ἐνδύσων τὸν Ἀτλαντικὸν μὲ τὸν
Εἰρηρικὸν διὰ μίας ἰδεώδους ὁδοῦ,
ἡ ὁποία ν' ἀνταποκρίνεται τελεί-
ως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερι-
νῆς συγκοινωνίας.

Ἡ ὁδὸς αὕτη θὰ κατασκευασθῇ
ἐπὶ τῇ βάσει μέσης κινήσεως 15
χιλ. ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων κατὰ
24 ὥρας. Τὸ ὀλικὸν πλάτος τῆς θὰ
εἴναι 30 μέτρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ
12 θ' ἀποτελοῦν τὸν κυρίως δρό-
μον, τὰ δὲ λοιπὰ τὰ ἑκατέρωθεν πε-
ζοδρόμια.

Ἡ ἐπίστρωσις τῆς κυρίας ὁδοῦ
θὰ ἔχῃ πάχος 25 ἑκατοστίων. Ἡ
ὁδὸς θὰ φωτίζεται δι' ἡλεκτρικῶν
καὶ τὰ σύρματα θὰ διέρχωνται ὑ-
πογείως. Αἱ στροφὰι θὰ ἔχουν ἀ-
κτῖνα 300 μέτρων, ὥστε νὰ ἐπι-
τρέπουν εἰς τὰ αὐτοκίνητα ταχύτη-
τα 60 χιλιόμετρων κατ' ὥραν.

Τέλος εἰς τὰς διασταυρώσεις μὲ
ἄλλας ὁδοὺς, θ' ἀφαιρεθῶν ἐφ' ὅ-
σον εἴναι δυνατόν, πάντα ἐκεῖνα τὰ
ὅποια ἐμποδίζουν τὴν θέαν τοῦ ὁ-
ριστοῦ εἰς ἀπόστασιν 150 μέτρων.

Πόσον δρᾶ γε θὰ στοιχίσῃ ἡ ὀ-
δὸς αὕτη, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ μήκος
5000 χιλιόμετρων;

— Μία ὁλόκληρος περιφέρεια
τῆς Ἰσπανίας ἔχει κατακλινοθῇ ἀπὸ
ποταμούς.

— Κατὰ τὰς Ἰσπανικὰς ἐφημερί-
δας τὰ τρακτικά αὐτὰ ἀνέρονται
εἰς 6 ἑκατομμύρια.

— Ποῖος δρᾶ γε τὰ ἐμέτησεν;

ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΟΝΗΝ A LA MODE

(Τακτικῆς μας συνεργάτιδος)

Ὁριστικῶς ἡ μόδα ἤρχισε ν' ἀ-
σχολῆται καὶ μὲ τὴν σωματικὴν
καλλονὴν τῶν τρυφερῶν ὀπαδῶν
τῆς.

Δὲν τῆς ἀρκεῖ καὶ δὲν περιο-
ρίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ μεταλλάσ-
σῃ τὰ σχήματα καὶ σχέδια καπέλ-
λων καὶ φορεμάτων, κάθε ἡμέραν
καὶ κάθε ὥραν ἀκόμη, ἀλλὰ μὲ ἐ-
πιμονὴν ἤδη ἤρχισε νὰ καλλιεργῇ
τὴν σκέψιν εἰς τὰς ἀπογόνους τῆς
Εὔας, οὗ ἡ τελευταία λέξις αὐτῆς
ἀπαιτεῖ τὰ μὲν ἱσχύια νὰ εἰσέρχων-
ται πρὸς τὰ μέσα, τὸ δὲ στήθος νὰ
γίνεται ἴσον μὲ μικροῦ παιδιοῦ.

Ἡ παντοδύναμος θεὰ ἐγκρίνει
ὅτι ἡ καλλονὴ δὲν εὐρίσκεται εἰς
ἐν καλοθεμελίον σῶμα ἀλλὰ προ-
σπεύδει τὰ θέλημά της εἰς διάφορα
κοιλώματα, τὰ ὅποια ἀντικατέστη-
σαν τὰς ἐπιπέδους ἐμφανεῖας τῆς
ἄλλοτε, εἰς οὐτιδωμένα ἐκ τῆς ἰσ-
χυρότητος πρόσωπα καὶ εἰς ὡς κομ-
καλα σκεπασμένα ὅπο δέσμα ὀ-
μους, ἀγκῶνας, ἀστράγαλους.

Ἡ ἰσχυρὴ εἴνε σημεῖον τῆς
καλλονῆς συμφῶνως μὲ τὸ πρὸ κα-
πρίτσιο τῆς. Ἡ τελευταία καλλιτε-
χνικὴ γυναικεία οὐλονεία εἴνε λε-
πτὴ ὡς σταγὼν νεροῦ καὶ ἀχρωμὴ
ἐντελῶς.

μίας νέας γυναικείας περιόδου καὶ
γεννᾷ σπουδαῖον εἰς τὴν Γαλλίαν
ζήτημα, ὁφείλεται δ' εἰς τὸ γούστο
ἐνὸς καλλιτέχνη καὶ ἐνὸς γλύπτη.
Ὁ Ροτὴν εἶνε ὁ γλύπτης τοῦ ὀ-
ποίου ἔργον ἔδωκε τὴν ἐμπνευσιν
διὰ τὴν ἀδύνατη γυναῖκα.

Ὁ Ντομέργκ εἶνε τὸ πνεῦμα
ποῦ ὁδηγεῖ τὸν παιδεὸν κόσμον τῆς
Γαλλικῆς πρωτευούσης καὶ ὁ ὀ-
ποῖος ζωγραφίζει καὶ σκιαγραφεῖ
γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουν μὲ
πολλὰς πηγὰς μεταξωτῆ κορδέλλα
τολυμμένη.

Ξεύρει διὰ τὴν κομψὴν Παρι-
ορὴν τί φορεῖ, διατὶ ἐνδιαφέρεται,
καὶ διὰ τί οὐκ εἶ.

Εἶνε περίεργος διὰ τὴν τέχνην
τοῦ καὶ τὰς μελέτας τῶν ὥραιων
γυναικῶν τῆς ἐποχῆς.

Μία τυπικὴ σκιαγραφία γυναι-
κείας μεγάλῃς τοῦ Ντομέργκ δε-
κνύει πολλὰς κοιλότητας, ἰδίως εἰς
τὸν λατὸν, τὰ μάγουλα καὶ τὸ μέ-
τωπον, δεκνύει ἐπίσης καὶ τὰς
φλέβας τοῦ λαιμοῦ ἐξογκωμένας.
Μὲ κλειστά μάτια καὶ ἀπαλὰ μαλ-
λιά οὐσιάζει ὄλβιον μὲ νεκροεφα-
λὴν. Εἵσπορεῖ δὲ κανεὶς νὰ τὴν
φαντασθῇ προσοικίστην.

Καὶ τὸ ἐκπληκτικὸν εἶνε ὅτι ἡ
προτίμησις αὕτη, γίνεται ἡ ἀρχὴ
ἄλλῃ σκιαγραφία δεκνύει μίαν
γυναῖκα ἡ ὁποία φαίνεται πεντα-

σμένη γὰ στέκεται εἰς τὸ βάθος καὶ γὰ προφυλάττει τὸ ἀδύνατον κυρίον στήθος τῆς μ' ἑνα σκελετώδες χέρι.

Αὐτὸς εἶνε ὁ νέος γυναικίος τύπος, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ Ντιμέργκ' ἡ καλλονὴ τῆς ἰσχνότητος τὴν ὁποίαν ζητοῦν ἡ τέχνη. ἡ μύδα καὶ αἱ ἴδιαι αἱ γυναῖκες. Ἀλλὰ πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ γίνουν τόσο ἀδύνατοι ἔαν εἶνε σωματώδεις; Ἐὰν ἔχουν χροῶμα νὰ φαίνονται ἄχρωμες; Πῶς εἶνε δυνατόν τὸ ὥραϊον λαχταριστὸ ροδονικὸ νὰ μεταμορφωθῇ εἰς πρόσινο φασούλι;

Δυστυχῶς διὰ τὴν κινδυνεύουσαν σοβαρῶς γυναικίαν καλλονὴν, διὰ τὴν στοιχειώδη καλαισθησίαν μας ὑπάρχουν πολλοὶ μέθοδοι εἰς τὸ Παρίσι. Μία ἀπὸ τὰς πλέον παραδόξους εἶνε ὑποδήματα μὲ τακοῦνι ἐμπρὸς εἰς τὰ δάκτυλα! Τὸ σῶμα ῥίπτεται ἀναγκαστικῶς πρὸς τὰ ὀπίστω καὶ τὸ σῶμα ἔχει ἐλπίδας νὰ λυγίσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν λοξὴν ἐκείνην στάσιν, ἡ ὁποία λέγεται ὅτι συνεινθίζεται ἀπὸ τὸ 1913 ὅταν ἤρξατο νὰ φεύγῃ ἡ μύδα τοῦ κορσέ.

Ἐν τοῖτοις, ἡ στορέβλωσις καὶ ἡ καταστροφή τοῦ ὥραϊον γυναικίου σώματος φαίνεται ὅτι δὲν ἐπέχεται πλήρως καὶ αἱ Ἀμερικανίδες ἀκολουθοῦν μεθόδους, τὰς δ. ποίας ἐφαρμόζει, ἔν ἀριστοκρατικὸν ἐργαστήριον σιλφιδων, ἔν Βοσιτών, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ χορδαὶ γυναικὲς μεταβάλλονται εἰς στένες.

Κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες τριγυροῦν ἐκεῖ μέσα καὶ φοροῦν διάφορα περίεργα πράγματα.

Ἡ μέθοδος δὲν εἶνε εὐχάριστος

δέβαια, ἀλλὰ ἀφαιρεῖ πέντε καὶ δέκα λίτρας ἐκαστὴν φορὰν.

Τὸ ἐργαστήριον αὐτὸ εἶνε ἀντιγραφὴ συνήθους ἐργαστηρίου τοῦ Παρίσιου. Ὑπάρχουν ἐκεῖ πολυθρόνες ἀπὸ μέταλλον χωρὶς μαξιλάρια, εἰς τὰς ὁποίας ἐξοπλῶνται ἡ παχεῖα γυναῖκα, ἐνῶ σάκκοι μὲ ἄμμον κλύονται εἰς τὰ παχεῖα τοῦ σώματος μέρη. Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια περνῶνται μέσα εἰς τράντες καὶ ἐπὶ εἴκοσι πέντε λεπτά τῆς ὥρας ἡ κυρία σπασταρὰ σάν ψάρε ἀπὸ τὸ διοχετεύμενον ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Ἀκολουθεῖ λουτρὸν ἠλεκτροκόν. Τὰ πόδια τοποθετοῦνται εἰς λεκάνην μὲ ζεστὸ νερὸ. τὸ κεφάλαιον της τυλίσσεται μὲ παραμένους πετσέτες. τὸ ἠλεκτρικὸν ἀνοίγεται καὶ ἡ κυρία ἀρχίζει νὰ ψήγεται. Ἐπειτα ἕνα νιούς.

Καὶ κατόπιν παλαίει κἀτω ἀπὸ τοὺς κυλίνδρους, οἵτινες ἀπαρτίζονται ἀπὸ μίαν δωδεκάδα κλινδρινῶς καρφύτσες, αἱ ὁποῖαι κινουῦνται ἐπάνω κατω καὶ σπαννιστικῶς ἐκδιώκουσαι τὸ πάχος καὶ ἀκέρμη μὴ φαρδεῖα ἐλαστικὴ ταινία σῦρεται πολλὰς φορὰς ἐπὶ τῶν παχέων μελῶν τοῦ σώματος.

Καὶ ἡ συχνὴ θεβαίως ἐπανάληψις τῶν μαρτυρίων αὐτῶν, εἰς αὐτὴν ὑποβάλλεται τὸ ὥραϊον γυναικίον σῶμα θὰ παρουσιάσῃ ἐπὶ τέλος μίαν γυναῖκα σκελετώδη καὶ ἀπαισίαν ὅπως τὴν φαντάζεται μία ἐκφυλὸς καλλιτεχνικὴ φαντασία καὶ ὅπως τὴν ζητεῖ τώρα ἡ Μόδα.

NORMA

MIX, N. ΚΑΤ'ΕΡΗΣ

Μαιευτὴρ Γυναικολόγος

24 Προαστείου 243-5 μμ.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Κωνσταντινίδου)

Ὅπως τὸ ἄτομον, ἀδιαφόρως τοῦ ἂν ἀναμνησθῇ εἰς κερδοφόρους ἐπιχειρήσεις, ἔχει υποχρεώσεις γὰ γνωρίζῃ ἐπακριβῶς τὴν περικοπικὴν τοῦ κατὰστατου διὰ τὰ κανονίζῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τὰς δαπάνας τῶν καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν τὸν ζῶν, τοιαυτοῦτως καὶ πᾶσα χώρα ὡς σύνολον ἀνθρώπων καὶ ἀγαθῶν ὑποκειμένων εἰς τοὺς αὐτοὺς κοινωνικοὺς νόμους καὶ τὰς ἰδίας φυσικὰς συνθήκας, πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλῶς ποῖα ἐπακριβῶς εἶνε ἡ περιουσία τῆς τὴν ὅποιαν καλεῖται ἐθνικὸν πλοῦτον.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ εὐρυτάτη εἰσχώρησις τῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ πάσης φύσεως οἰκονομικὰ προβλήματα, αὐτὰ ἀντιμετωπίζον οἱ σύγχρονοι λαοὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς ἐκαστοῦ ἔθνους, καὶ τοὺς ἀκριβῆ καθορισμοὺς εἰς δέχαινον χρῆμα τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου.

Πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν 50 ἔτη ἐγένετο μεγάλη ἐργασία διότι αἱ κυβερνήσεις τῶν περὶ τὴν σμέναν λαῶν θεωροῦσι τὴν οἰκονομικὴν καὶ πλουτολογικὴν πολιτικὴν τῶν ὡς τὴν βάση τοῦ ὅλου διοικητικοῦ τῶν ἔργων. Τῷ 1880 ἐγένετο ἐν Ἀμερικῇ μεγάλη ἀπογραφή κατοίκων καὶ πλοῦτον, τῆς ὁποίας ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε 22 ὀγκώδεις τόμοι περιλαμβάνοντες 15 περίπου χιλιάδας σελίδων. Ἐκ τῆς

τελευταίας ταύτης λεπτομερείας δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅποια σημασία ἀποδίδεται κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν εἰς τὴν ἐπακριβῆ γνῶσιν πάσης πληροφορίας σχετικῶς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν καὶ πλοῦτον παραγωγικὴν κίνησιν μιᾶς χώρας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα δυστυχῶς σήμερις πλήρης καὶ ἐπαξίως σοβαρὰ ἐργασία συνετελέσθη μέχρι σήμερον. Βεβαίως κατεβλήθησαν προσπάθειαι τινες διὰ τὸν κατὰ προγένησιν τοῦλάχιστον καθορισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ μας πλοῦτου, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὗται δὲν πληροῦσι τὴν ἀνάγκην, ἥτις ἐπιβάλλει τὴν λεπτομερῆ ἐρευναν καὶ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τοῦ σπουδαιωτάτου τοῦ ἐθνικοῦ. Καὶ ἐν τοῖτοις οὐχὶ ἀπᾶς τὸ Κράτος ἡμῶν εὐρέθη πρὸ ἀδιεξόδου δι' ἑλλειψιν τῶν ποσοτήτων μιᾶς σοβαρᾶς μελέτης. Πόσινος μάλιστα κληθεῖται τῆς Ἑλλάδος βίως ἐκδόσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συμπληρῇ οἰκονομικὴν Διδασκαλίαν τῶν Ἑλλήδων πλουτολογικὰ καὶ στοιχεῖα αὐτῆς, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μας βοηθούμενον ἀτελείεστα καὶ ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἀπηρεσίας, προσέβῃ εἰς πρόχειρον ὑπολογισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματος. Ἀλλ' ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος θεωρητικῶς ἀτελής δὲν ἐχρησιμοποίηθη.

Διὰ τὰ ὑπολογισθῆναι ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος χωρὶς τινὸς ὑπάρχοντος δύο τρόποι· εἰς ἄμεσος καὶ εἰς ἔμμεσος. "Ἡτοι ὁ «περιγραφικὸς» διὰ τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ πλούτου ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς μορφάς (κίνητου, ἀκινήτου καὶ κυκλοφοροῦντος νομισματοποιημένου χρήματος) τοῦ ἀθροίσματος τῶν πορισμάτων τῆς τοιαύτης ἐργασίας παρέχοντος τὸ σύνολον τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ ὁ «ἐπὶ τῶν δημοσιονομικῶν στατιστικῶν στηριζόμενος», ὅστις εἶνε καὶ ὁ ἐπιστημονικώτερος.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔμμεσος τρόπος ἐκρησιμοποιήθη παρὰ πάντων σχεδὸν τῶν πολιτικῶς προηγμένων κρατῶν. Οὕτω γνωρίζοντες ὅτι αἱ οἰκοδομαὶ πληρῶνουν φόνον 5 ο)ο ἂν παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ φόνος τῶν οἰκοδομῶν ἀποδίδει 1 ἑκατομ. βλέπομεν ἁμέσως ὅτι ἡ ἀξία τῶν οἰκοδομῶν εἶνε 20 ἑκατομ. Καὶ ἀκολουθῶς ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας περισσότερους φόνους ἐπὶ ὅλων τῶν φύσεων τοῦ πλούτου, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὴν ἀναλογίαν καὶ ἁμέσως θὰ ἔχωμεν διὰ τοῦ ἀθροίσματος τὸ σύνολον τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Εἶνε φανερόν ὅμως ὅτι τῆς μεθόδου ταύτης δύναται νὰ γίνῃ εὐδόκιμος χρῆσις μόνον ὅπου ὑπάρχονσι πολλοὶ ἄμεσοι φόροι ἔχοντες ἀναλογικὴν βάσιν καὶ ἀκόμη περισσότερον ὅπου ὑπάρχει ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος αὐτοτηρῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἐφαρμοζόμενος ὅπως ἐν Γερμανίᾳ.

Τὴν μέθοδον ὅμως ταύτην κατέστησεν ἀπλοσιτέραν ὁ κ. ντὲ Φοβίλ στηριχθεὶς ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν κληρονομιῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦτου θὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ, δι-

ὅτι ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι τῆς εἰδικῆς ταύτης μεθόδου δύναμεθα νὰ κάμωμεν ἐν καιρῷ χρῆσιν καὶ ἡμεῖς πρὸς ἀκριβῆ καθορισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ μία γενεὰ κληρονομεῖ τὴν ἄλλην ἐντὸς ὁρισμένης χρονικῆς περιόδου 30—35 ἐτῶν. Τὸ τοιοῦτον ἔχει ἐξακριβωθῆναι ἀπὸ μακροῦ χρόνου διὰ τῶν παρατηρήσεων αἰωνῆς ἐγένετο ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτέστιν ἡ περιόδος τῆς κατὰ φύσιν διὰ μίαν γενεάν εἶνε 30—35 ἔτη, διότι ἀνὰ 35 περίπου ἔτη ἡ περιουσία μιᾶς γενεᾶς μεταβαίνει εἰτε ἐκουσίως (διὰ δωρεῶν, προικῶν κλπ.) εἰτε ἀκουσίως (διὰ τοῦ θανάτου) εἰς τὴν ἄλλην.

Ἡ παρατήρησις αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δεδομένου ὅτι ὁ μέσος ὁρος τῆς ἐπιβιώσεως εἶνε 30—35 ἔτη. Πρῶτος διεπίστωσε τοῦτο ὁ Ἡρόδοτος, ὅστις θέλων νὰ εὕρῃ τὴν διάρκειαν τῆς ἱστορίας τῆς Αἰγύπτου καὶ γνωρίζων ὅτι ἐβασίλευσαν 341 γενεαὶ βασιλέων ἐπολάσασαsen ἐπὶ 33 καὶ εὗρε τὰς 11 χιλιάδας ἔτη.

Ἦδη ὅμως ὁ κ. Τουρκουὰν μετέτρεψε 4 1/2 ἑκατομ. θανάτων καὶ γεννήσεων ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἐπιβιώσεως ἰσοῦται πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῆς ἡλικίας τῶν δύο γονέων τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου. Ἄν λ. χ. τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ σύζυγος ἦτο 40 ἐτῶν καὶ ἡ σύζυγος 30, τὸ τέκνον θὰ ἐπιζήσῃ 35 ἔτη. Τὸ τοιοῦτον εἶνε σύμφωνον καὶ πρὸς τὴν λογικὴν, διότι εἶνε λογικὸν νὰ ἐπιζῶσι τὰ τέκνα τόσῳ περισσότερον, ὅσῳ μεγαλύτερα εἶνε ἡ ἡλικία τῶν γονέων, διότι οὗτοι θ' ἀποθάνωσι ταχύτερον καὶ τὸ τέκνον

θὰ ἐπιζήσῃ μὲ τὴν κληρονομίαν ἐπὶ πολὺ.

Τοιοῦτοτρόπως γνωρίζοντες τὸν χρόνον τῆς ἐπιβιώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ παρακολουθοῦντες ἐπακριβῶς τὰς γενομένας μεταβιβάσεις τῶν περιουσιῶν διὰ τῆς κληρονομίας δύναμεθα νὰ εὕρωμεν τὸ σύνολον τῆς περιουσίας μιᾶς χώρας προσθέντες τὰς μὴ μεταβιβαζόμενας περιουσίας τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ὥς καὶ τὰς μικρὰς τοιαύτας κατὰ προσέγγ-

γίαν. Ὅποια δὲ εἶνε ἡ ἐξαιρετικὴ ἢ σημασία τοῦ ἀκριβοῦς καθορισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου δύναται νὰ ἐννοηθῇ ἐκόλως πᾶς τις. Ἡμεῖς ὑπενθυμίζομεν ὅτι ὅπως ἰδόμενον οὕτω καὶ ἡ χώρα εἶνε ἀεὶ γνηστὴ νὰ γνωρίζῃ τὴν περιουσίαν της, διότι ἄλλως κατὰ τὴν ἀπέραντον διὰ μέσον τῶν ἐποχῶν σταδιασμοὺς της θὰ προσομοιάζῃ πρὸς σκάφος χωρὶς πωξίδα καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ πωξὶς ἔχει ἤδη ἀνακαλυφθῇ.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

Εἰς τὴν Μαδρίτην ἐσημειώθη ἡ μεγαλειτέρα ζέσθη.

— Τὸ θερμομέτρον ἀνῆλθεν ὑπὸ σκιάν εἰς τοὺς 41 βαθμούς.

— Ἡ παραμονὴ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἦτο πράγματι ἀφόρητος.

— Ἡ γερμανικὴ δικαιοσύνη χρησιμοποιεῖ καὶ τὸν ὑπνωτισμὸν κατὰ τὰς ἀνακρίσεις.

— Κατόπιν ὑπνωτιστικῶν πειραμάτων τὸ δικαστήριον τῆς Μαδρίτης ἀπῆλλαξεν ἕνα νέον κατηγορηθέντα ἐπὶ κλοπῇ.

— Οἱ Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἀπερηγόσαστες εἰς τὴν Αἰγύπτου θὰ ἀντικατασταθοῦν ὑπὸ Αἰγυπτίων.

— Ἡ κυβερνήσις κατήργησε σχετικὸν νόμον, τὸν ὁποῖον θὰ θέσθῃ εἰς ἐφαρμογὴν λίαν προσεχῶς.

— Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν

ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ χρόνου, ὅστις ἔχει συγκεντρωθῇ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου. Κατὰ δήλωσιν ἀρμοδίου ὄφρου τοῦ τοῦ 40 ο)ο τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ χρόνου ἔχον συγκεντρωθῇ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Διὰ τοῦτο οἱ Ἀμερικανοὶ προπαδοῦν νὰ διαδέσθωσι τὰ κεφάλαια αὐτὰ εἰς ἐπιχειρήσεις ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἀποστολαὶ παντοειδῆς ἀνακαλοῦν εἰς Ἀμερικῆς πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀνακηρύττειν δημόσια ἐργα πρὸς καταθέσθαι τοῦ πλεονάζοντος χρόνου.

— Πολλοὶ τοιαῦτα ἀποστολαὶ ἀπὸ ποικίλα προσχήματα ταξιδεύουν ἤδη εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Βαλκανικὴν. Μία μεγάλη ἀποστολὴ εἶχεν ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφουσα εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Σήμερον διεξάγεται εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ὁ ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς πρωταθλητικῆς ομάδος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τοῦ Πειραιῆ τοῦ Συνδέσμου, τῆς πρωταθλητικῆς τῆς Μακεδονίας τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ ποδοσφ. ὁμίλου «Ἀρεφῶν».

Ὁ ἀγὼν θὰ κρίνῃ ποῖα τῶν δύο ομάδων θὰ δικαιούται γὰ κατέχῃ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ τὸν τίτλον τῆς πρωταθλητικῆς ὁμάδος τῆς Ἑλλάδος, ἐνὸς τῶν δὲ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὅποσον θὰ προκαλέσῃ ἡ καθ' ὅλου διεξαγωγή καὶ ἡ ἔκβασις. Ἐν τυχῆς δὲ οἱ Θεσσαλονικεῖς ὅτι τοῖς παρέχεται ἡ ἐνκαιρία νὰ παρακολουθήσωσιν ἐκ τοῦ πληθοῦ τῶν ὁρατῶν αὐτῶν ἀγῶνα.

Τὴν ομάδα τοῦ Πειραιῆ τοῦ Συνδέσμου, ἥτις χθὲς ἔφθασεν εἰς Θεσσαλονικὴν, ἀπαρτίζουν οἱ ἀκόλουθοι παῖκται.

ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΥΓΜΑΧΙΑΣ

Μεγίστου ἐνδιαφέροντος προαγγέλλεται ὁ ἀγὼν πυγμαχίας διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος, ὅστις θὰ τελεσθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν 19ην Αὐγούστου, ἥτοι τὴν προσεχῇ Κυριακῇ.

Κατ' αὐτὸν θὰ συναντηθῶσιν καὶ θὰ διαφιλονεικήσωσιν τὸν τίτλον τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς

τὴν Πυγμαχίαν (ἐπαγγελματίας) ὁ γνωστὸς κ. Δ. Γεωργιάδης, ὅστις κατέχει τὸν τίτλον τοῦ πρωταθλητοῦ, καὶ ὁ ἐν Θεσσαλονικῇ ἐδρισκόμενος καὶ ἐπὶ τοῦτω ἀφικνούμενος εἰς Ἀθήνας μεθ' αὐτοῦ κ. Ἀγγελίδης, ὅστις θεωρεῖται πρωταθλητὴς τῆς Μακεδονίας.

Μέχρις ὥρας δὲν ὠρίσθη ὁ χώρος εἰς δὴν θὰ διεξαχθῇ ὁ ἀγὼν οὗτος. Πάντως ὅμως θὰ ληρῇ ἡ φροντίς ὅπως ὡς τοιοῦτος εἶνε ἐξυμνῶν, διότι πολλὰ χιλιάδες θεατῶν θὰ παρακολουθήσωσιν τὸν ἀγῶνα.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ τελοῦνται ἐν Ἀμαρουσίῳ οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκεί Γυμναστικοῦ Συλλόγου ὁργανωθέντες ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, ὧν ἡ ἐπιτυχία θεωρεῖται ἐξησφαλισμένη καὶ τοὺς ὁποίους πολλοὶ φίλαθλοι ἐξ Ἀθηνῶν προετοιμάζονται νὰ παρακολουθήσωσιν.

Ἐπίσης ἐν Πόρῳ τελοῦνται οἱ μεγάλοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ στρατοῦ καὶ σκόλου.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τὸ ἔκρον τοῦτο ἔτος ἐτελέσθησαν τὸν παρελθόντα Ἰούνιον εἰς

τὴν πόλιν Ὀσάκα τῆς Ἰαπωνίας οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀπω Ανατολῆς εἰς οὓς μετέσχον οἱ ἀθληταὶ τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κίνας καὶ τῶν Φιλιππίνων νήσων. Τοὺς ἀγῶνας παρακολούθησε μέγα πλήθος θεατῶν, ἡ δὲ καθ' ὅλου ὁργάνωσις αὐτῶν καὶ αἱ ἐκδόσεις εἶνε ἄξιαι ἰδιαίτερας προσοχῆς. Ἡ νίκη ἀπέμεινεν εἰς τοὺς Ἰάπωνας ἀθλητὰς, δεύτεροι ἦλθον οἱ Φιλιππῖνοι καὶ τρίτοι οἱ τῆς Κίνας.

Ἐκ τῶν ἐπιδόσεων σημειοῦμεν τὰς μᾶλλον ἀξιολόγους ὡς ἐδρισκομένας πλησίον τῶν διεθνῶν τοῦ οὐτιῶν.

100 γιάρδες 10 2)5'' (Φ.).
220 γιάρδες 22'' 1)5 (ρεκὸς Φ.)
1 μίλ. 4' 39'' 2)5 (ρεκὸς Φ.).
Μαραθῶνιος (42194 μ.) Μαρὲ (Ἰαπωνία) 2 ὥρας 58''. Τὸ ρεκὸς αὐτὸ θεωρεῖται πολὺ καλὸ λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ καύσματος ὅστις ἐπεκράτει.

Ἄλμα εἰς ὕψος 1.75. Εἰς μήκος 6.90. Τριπλοῦν 14.275. Ἐπὶ κορυφῇ 3.40.

Σφαίροβολία 13.175. Δισκοβολία 36.46.

Ἐκτὸς τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀγῶνων τοῦτων οἱ ἀθληταὶ τῆς Ἀπω Ανατολῆς κατέχουσιν καὶ τὰς ἐξῆς ἐπιδόσεις αἰτίας θεωροῦνται διεθνεῖς καὶ ἄξιαι προσοχῆς.

100 μ. 11'', 5000 μ. 16' 11''
Μήκος 7.04.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΥΠΕΡΕΧΟΥΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ

Θορῆος καὶ κλανθμός ἀκούεται ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῇ συγκρίσει τῶν σημερινῶν Γαλλικῶν ἀθλητικῶν ἐπιδόσεων πρὸς τὰς Γερμανικὰς τοιαύτας. Πρὸ 12ετίας οἱ Γάλλοι εἶ-

χον καλλιτέρας ἐπιδόσεις τῶν Γερμανῶν εἰς 10 ἀγωνίσματα ἐναντι 8' ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1913—1923 ἡ κατάστασις ἥλλαξεν ἐντελῶς καὶ σήμερον τὴν ἐπεροχὴν ἀναμφισβήτητον ἔχουν οἱ Γερμανοί. Ἐπὶ τῶν κριτικῶν ἀγωνισμάτων τοῦ Στίβου τῶν κλασικῶν θεωρουμένων οἱ Γερμανοὶ ὑπερέχουν εἰς τὰ 16 ἐναντι 6 τῶν Γάλλων.

Οἱ Γερμανοὶ μετὰ τὴν ἡττάν των ὅλην τὴν προσοχὴν των ἐστρεψαν πρὸς ἀνάπλασιν τῆς νέας Γερμανικῆς γενεᾶς εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Οὔτε ἡ πολεμικὴ καταπόνησις οὔτε ἡ σκληρὰ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν οὔτε ἡ κατοχὴ τοῦ Ρήνου τοῖς ἐχρησιμεύσαν ὡς προσφορὰς διὰ τὴν ἐγκαταλείψιν τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀφιέρωσαν ὅλην τὴν δραστηριότητά των ὅπως τὸν ἐθνικόν των στρατὸν, τὸν ὅποιον ἀπέκοψεν ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν ἀπὸ τῆς ταύτησιν ὁ ἀθλητικὸς σπορτός. Καὶ τὸ ἐπέτυχον θανυμάσια.

Ἡ Γερμανικὴ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ μετετάθη ὀνομασθεῖσα Ἀὐτοκρατορικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς φρενῆς ἀγωγῆς καὶ πᾶς εὐρεία προπαγάνδα διετηγορήθη ἰδίᾳ ἔσθον ἀφορὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἀνάπτυξιν καλῶν πρωταθλητῶν ἰκανῶν νὰ ἀντιστηρῶσιν μετὰ τοὺς ἀθλητὰς τοῦ κόσμου εἰς τὴν πρώτην ἐνκαιρίαν καθ' ἣν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ συμμετοχὴ τῆς Γερμανίας εἰς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Ἡ Κεντρικὴ Ἀθλητικὴ Ἐνωσις τῆς Γερμανίας περιλαμβάνει 7 ὁμάδας ἐθνικὰς ἐνώσεις, ἐν αἷς ὑπάρχουν 3100 Γυμν. Σύλλογοι ἀριθμοῦντες 400.000 ἀθλητὰς.

Καὶ διὰ τὰς τελετώμεν ἀπὸ ἐκεί ποῦ ἡρξίσαιμεν, παραδέτομεν τὸν συγκριτικὸν πίνακα τῶν ἐπομέ

νών Γερμανικῶν ρεκόρ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ σημερινὰ ἐπίσημα Γαλλικὰ τοιαῦτα. Ὁ πῖναξ αὐτὸς ὁ ἴσος ἀνευδῆς εἶνε ἀκριβῶς ἡ αἰτία τῆς ταραχῆς καὶ τῶν νευρῶν ποῦ κρατοῦν τὸν γαλλικὸν ἀθλητικὸν κόσμον.

Ἀγωνίσματα Γαλ. ρεκόρ	Γερμ. ρ.
100 μ. 10" 8/10	10" 5/10
200 μ. 22" 2/10	21" 6/10
400 μ. 49"	48" 3/10
800 μ. 1' 5" 8/10	1' 5" 7/10
1500 μ. 4' 8" 8/10	4' 1" 4/10
3000 μ. 8' 45" 2/10	8' 44" 5/10
5000 μ. 14' 36" 7/10	31' 56" 8/10
10000 μ. 30' 58" 8/10	31' 56" 8/10
110 μ. 15" 4/10	15" 3/10
400 μ. 55" 6/10	56" 2/10
ἄλμα εἰς ὕψος	1.906 1.923
ἄλμα εἰς μήκος	7.06 7.33
ἄλμα ἐπὶ κοντῷ	3.74 3.80
σφαιροβολία	14.185 13.47
διασφαιροβολία	42.08 46.68
ἀκόντιον	51.87 62.10

Ο ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ

Ὁ κατ' ἐξοχὴν φίλαθλος Βασίλεὺς τῆς Εὐρώπης εἶνε σήμερον ὁ Ἀλφόνσος ΙΓ' τῆς Ἰσπανίας. Τέλειος ὡς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ἐξαιρετικὸς σκοπευτὴς, καλὸς παίκτης τοῦ πόλο, ἱκανὸς χειριστὴς τῶν ἰστιῶν καὶ τοῦ πηδαλίου κότερου, θιασώτης τοῦ ποδοσφαίρου, τέλειος τενίστας, ἰδοὺ τὰ ἀθλητικὰ προσόντα τοῦ Βασιλέως ἀθλητοῦ.

Καταγίνεται εἰς ὅλα αἶψα τὰ εἶδη τῆς ἀθλήσεως ὅλον τὸν χρόνον ποῦ τοῦ περισσεύει ἀπὸ τὰς ἀσχολίας τοῦ Κράτους καὶ εἶνε καὶ τοιοῦτος πολλῶν μεταλλίων καὶ ἐπ' ὅλων κτηθέντων εἰς διαφόρους διεθνῶν ἀγωνισμοὺς εἰς οὓς μετέσχεν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασίλεὺς ἀθλητῆς

καταγίνεται εἰς τὸ σπορὶ ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας, διότι ἐκρίθη ἐπὶ ναικίαις ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἡ διὰ τῆς γυμναστικῆς σωματικῆς διαπλάσεως του, ἥτις ἦτο ἀσθενικὴ καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς ἐθεωρεῖτο ὅτι δὲν θὰ ἐπρόφθανε νὰ βασιλεύσῃ. Εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ὀφείλει τὴν ζωὴν του καὶ τὴν σημερινὴν σωματικὴν ἰσχὺν καὶ εὐεξίαν του. Τὸ παράδειγμα τοῦ Βασιλέως ἀκολουθεῖ ὅλη ἡ Ἰσπανικὴ νεολαία, ἥτις κατατείνει νὰ ἀναδείξῃ τὴν Ἰσπανίαν ἐν ἀπὸ τῶν μᾶλλον προηγμένα ἔθνη εἰς τὸν ἀθλητισμὸν.

ΝΕΟΣ ΑΣΤΗΡ ΔΟΝ ΤΕΝΙΣ

Εἰς τὸ λὸν τένις ἀνατέλει ἕνας νέος ἀστὴρ ἐν Ἀμερικῇ. Πρόκειται περὶ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Οὐίλς ἐκ Καλλιφορνίας, ἥτις θὰ ἀντιμετωπῇ πρὸς καλλιτέρας Ἀγγλίδας κατὰ τοὺς τελουμένους προσεχῶς ἐν Ν. Υόρκῃ ἀγῶνας. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐλπίζουν ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ προσεχοῦς ἔτους εἰς Οὐμῶλτον καὶ εἰς τοὺς δλυμπιακοὺς θὰ παρατάξουν τὴν δεσπ. Οὐίλς ἐπὶ φροδὸν ἀντίπαλον τῆς Γαλλίδος δίδος Λεγκλὺ.

ΠΑΘΗΜΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΘΑΛΑΜΗΓΟΥ

Μεγίστη ἀνηνουχία κατέλαβε τοὺς φιλάθλους κῆκλους τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι τὸ κτερον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας (Βρετανίας) ἀγωνιζόμενον εἰς ἀγῶνας κότερων ἱστιοπολίας, προσήραξεν Ἡ Βρετανία εἰς ἀθλίαν κατὰστασιν ἀνελευθερία ἐρυμουλκήθη τὴν νόκτα χωρὶς κανὲν δυστύχημα νὰ συμβῇ εἰς τοὺς ἐπιβάτας της.

Α. ΔΑΛΛΑΣ

Ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

ΕΝΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΕΚ ΡΑΔΙΟΥ

Ἡ ΜΑΤΙΚΗ ΛΑΣΗ ΑΞΙΑΣ ΔΕΚΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ ΤΡΟΦΗ ἸΘΑΓΕΝΩΝ.
ΠΡΟΣ Ἡ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΓΕΝΩΣΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

ΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ εἰ δικῶν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἀπεφασίσαν νὰ συναντηθοῦν εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον, διὰ νὰ συζητήσουν περὶ τοῦ ραδίου τῆς χρήσεως αὐτοῦ. Καὶ τὸ συνέδριον αὐτὸ ἀπεφασίσθη ὅτι τόσον διότι ἀνεκαλύφθησαν νέαι μέθοδοι διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ περιφήμου αὐτοῦ θεραπευτικοῦ στοιχείου, ὅσον διότι μία Ἀμερικανικὴ ἐταιρεία ἀπέκτησε ἕνα χωρίον ραδίου, ἀξίας δέκα δισεκατομμυρίων δολларίων καὶ ἠλάντωσε τὴν ἀξίαν του εἰς τὸ ἥμισυ, ἐπιτρέπουσα τοιοῦτο τρόπο νὰ χρησιμοποιῆται ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα αὐτοῦ εἰναι εὐκόλως νὰ τὰ ἐννοήσῃ ὁ καθείς καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ χωρίου τοῦ ραδίου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου εἶνε μία ἀπὸ τὰς ρωμαντικώτερας τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης.

Τὸ χωρίον εὐρίσκεται εἰς τὸ Λουίσιγούις καὶ Καζέλο, πλησίον τῆς Ἑλζαμπέλλ. Εἰς τὸ κέντρον εὐρίσκεται ἕνα ὑψηλὸν χαράκωμα, μὲ χιλιάδας

χαυλιδόντας ἐλεφάντων, τοποθετημένους ὁλόγυρα εἰς ἡν κορυφὴν. Κάτω καὶ ἀπ' ἐξω εὐρίσκονται πυκνοί, δηλητηριώδεις καὶ ἀκανθώδεις θάμνοι.

Ἐξω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ καλῶς φυλασσόμενον αὐτὸ πρωτότυπον φρούριον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἔκτασιν μόνον 200 τετραγωνικῶν ποδῶν, ἔζη ἡ παράδοξος ὁμάς τῶν Ἀμερικανῶν πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτρωγαν τὴν «μαγικὴν λάσπην» καὶ ἀπέκτων μεγάλην δύναμιν. Ὑπάρχει μόνον μία εἴσοδος εἰς τὸ φρούριον καὶ αὕτη ἐφυλάσσεται ἀπὸ πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ μικροὶ εἶχον προστάσθῃ δι' αὐτὸ τὸ ἔργον.

Μέσα εἰς τὸ φρούριον ἔζη μόνον ὁ μάγος ἱατρός Νάμνμπο. Τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἠσχολεῖτο εἰς τὴν μαγείαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἦτο ἕνας ἄνθρωπος μὲ μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα.

Καθὼς ἡμέρην οἱ μαθηταὶ τοῦ Νάμνμπο εἰσέρχοντο εἰς τὸ φρούριον, ὅπου ἔπερνα μεγάλα φεμάκια ἀπὸ τὴν μαγικὴν λάσπην καὶ τὰ ἐκοπτοῦν εἰς πολὺ μικρὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς λάσπης αὐτῆς ἦσαν θαυμάσια δι' ὅλους ὅσοι τὴν ἔτρωγαν ἢ τὴν μετεχειρίζοντο ἐξωτερικῶς διὰ πληγὰς.

Καθὼς πρῶτοι οἱ ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδιά ἤρχοντο κατὰ σειράν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ φρουρίου καὶ ἐκεῖ ὁ μάγος

ιατρός ἔδιδεν εἰς τὸν καθένα ἓνα μικρὸ κομμάτι λάσπη, τὸ ὁποῖον κατόπιν μὲ πολλὰς διατυπώσεις ἐτοποθεῖτο εἰς τὸ στόμα μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι, ἐνῶ τὸ δεξιὸν ἐδείκνυε πρὸς τοῖς ἐρὼν φρούριον. Κατόπιν ὅλοι ἐπέστρεφαν, ψάλλοντες τὰς δόξας τῆς μυστηριώδους γῆς. Τρώγοντες τὴν λάσπην, δὲν εἶχον φόβον νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς καὶ τὰς ἄλλας ἀσθενείας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν τόσοι καινοὶ εἰς ἄλλας φυλάς.

Ὁ Ναμόμπο ἐβεβαίωνεν, ὅτι ἡ καθημερινὴ αὐτὴ διαίτα θὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπερβολικὴν δύναμιν καὶ ἀντοχὴν καὶ ἡ βεβαιώσις του ἀπεδείκνυτο ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ λαοῦ του. Ἄν καὶ ἦσαν ὀλίγοι καὶ κυκλωμένοι ἀπὸ ἐχθρῶν, οὐδέποτε ἐνικῶντο εἰς τὰς μάχας καὶ ὅταν τὰ τὸμ—τὸμ τῶν ἐχθρῶν ἠκούοντο μακρὰν, προητοιμάζοντο νὰ ἀμυνθοῦν καὶ πάντοτε ἦσαν οἱ νικηταί, ἀδιάφορον πόσον μακρὸν διήρκει ἡ πολιορκία.

Οἱ ἄνδρες εἶχον θαυμάσια σώματα, ἰσχυρότατα, καὶ τὸ παραδοξότερον ὅλων ἔζων πολὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς πολυλεμιστὰς τῶν ἄλλων φυλῶν. Ἐνεκα ὅλων αὐτῶν, τὸ ἱερὸν ἔδαφος ἦτο πολὺ ἐπιθυμητὸν ἀπὸ ὅλους καὶ ἡ μεγαλειότης αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ εἰς ἓνα φίλον γείτονα ἀρχηγόν, ἦτο νὰ τοῦ δωρηθῇ ἓνα μικρὸν δοχεῖον μὲ μαγικὴν λάσπην.

Τὸ χωρίον δὲν εὕρισκετο εἰς τὸν μόνον τῶν περιηγητῶν, ἀλλ' οἱ ὁδηγοὶ διηγοῦντο περὶ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐξερευνητάς, αἱ ἱστορίαι των ὅμως δὲν ἐγίνοντο πιστευταί. Κανεὶς λευκὸς δὲν εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὸ φρούριον, ἔως ἔτι μίαν ἡμέραν κάποιον δυστύχημα συνέβη εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ χωρίου.

Ὁ νέος εἶχεν ὑπάγει εἰς τὸ κυνή-

γιον, ἔξω ἀπὸ τὸ χωρίον, ὅταν μία τέγρις τοῦ ἐπετέθη τὸν ἔρριψε κάτω καὶ τοῦ ἔσπασε τὸ πόδι, ἐσχιζούσα τὰς σάρκας. Μία ὁμάς ἀπὸ Ὀλλανδοῦς ἐξερευνητὰς ἔτυχε νὰ πλησιάσῃ τότε καὶ ὁ ἐπ' ἰκεφαλῆς ἐπιστήμων, ὀνομαζόμενος Σκόπε, ἐφόρευσε τὴν τέγριν, σώζων τὴν ζωὴν τοῦ νέου. Ἐπεριπολήθη τότε τὸ πόδι του, τὸ ἔδεσε καὶ τὸν μετέφερεν εἰς τὸ χωρίον. Ἐκεῖ ὁ εὐγνώμων πατὴρ ἐπέμεινεν ὅπως ὁ Σκόπε μείνῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸ χωρίον διὰ νὰ δεχθῇ τὰς μεγαλειότητας τιμὰς.

Ἐδόθησαν διαταγαὶ ἄφθονα κρέατα νὰ ψηθοῦν, λαχανικά νὰ μαγειρευθοῦν καὶ νὰ γίνουσι ὅλα αἱ προετοιμασίαι διὰ διασκέδασεως. Ὁ Ναμόμπο προσεκληθὴ καὶ αὐτός, ἔβαλε τὴν ἱερὰν λάσπην ἐπάνω εἰς τὸ πληγωμένον πόδι τοῦ νέου, πρὸς μεγάλην ἀνυσίαν τοῦ Σκόπε, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἄλλοτε εἶδε νὰ θάξουν λάσπην εἰς μίαν πληγὴν. Ἄλλ' ὁ ἱατρός τοῦ εἶπεν ὅτι εἰς τρεῖς ἡμέρας ἡ πληγὴ θὰ ἰατρούετο.

Πρὸς μεγάλην του ἐκπλήξιν τὰ λόγια τοῦ μάγου ἱατροῦ ἠλθέυσαν. Ὁ Σκόπε ἦτο κατάπληκτος καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τίποτε ἄλλο, καὶ ἡ ἐκπλήξις του ἐμεγάλωσεν, ὅταν εἶδε τοὺς ἰθαγενεῖς νὰ τρώγουν τὴν λάσπην. Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς διέταξε μίαν νέαν νὰ τοῦ φέρῃ ὀλίγην λάσπην εἰς ἓνα δοχεῖον, ὁ Ὀλλανδοῦς ἐπιστήμων τὴν ἐδοκίμασε μὲ προσοχὴν, ἀλλὰ δὲν ἐπέισθη νὰ φάγῃ ἐλεῖν θεοῦ ἀπὸ αὐτῆν.

Βλέπων τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λευκοῦ, ὁ ἀρχηγὸς ἐκάλεσε τὸν μάγον ἱατρὸν καὶ ἐδῶρκεν εἰς τὸν ἐπιστήμονα ἓνα δοχεῖον γεμάτον ἀπὸ τὴν ἱερὰν γῆν. Ὁ Σκόπε ἐφύλαξε τὴν λάσπην, τὴν ἔφερεν ὅπως μαζύ του καὶ ὅταν τὴν ἀνέλυσε, εὗρεν, ὅτι περιεῖχε τὸ ἀκρίβωτερον στοιχεῖον—ράδιον.

Ἐφερε τὴν ἀνακάλυψιν του εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐνωσιν τῶν Βρυξελλῶν καὶ διηγήθη τὰ γεγονότα. Μία ἀποστολὴ ἐστάλη εἰς τὸ Κόγκο διὰ νὰ εὕρῃ καὶ ἄλλην λάσπην. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη εἰσέβαλε σχεδὸν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Κόγκου καὶ δίδουσα ὅπλα, ὑφάσματα, χάνδρας, σύρματα καὶ ἕμοια ἀντικείμενα εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, κατάρθωσε νὰ λάβῃ ἀρκετὴν λάσπην. Ἡ ἀνάλυσις τῆς λάσπης αὐτῆς ἐπεβεβαίωσε τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Σκόπε καὶ οἱ ἐπιστήμονες ἀνεγνώρισαν, ὅτι εἶχεν εὗρεθῇ μία νέα προμήθεια ραδίου. Κατόπιν ἦλθεν ὁ πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἠμπόδισε καὶ ἄλλην ἀποστολὴν εἰς τὴν ἱερὰν γῆν τοῦ Σουσί. Καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων ἔστειλε νέους ἐξερευνητὰς, οἱ ὁποῖοι εὗρον ὅτι ἡ ἔκτασις τῶν 200 τετραγωνικῶν ποδῶν ἐν τῷ φρουρίῳ περιεῖχε ράδιον ἀξίας δέκα δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Ἡ λάσπη τῶρα περιγράφεται ὡς ἓνα νέον ὄρυκτον καὶ ὁ καθηγητὴς Σκόπε τῆς ἔδωκε τὸ ὄνομα «Περσονιτέ», τὴν ὁποῖαν ἔγινε δεκτὸν καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν.

Ἐστὶς τελειώνει ἡ ἱστορία τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἱερᾶς λάσπης καὶ πῶς ἓνας λευκὸς ἐπιστήμων εὗρεν ἀπὸ τοὺς ἀμαθεῖς μαῦρους τῶν δασῶν ὅτι τὸ ράδιον ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ αἰῶνας πρὶν ὁ πολιτισμὸς μάθῃ τὴν ὑπαρξίν του.

Ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ Κόγκου τῶρα ἠγοράσθη ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν Ραδίου τοῦ Κολοράδο καὶ ἡ νέα αὕτη προμήθεια ἠλᾶττωσε τὴν τιμὴν ἀπὸ 120,000 δολ. τὸ γραμμαρίον εἰς 70,000 τὸ γραμμαρίον, ἢ 700,000 δολλάρια τὴν οὐγγίαν. Ἡ σπουδαίως αὐτοῦ εἶνε φανερά. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἀνεκάλυψε κάτι, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ζωὴν καὶ νὰ τὴν παρατείνῃ, αὐτὸ εἶνε τὸ ράδιον. Πολ-

λαὶ πηγαὶ λάσπης ραδίου εὕρισκονται τῶρα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ λουτρά λάσπης, ἀλλὰ περιέχουν αὐταὶ μόνον μικρὰν ποσότητα ραδίου. Ὁ Δόκτωρ Δεττλινόν, τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, λέγει, «Ἐἴνε τὸ οὐράνιον πτόσον, ἡ ὑπόσχεσις, ἡ βεβαιότης τοῦ μέλλοντος. Εἴνε ἡ ἐλπίς τοῦ ἀπείρου πλήθους τῶν μικρῶν, τὰ ὁποῖα γεννῶνται διαρκῶς. Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ μεταμορφωθῇ διὰ τοῦ ραδίου εἰς μίαν μηχανὴν τελείας ὑγείας, ζωτικότητος καὶ καλλονῆς».

Ἐστὶς, χάρις εἰς τὴν μαγικὴν λάσπην τῶν Ἀφρικανῶν ἰθαγενῶν, εἰς ἓνα Ὀλλανδὸν ἐπιστήμονα, εἰς Βέλγους ἐξερευνητὰς καὶ εἰς Ἀμερικανικὴν ἐπιχειρηματικότητα, τὸ πολῦτιμον στοιχεῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς μεγάλην κλίμακα. Καὶ αἱ ἑκατοντάδες τῶν ραδιοεπιστημῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νὰ συναντηθοῦν εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον ἀπὸ ὅλα τὰ μεγάλα ἱατρικὰ κέντρα τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης, ὑπόσχονται μίαν ταχείαν ἀνατολήν νέας εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

~~~~~

Τηλεγραφοῦν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι αἱ ἐνεργοῦμεναι εἰς τὴν Κνωσὸν τῆς Κοίτης ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Ἐδωκῆ ἀνασκαφαὶ ἀποβαίνουν ἐξαιρετικῶς καρποφόροι. Τελευταίως ἀνευρέθησαν διάφορα τοῖχα γραφίαι ὑστερομινωικῆς ἐποχῆς σημαντικῆς ἀξίας.

Ἀνευρέθη καὶ παλαιὸν ἀγάλματος παριστάνοντος στρατιώτην τοῦ Μίνωως καταδικωμένου ὑπὸ τοῦ Αἰθίοπος.

Ἡ συγχόλλησις καὶ συναρμολόγησις τῶν εὐρημάτων ἀνετέθη εἰς τὸν εἰδικὸν ἀρχαιολόγον κ. Ζαλιερόν.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Διὰ τὸ τοῦ συστήματος τούτου δύνανται ἀσφαλῶς πᾶς τις, ἀρχάριος ἢ ἀποδοκίμοτε μεμυημένος ἐν τῇ Λογιστικῇ, δι' ἰδίας μελέτης καὶ ἀσκήσεως, ἄνευ βοήθειας καθηγητοῦ, νὰ γίνῃ ἀπολύτως κάτοχος τῆς Νεωτάτης Λογιστικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ νὰ φωτισθῇ θαυμασίως διὰ τοῦ ἐκπεπομένου ἀπλῆτου ἐπιστημονικοῦ φωτός, κερδίζων οὕτως εἰς χρόνον καὶ χρήμα ὡς καὶ εἰς πᾶσιν καὶ ποιὸν λογιστικῆς ὕλης καὶ ταῦτα πάντα ἀντὶ ἐλαχίστης, μηδαμινῆς μᾶλλον θυσίας.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἀντὶ δρχ. 140 διαβιβαζομένων διὰ Τραπεζιτικῆς ἢ Ταχυδρομικῆς ἐπιστολῆς ἢ ἐντολῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸν Συγγραφέα. (Ἐμπορικὴν καὶ Λογιστικὴν Σχολὴν Πανσηματοπούλου Νοταρᾶ 68 εἰς Πειραιᾶ).

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐκδόσεως θὰ τιμᾶται δρχ. 150. Οἱ ἐγγραφεμένοι συνδρομηταὶ καρδίζουσι 40 δρ. καὶ ἐξασφαλίζουσιν ἀντίτυπον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ

ΠΙΛΟΠΟΙΪΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΥ & ΣΙΑΣ

(Ἰδιαίτερὰ ἔρευνα τοῦ «Θησαυροῦ» δι' ἐδικῆς τακτικῆς συνεργείας)

Ἐπεχειρήσαμεν μέχρι σήμερον νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώ-
τας μας διὰ σειρᾶς τακτικῶν ἐ-
ρευνῶν μέρη τῶν φιλενθρο-
πικῶν ιδρυμάτων, τὰ ὁποῖα διὰ
τῆς ιδρύσεως των καὶ τῆς τελείας
ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας των
προσπαθοῦν παντὶ σθένει νὰ ἔλθω-
σιν ἄριστα εἰς τὰς τόσας ἀνάγκας
καὶ δυστυχίας, αἵτινες ἀπὸ ἀνέκα-
θεν μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Καὶ τὸ ἔργον μας βεβαίως δὲν
ἐτελείωσεν ἀκόμη, διότι ἀπομένουν
πολλὰ, πάρα πολλὰ ἀγαθοεργὰ ἰ-
δρύματα, τῶν ὁποίων τὴν ἵπαρξιν
εἶνε πράγματι ἁμαρτία νὰ ἀγνοῶ-
μεν. Ἀλλὰ χάριν ποικιλίας καὶ
πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μὴ φανῶσιν
αἱ μελέται μας ἀνιστοῦν πρὸς τοὺς
ἀναγνώστας μας, θὰ τοὺς παρακα-
λέσωμεν νὰ μᾶς παρακολουθήσουν
μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπίσης προσοχῆς
καὶ εἰς μίαν ἄλλην σπουδαιότεραν
μελέτην, τὴν ὁποίαν σκοπεύομεν νὰ
παρεμβάλλωμεν ἀπὸ καίρου εἰς
καίρον καὶ ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὸ
νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς τὸ κοι-
νὸν τὴν ὁσημέραι ἀξιοθαύμαστην
προόδον τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχα-
νίας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἡ
Ἑλληνικὴ Βιομηχανία ἐσημείωσε
μεγάλαν πρόοδον καὶ αἱ πρόοδοι

αὗται θὰ ἦσαν πολὺν μεγαλείτεροι
καὶ πολὺν πλέον σημαντικαὶ ἐὰν αἱ
δυσχερεῖαι τῶν τελευταίων ἐτῶν
δὲν εἶχαν ἀνακόψει κάπως τὴν πο-
ρείαν τῆς. Ἐν τοῖς παρ' ὅσας
τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας συνήτη-
σε, δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ ὑπερη-
φανευόμεθα διὰ τὴν ἐπίκτασιν, ἢν
καθημερινῶς λαμβάνει.

ΕΠΙΣΚΕΥΪΣ Εἰς τὸ ΕΡΓΟ-
ΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΪΑΣ
ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἠκούσαμεν νὰ
γίνεται πολὺς λόγος διὰ τὴν πλο-
ποιάν τοῦ ἐργοστασίου Ἀριανου-
τσου καὶ Σίας, συγχρότως δὲ μᾶς
εἶχε τύχει νὰ θαυμάσωμεν τὰ κοι-
νῶτα παθῆκα, τὰ ὁποῖα ὅσοι
λοῦν τὸ ἀπαράτητον ἐφῆδον κατὰ
κοινὸν κορίον.

Ἀπεφασίσσαμεν λοιπὸν διὰ τὰ
κοίτωμεν ἐξ ἰδίας ἀντιληψέωσιν
ἐκτελούμενην ἔργασιν νὰ ἐπισκε-
φθώμεν τὸ Ἐργοστάσιον τῆς Πι-
λοποιίας, ἵνα οὕτω δώσωμεν εἰς
τοὺς ἀναγνώστας μας μίαν σαφεῆ
ὁδὸν εἰς τὴν Ἑλλάδι διεξαγωγῆς
τῆς.

Πρὸς τοῖς μετέδωκεν εἰς ἐ-
πισκεψὶν τοῦ κ. Ἀριανουτσου, ὅ-
τις εἶνε ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτὸ τοῦ

εργοστασίου και τοῦ κατεστήσαμεν γνωστὴν τὴν ἐπιθυμίαν μας.

Ὁ κύριος Ἀριανούτσος μᾶς ἐδέχθη φιλοφρονέσαστα και διὰν ἔμαθε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκεψέως μας μετὰ μεγάλης καλωσύνης ἐδέχθη καὶ μᾶς δώσῃ ὅτι σχετικὰς πληροφορίας ἐπιθυμούσαμεν καὶ ἔχωμεν.

Εἰς πρώτην μας ἐρώτησιν εἰς δηλαδὴ εἶπε εὐχαριστημένος ἀπὸ ἐπὶ τὴν μέχρι τοῦδε πρόδοον τῆς βιομηχανίας του, ὁ κ. Ἀριανού-

Α. ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΣ

Ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς
τοῦ ἐργοστασίου

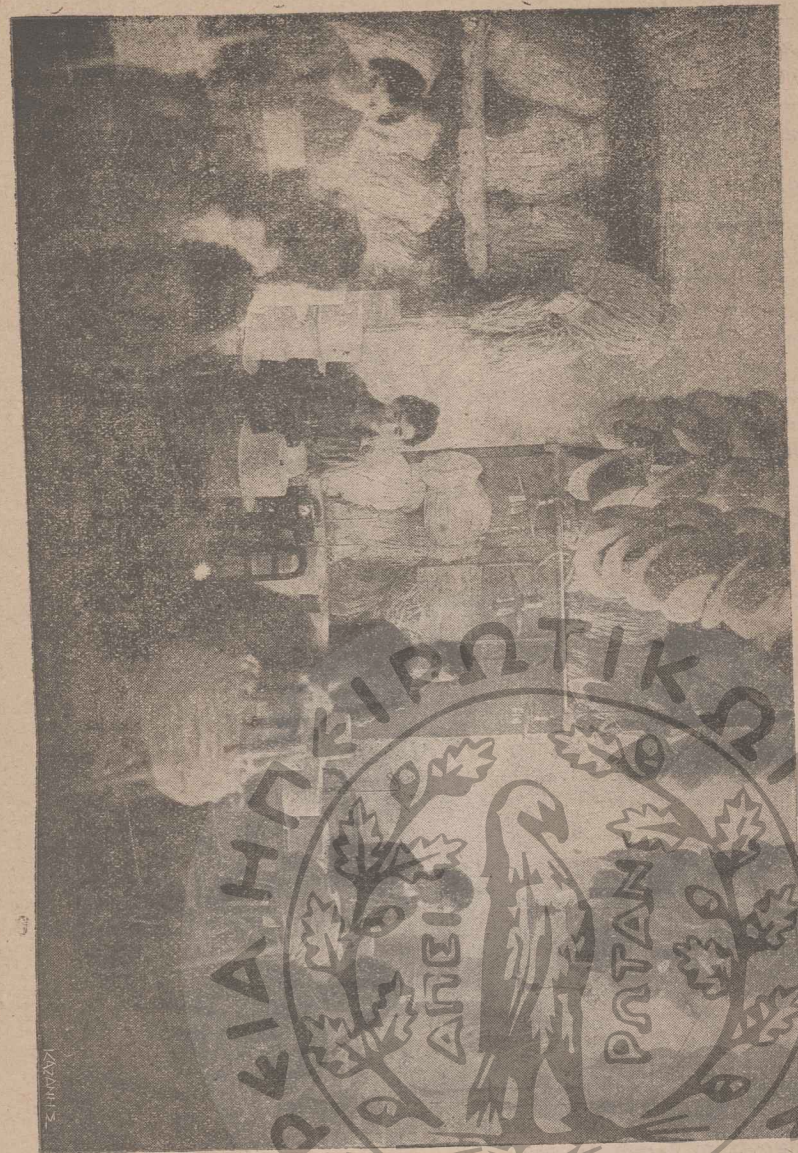
τος μᾶς εἶπε τὰ ἐξῆς περίπου :

— Τὸ Ἐργοστάσιόν μας ἀσχολεῖται εἰς δύο συγκεκριμένα εἶδη πιλοποιίας. Εἰς τὴν κατασκευὴν δηλαδὴ τῶν χειμερινῶν πιλημάτων καὶ τῶν καλοκαιρινῶν ἀνδρικών καπέλλων ἐκ ψάδας.

— Τὰ ψαδάκια σὰς δὲν ξεχωρίζουν διόλου ἀπὸ τὰ Ἑρωπαϊκά, πα-

ρειηθήσαμεν καὶ ὁ κ. Ἀριανούτσος μειδίων ἱκανοποιημένος μᾶς ἀπήντησε :

— Ναὶ εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τὸ ἐργοστάσιόν μας μπορεῖ κάλλιστα νὰ παραβληθῇ μετ' ὅποιον δήποτε Ἑυρωπαϊκόν. Ἄλλως τε δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ διαφορὰ ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μας ψαδάκια καὶ ἀπὸ τὰ Ἑρωπαϊκά, ἀφοῦ τὴν πρῶτην ὕλην τὴν φέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ ὅλα τὰ Ἑρωπαϊκά ἐργοστάσια Πιλοποιίας ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν. Καθὼς βέβαια θὰ γνωρίζετε ἡ Ἰαπωνία εἶνε τὸ κέντρον τῆς παραγωγῆς τῆς ψάδας, ἀπὸ τὴν ὅποιαν κατασκευάζεται κάθε εἶδους ψαδὶνο καπέλλο. Ἡ ψάδα δηλαδὴ αὐτὴ εἶνε χόρτον ποῦ φέρεται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ πλέκεται εἰς διάφορα σχέδια ἀπὸ τὰς Ἰαπωνίδας. Ἡ κάθε Ἰαπωνίς πλέκει ψάδαν ὅπως ἡ ἰδική μας χωρικὴ γνέθῃ τὴν ῥόκαν τῆς. Ἡ ψάδα αὕτη πωλεῖται εἰς διαφόρους ἐμπορικὸς οἴκους, οἱ ὅποιοι τὴν κατασκευάζουν ἰότια καὶ τὴν ἀποστέλλουν εἰς ὅλα τὰ βιομηχανικὰ κέντρα τῆς Ἑυρώπης. Ἐκτὸς ὅμως τῆς ψάδας, ἡ ὁποία ἔχει δι' ὅλα τὰ μέρη τὴν αὐτὴν προέλευσιν ὥς οἱ ἐξήγησα καὶ αἱ μηχαναὶ, τὰς ὁποίας μεταχειρίζομεθα εἰς τὸ ἐργαστάσιόν μας, εἶνε τελευταῖα ἐφευρέσεις διὰ τὴν τελειότητα κατασκευῆς τῆς πιλοποιίας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς λοιπὸν κατέχομεν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, καταλαμβάνετε ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀμιλλώμεθα πρὸς τὰ τελειότερα ἐργοστάσια τῆς Ἑσπερίας. Ἐκτὸς ὅμως τούτου τὰ ψαδάκια μας ἔχουν τὸ μεγάλο πλεονέκτημα νὰ πωλοῦνται εἰς τιμὰς πολὺ κατωτέ-

ΤΜΗΜΑ ΡΑΦΗΣ

ρας τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

— Εἶπτε εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὸ κοινόν; ἠρωτήσαμεν ἰδὼν καὶ Ἀδριανὸν, ἀναγνωρίζει τὰς πνευματικὰς σας ὁπως τοῦ προσφέρει καὶ καὶ τι τέλειον;

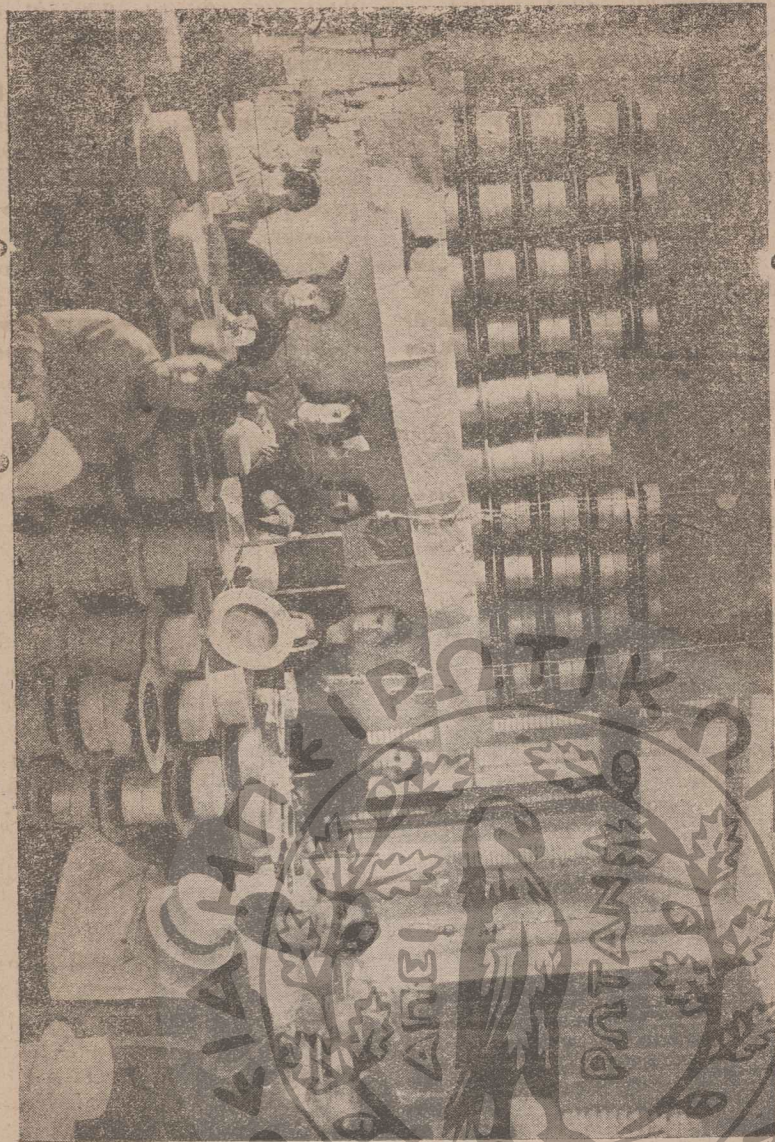
— Νὰ σὰς ἰπὼ, τελευταίως εὐχαρίστως βλέπω ὅτι ἡ βιομηχανία μας ἀρχίζει νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινὴν, ἀλλὰ ἔως οἷον φθάσωμεν εἰς τὸ εὐχάριστον αὐτὸ σημεῖον ἀναγκασθήκαμε πολὺ νὰ ἀγωνισθῶμε καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας τῆς ξενομανίας, ἡ ὁποία εἶνε τὸ μεγαλειότερον ἐλάττωμά μας. Φθάνει νὰ σὰς ἀναφέρω ὅτι προτοῦ ἰδρυνθῶν τὰ πρατήριά μας καὶ ἴσως καὶ τώρα ἀκόμη συμβαίνει νὰ πωλοῦνται εἰς Ἀθηναῖκά καταστήματα καπέλλα ἰδικά μας μὲ ξένην φέριαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παρακινήται ὁ κόσμος νὰ τὰ ἀγοράσῃ, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐπιτυγχάνουν καθ' ὁλοκληρίαν.

»Τοῦτο εἶνε πολὺ λυπηρὸν, διότι ἔπρεπε τὸ κοινόν νὰ ἐννεύσῃ ὅτι προστατεύοντας τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν ὄχι μόνον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ γενικῶς εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας, διότι τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ πολὺ ἡ ἐξαγωγή τοῦ συναλλάγματος. Λέγω δὲ ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ ὁποστηρίξεως τῆς βιομηχανίας μας θὰ δυναθῇ αὕτη νὰ προσδεύσῃ, διότι μόνον τότε θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς μεγίστας δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας ὅπως θαλάσμιον ἀναγκασμένοι καὶ τὰ παραμικρότερα ὑλικά διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων μας νὰ τὰ προμηθεύμεθα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ θέτοντες εἰς κυκλοφορίαν μεγάλα χρηματικὰ ποσά.

Εἰς ἄλλας χώρας πόσον μεγάλοι εὐκολαί παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας. Π. χ. εἰς Ἱταλίαν ἐνθα εἶνε τὸ κέντρον τῆς πιλοποιίας, τὸ προμηθεῖον πλοῦς εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην, οἱ βιομήχανοι δὲν εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ἀγωνίζονται ὡς ἡμεῖς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῶν. Εἰς πόλεις ὅπου ὑπάρχουν ἐργαστασία πιλοποιίας ὑπάρχουν ἐργαστασία ἑκαστον ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ προμηθεύῃ ἐν ὁρισμένῳ εἶδος ὑλικῶν μέλλον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοῦ, φέρει πρὶν ἐργαστασίον ἀποκλειστικὸν διὰ τὴν κατασκευὴν ταινιῶν, ἄλλο διὰ τὴν κατασκευὴν φόδρας, ἑσώτερου καὶ δερμάτος καὶ οὕτω καθεξῆς. Τοιοῦτοτρόπως ὁ ἐργοστασιάρχης, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει μίαν μεγάλην παραγγελίαν, ἔρχεται εἰς συνενόησιν μὲ τοὺς διενδύνοντας τὰ διάφορα αὐτὰ ἐργαστασία, οἵτινες προθυμοποιοῦνται νὰ τοῦ προσφέρουν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν παραδεχόμενοι νὰ ἐξοφληθῶσι μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς παραγγελίας. Ἐννοεῖται ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὁ ἐργοστασιάρχης δὲν εἶνε ἀναγκασμένος νὰ διαθέτῃ ὑπερβολικά χρηματικὰ ποσά.

»Τώρα ἂν θέλετε, πηγαίνουμε νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ τὸ ἐργοστασίον, διὰ νὰ ἀντιληφθῇτε καὶ μοι σας τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας.

Πράγματι ἐντὸς ὀλίγου νυνόθεν ὄντες παρὰ τοῦ κ. Ἀδριανοῦ μετέβημεν εἰς τὸ κεντρικὸν οὗτως εἰπεῖν ἐργοστασίον παρὰ τὴν ὁδὸν Σαρρῆ 43 καὶ περιερχόμεθα τὰ διάφορα τμήματα, εἰς καὶ δὲ θῆμα μας ἡ μὴ ἐκπληξίς διαδέχεται τὴν ἄλλην.

ΤΜΗΜΑ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑΤΩΝ

Εισερχόμεθα κατὰ πρῶτον εἰς τὸ «Τμήμα Ραφῆς», ὅπου ράπτεται ἡ ψάδα δι' εἰδικῶν μηχανῶν Ἀμερικανικοῦ συστήματος Βίλας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν ιδιότητι νὰ ράπτουν εἰς τρόπον ὥστε τὰ μὴ φαίνεται ἡ κλωστή εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πύλου.

Ἐπειτα τὸ «Τμήμα Γόμας» ὅπου ὁ πύλος μετὰ τὸ ράψιμο τῆς ψάδας τοποθετεῖται εἰς λέβητας ὅπου ὑπάρχει ζέουσα γόμα, ἐκ τῆς ὁποῦ γομαριωθῇ κορεῖται ἡ τῆς ἰδίας αἰθούσης καὶ μένει ἕως θύον στεγνώνει.

Μετὰ τοῦτο ἔρχεται τὸ «Τμήμα Πρέσας» ὅπου, ἀφοῦ ὁ πύλος μαλακυνθῇ δι' αἵμου, τοποθετεῖται ἐντὸς φόρμας εἰδικῶς θερμοαιρούνης καὶ δι' ὑδραυλικῆς πιέσεως λαμβάνει τὸ ὀριστικὸν αὐτοῦ σχῆμα. Κατόπιν ἐπακολουθεῖ τὸ «Τμήμα Καθαριστηρίου καὶ Σιδηρωτηρίου» ὅπου οἱ πύλοι καθαρίζονται ἀπὸ τὴν γόμα καὶ σιδηρώνονται τοιοῦτοτρόπως δὲ λαμβάνουν τὴν σιληνδρικήν αὐτοῦ παρουσιάσιν.

Ὁ πύλος εἶνε πλέον ἑτοιμος καὶ δὲν τοῦ λείπει παρὰ μόνον ἡ γαλνιτούρα.

Πρὸς τοῦτοις ἐπακολουθεῖ διεργον τμήμα, τὸ τῆς «Γαλνιτούρας», ὅπου εἰδικαί ἐργάται ἀσχολοῦνται εἰς τὸ γαλνιρίσμα καὶ τὴν ραφήν τοῦ ἐσωτερικοῦ δέσματος καὶ τῆς φόδρας.

Τὰ ψαδάκια πλέον εἶνε ὀριστικῶς ἑτοιμα καὶ μεταφέρονται εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στάδιον καὶ Αἶθρον καταστήματα ὅπου πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀνταγωνιστικὰς κατωτέρας πᾶν Ἑλβετικῶν, δίδοντα συνεχρῶς εἰς τοὺς ἀγοραστὰς των τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἱκανοποίησιν, ἢ θὰ ἔδιδε καὶ οἰονδήποτε ἄλλο ψα-

δάκι προσερχόμενον ἀπὸ τὸν μεγαλειότερον οἶκον πιλοποιίας τῆς Ἑλβετίας.

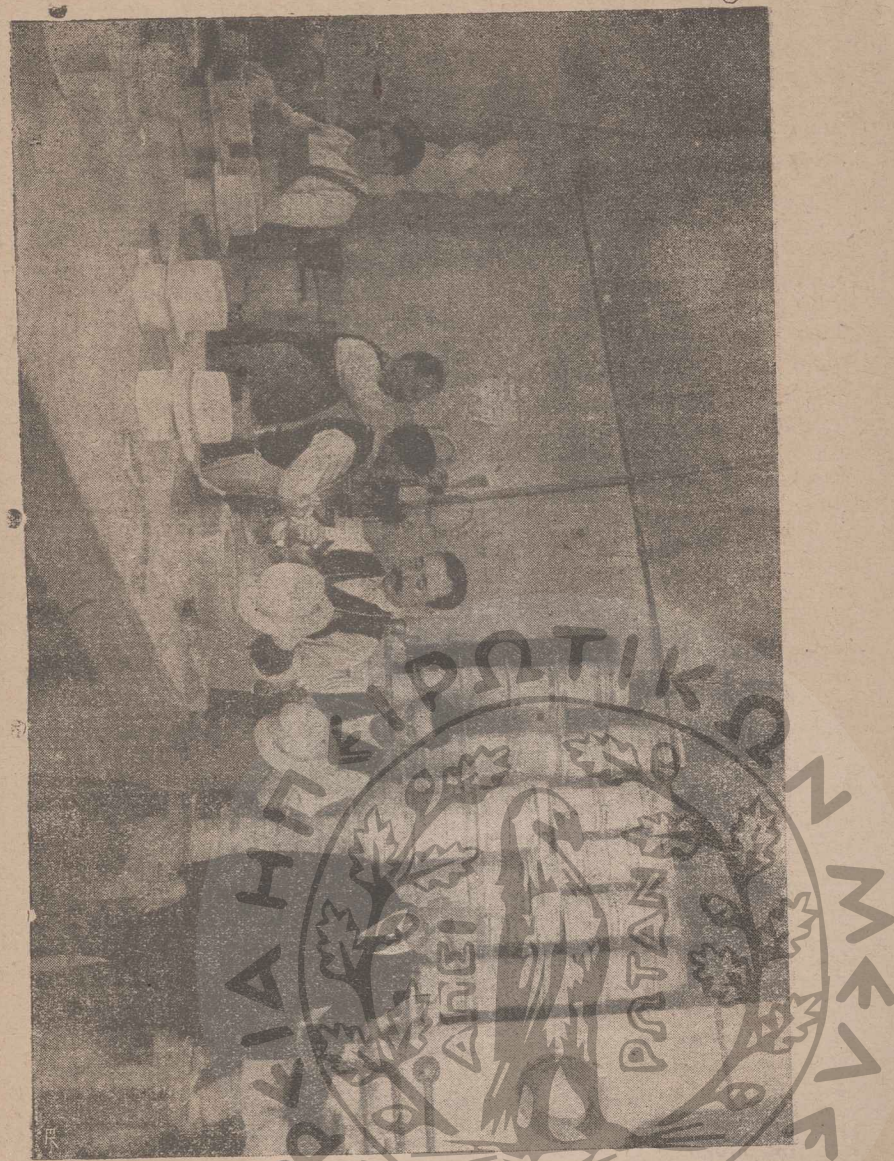
Ἀλλὰ τὸ Ἐργαστάσιον Ἀριανούτσου καὶ Σίας δὲν ἀσχολεῖται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν καλοκαίρινων πύλων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν χειμερινῶν πιλημάτων.

Τὰ πιλήματα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔρχονται ἑτοιμα ἐξ Ἑλβετίας, ἀλλὰ κατὰ μὴς ἐληρηστικῶν ὁ εὐρὴς οὐρανὸς ἡμῶν προσκομιθεῖται πολὺ συντόμως νὰ προσκομιθεῖται ἐξ Ἑλβετίας εἰδικαὶ μηχαναὶ, αὗτινες θὰ ἐπιτρέπουν τὴν κατασκευὴν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πιληματος.

Διὰ τὸ εἶδος τοῦτο ὑπάρχον ὅλως ἰδιαίτερα τμήματα ἦτοι: «Τμήμα Γόμας Χειμερινῶν», ὅπου τὰ πιλήματα γομαρίζονται παραπλεύρως δὲ εἰς μικρὸν δωμάτιον ὀνομαζόμενον «Στεγνώτηριον» στεγνώνουν.

Ἀκολουθεῖ τὸ «Τμήμα Πρέσας Χειμερινῶν», ὅπου τὰ πιλήματα λαμβάνουν ὀρισμένα σχήματα καὶ ἔπειτα τὸ «Τμήμα Ρετοναρίσματος», ὅπου δίδεται εἰς τὸ πῖλημα τὸ τελευταῖον λούστον.

Ὅλως τελευταίως ὁ κ. Ἀριανούτσος ἔδρασε καὶ εἰδικῶν «Τμήμα Κούκων», εἰς τὸ ὅπου κατασκευάζονται κασκέτια διαφόρων εἰδῶν καὶ σχημάτων ἀπὸ μάλλινα Ἀγγλικά ὀφάσματα καταλληλότητα διὰ ταξεῖδι καὶ ἄλλας χρήσεις ἐντελῶς δὲ ἐφάρμιλλα τῶν Ἑλβετικῶν. Ἐπὶ πλέον τὸ Ἐργαστάσιον ἀνέλαβε καὶ τὴν κατασκευὴν ναυτικῶν κούκων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐν τῷ γίγνεσθαι καὶ ὑπόσχονται νὰ παραγοῦνται καὶ αὐτοὶ καθ' ὅλα τέλει.

ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ ΨΙΔΩΝ ΠΥΛΩΝ

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν τεχνικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου, δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψωμεν νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὴν τελείαν ὁργάνωσιν αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον.

Εὐθὺς μόλις εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ ἐργοστάσιον Ἀριανούτσου αἰσθάνεται ὅτι χεῖρ σιδηρὰ διευθύνει τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ. Ἀπόλυτος τάξις καὶ καθαριότης ἐπικρατεῖ. Αἱ αἰθούσαι εἰς τὰς ὁποίας ἐργάζονται καὶ καὶ αἱ ἐργάται εἶνε μεγάλαι, ἀερίζονται καλῶς καὶ ἡλεκτρικοὶ λαμπτήρες τοποθετημένοι κατὰ πολὺ ἰσχυρὰ διαστήματα προσφέρουν ἀπλετοὺς φῶς εἰς τοὺς ἐργαζομένους, εἰς τὰς διαφόρους δὲ γωνίας τῶν αἰθουσῶν ἀνεμιστήρες ἐν λεῖπτουργίᾳ προσπαθοῦν νὰ ἀντιδράσουν κατὰ τοῦ ἀνύσωνος τῆς ἐποχῆς.

Ἐφιστάμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνώστων μας εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διότι ἀναμφιδόλως σημειώ-νεται μίαν σημαντικὴν πρόοδον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν συνθηκῶν τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ προσοδευτικώτατος κ. Ἀριανούτσος ἔχων ὡς παράδειγμα τὰς μεγάλας προόδους τὰς συντελεσθείσας ἐν Ἐνρώπῃ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτου φροντίζει τόσον διὰ τὸ τέλειον τῆς προσφερομένης πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἐργασίας ὅσον καὶ διὰ πᾶσαν δυνατὴν ἱκανοποίησιν καὶ προστασίαν τῶν ἐργατῶν του, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ σχεδὸν συνεργάτας αὐτοῦ ἥς σιγῆς τοὺς ἔχει κανονίσει ἐτησίως καὶ ἓνα τόσον τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῶν κερδῶν τοῦ οἴκου.

Τὸ Ἐργοστάσιον Πιλοποιίας Ἀριανούτσου καὶ Σίας τιμᾷ ὄντως τὴν χώραν μας καὶ δικαίως γυγχανεῖ τόσον ἐνθέρμου ὑποστηρίξε

ως ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἡ ὑποστήριξις, πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἄγριον μπουκαῶν εἰς ὁποιοδήποτε ψαδάκι ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἑξωτερικὸν καὶ πρέπει μὲ φρονατισμὸν νὰ ὑποστηρίζωμεν τὴν Βιομηχανίαν τοῦ τόπου μας, ἀφροῦ μάλιστα οὐδὲν μειονέκτημα παρουσιάζει. Ποτὲ δὲν θὰ τονισθῇ ἀρκεστὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀποβάλουν τὴν ἔξομανίαν ποῦ ἔχει κυριαύσει ὅλους διότι εἰς τὴν ἔξομανίαν αὐτὴν θρعیλται ἡ χωλαίνουσα ἐνίοτε πρόοδος τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμψυχώσωμεν τοὺς ἐπιδιωκοντας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς θύαν ἀποδοῦμεν σχεδὸν μὲ ἀηδίαν κάθε προϊόν, τὸ ὁποῖον μὲ προφανή φόβον ὁ πωλητὴς μᾶς παρουσιάζει ὡς ἐγγωρίου κατασκευῆς;..

Ἄν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τὴν χώραν μας προσδεύουσιν εἰς πᾶν εἶδος βιομηχανίας, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται νὰ τὸ κάμωμεν προσπαθώντας τὰς εὐγενεῖς προσπάθειας μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀξιοζήλευτον θέσιν κατέχει ὁ δραστηριώτατος κ. Ἀριανούτσος.

M.—X. ΛΟΥΡΙΩΤΗ

D. ZIRUS & Cie

5 Rue de l'Archevêque 5
Alexandrie (Egypte)

Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι
Κλάδοι ἀντιπροσωπειῶν
Εἰσαγωγῆς καὶ Εξαγωγῆς

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

ΥΠὸ ΔΗΜ. ΛΩΡΗ

1000 μίλια περίπου μακρὰν τῆς Νέας Ὑόρκης, νοτιοανατολικάς τῆς παραλίας τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ κεῖται ἡ Φλώριδα.

Ἡ Φλώριδα εἶνε καὶ αὕτη ἀπὸ τοὺς 48 Νομοὺς τῆς Ἀμερικῆς μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι διαφέρει τῶν ἄλλων Νομῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκτὸς τῆς Καλιφορνίας, ἥτις προσανατολίζεται, εἰς ὠρισμένα ζητήματα πρὸς τὴν Φλώριδα, λ. χ. ὡς πρὸς τὴν εὐφορίαν καὶ τὸ κλίμα.

Οἱ κάτοικοι αὐτῶν τῶν μερῶν, ἰδίως ὅσοι ἐξ αὐτῶν ζῶσι πρὸς τὸ νοτιώτατον μέρος τῆς Φλώριδας, δὲν γνωρίζουν τί εἶνε τὸ ψῆχος, διότι ἡ ρηθεῖσα περιφέρεια εὐρίσκεται πλησιέστερον τῆς ζώνης τοῦ Μεσημβριοῦ. Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χειμῶνος, ὅπου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ σχεδὸν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀμερικῇ, ὁ βαρὺς χιμῶν ἀπλώνει, τὰ πτερά του καὶ ἔκραινεν, ὅτι φυτρώνει ἀπὸ τὴν Γῆν, ἐκεῖ εἰς τὴν Φλώριδα, τὰ ἄγθα ἐνθύν, τὰ δένδρα πρασινίζουν καὶ ἐν γένει ἡ γῆ εἶνε στολισμένη μὲ τὰ τρυφερά της πράσινα χορτάρια. Τὸν οὐρανὸν τῆς Φλώριδας δὲν καλύπτει ποτὲ νέφος καὶ τὸ γαλάζιον χρομῆμα τοῦ οὐρανοῦ ἐκτείνεται πρὸς τὸν ἰδιὸν μας Ἑλληνικὸν οὐρανόν. Ὡς πᾶσαν ἄραια, ἀρμονικὰ, μυροδόχα καὶ χαρμόσυνα ὄλα! Ὡς, τί μαγεῖα εἶνε νὰ περιπατῇ κανεὶς τὴν νύκτα εἰς τὰς δεινὰς φάσεις καὶ ἀπεράντους λεωφόρους τῆς Φλώριδας, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀπαστραπτοῦσης σελήνης καὶ τῶν μερμαυρόντων

αστέρων.

Εἶνε πολλὰ καὶ ἀπερίγραπτα τὰ θέληγτρα τοῦ τόπου ἐκείνου. Ὁ ἀπαξ ἐπισκεφθεὶς τὴν Φλώριδα, ποτὲ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ λησμονήσῃ τὰ θαύματα τοπεία καὶ τὰ ἀπέραντα γαλάζια τῆς ἀκραγία. Μία ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ὠραίων πόλεων τῆς Φλώριδας ἔχει ἐπονομασθῇ: «Μαγικὴ Πόλις», καὶ τοῦτο, διότι μαγεύει τὸν κάθε ἐπισκέπτην τῆς πόλεως ταύτης.

***

Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν μαγικὴν πόλιν, ὅπου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαμένουσιν ὅλοι οἱ θαυτοπλοῦται Ἀμερικανοὶ καὶ Ἑυρωπαῖοι Κροῖσσοι, μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς τῶν καὶ ἀνθοκυβόσας ἐπαύσεις, διέμεινε καὶ εἰς θαυτοπλοῦτος Ἰταλὸς. Ὁ ἐν λόγῳ Ἰταλὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Νοβέλ, διέμεινε μετὰ τῆς ὠραίας συζύγου τοῦ Ἀμερικῆ εἰς μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων ἐπαύσεων τῆς πόλεως, εἰς ἓνα οὕτως εἰπεῖν ἐπίγειον Παράδεισον. Καὶ λέγω Παράδεισον, διότι τί ἦτοτε κανεὶς καὶ δὲν εὐρίσκειτο μετὰ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαύσιν. Ἐκεῖνα τὰ πελώρια κυματίσια, τὰ μυροδόχα ἄλγη, οἱ τεχνητοὶ θαυτοσκοποὶ, αἱ μαρμαρίναι κρήναι, αἱ πολὺ χρωμοὶ πασχάλια, ὅλα αὐτὰ ἔδιδον εἰς ἓνα ἐπισκέπτην ἓνα ἐνθέρμονος καὶ μεγαλοπρεπὲς θέαμα.

Ὁ τυχερὸς πλοῦσιος τῆς ἀνωτέρου ἐπαύσεως εἶχε προσλάβει εἰς τὴν ἐπαύσιν του ὡς κηπουρὸν καὶ ἀνθοκό-

μὲν ἕνα νέον Ἑλληνα μὲ τὴν σύζυγόν του, χωρὶς καὶ αὐτὸς νὰ γνωρίζῃ ποῖος ἄνεμος τὸν ἄρπαξεν ἀπὸ τὸ Γυρὶ τῶν Πατρῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τὸν πετάξῃ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου πρὸς παλλιτέρευσιν τῆς τύχης του, ἡ ὁποία ἐπὶ πάντε συνεχῆ ἔτη τὸν εἶχε καταδικάσῃ νὰ περιποιῇται ἀντὶ γλίσχρου ἐπιδόματος τὰ ἄνθη τοῦ περιφύμου κήπου «Γυρὶ» τῶν Πατρῶν.

Ἐν τέλει διήρχοντο τὰς ἡμέρας των θαυμάσια, ὁ μὲν κηπουρὸς Ἑλληνα μετὰ τῆς συζύγου του, διότι εἶχον καλὸν προϊστάμενον, ὁ δὲ προϊστάμενος διότι εἶχε κατενθουσιασθῇ μὲ τὴν τέχνην τοῦ ἀνθοκόμου του, ὅστις μὲ μίαν σκόνην, ἣν εἶχε φέρει μαζὺ τοῦ ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα μετέβλεψε τὰ ἀπὸ ἄλλα διάφορα χρώματα τριαντάφυλλα εἰς μαύρα!

Ἀλλὰ φεῖ! τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας τοῦ βαθυπλούτου Ἰταλοῦ καὶ τὴν καλὴν τύχην τοῦ Ἑλληνοῦ ἀνθοκόμου ἐπέπρωτο νὰ καλύψῃ διὰ τῶν μελανῶν τῆς πτερύγων ἡ μαύρη εἰμαρμένη, φέρουσα ἐπ' αὐτῶν τὸ ἀπαίσιον φάσμα τοῦ θανάτου.

* *

Ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς συμμορίας ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀνδρῶν καὶ μιᾶς γυναῖκος, οἱ ὅποιοι παρηκολούθησαν τὸν πλούσιον ἀπὸ τὴν Νεάπολιν καὶ ἐξήτουν παρ' αὐτοῦ 100,000 δολλάρια διὰ μίαν μυστηριώδη ὑπόθεσιν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Ἑλληνα κηπουρὸς μετὰ τῆς νεαρᾶς συζύγου του εὐρίσκει πο εἰς τὸν κήπον τῆς ἐπαύλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀνθέων περισυλλέγοντες τὰ διὰ τῆς θαυματουργοῦ σκόνης ἀπὸ ἄσπρα καὶ κόκκινα μεταβληθέντα εἰς μαύρα τριαντάφυλλα, ὁ δὲ πλούσιος μετὰ τῆς συζύγου του ἐκάθητο ἐν τῇ

αἰθούσῃ τῆς ἐπαύλεως, ἀναγινώσκων βιβλίον τι καὶ ἐπεξηγῶν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς τὴν σύζυγόν του, ἥτις ἐστέρευτο τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθον οἱ τρεῖς συμμορίται καὶ κατόπιν μικρὰς μὲ τὸν πλούσιον λογομαχίας, ἐξήγαγεν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τεραστίαν μάχαιραν καὶ ἐπανειλημμένως τὴν ἐβόθισεν εἰς τὰ στήθη τοῦ πλουσίου, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἐστραγγάλιζε τὴν σύζυγόν του, ἥτις μετ' ὀλίγον εὐρέθη νεκρά, πεσούσα ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ προσφιλοῦς της συζύγου, ἵνα οὕτως ἡνωμένοι ἀφίσσιν τὸν ἐλκεῖνον καὶ ψεύτικον τοῦτον κόσμον, ἀπερχόμενοι ὑπὸ τοιαύτας τραγικὰς συνθήκας εἰς τὰς ἀχάνεις κοιλάδας τοῦ Πλούτωνος.

Διὰ νὰ ἀποφύγουν δὲ οἱ δράσται ἀσφαλέστερον τὰς συνεπείας τοῦ ἐγκλήματος των ἐσχεδίασαν τὸ ἐξῆς σχέδιον. Ἐφώνησαν τὸν κηπουρόν. Ὁ κηπουρὸς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματός του, ἔχων ἀνὰ χεῖρας δύο δέσμας ἀπὸ μαύρα τριαντάφυλλα, ἔτρεξεν ἐντὸς τῆς ἐπαύλεως, ἐνῶ ἡ σύζυγός του τὸν ἠκολούθησε. δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως νὰ διέλθῃ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας καὶ ἔπειρεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ θαπέδου κτυπηθεὶς διὰ ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐνῶ ἡ σύζυγός του ἠχμαλωτίζετο ὑπὸ τῶν ἄλλων τῆς συμμορίας. Ὁ κτυπητὰς τὸν Ἑλληνα διὰ τοῦ ροπάλου ἐξαγαγὼν τὴν φονικὴν μάχαιραν ἀπὸ τὰ στήθη τοῦ πλουσίου τὴν ἔθεσεν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ δυστυχοῦς κηπουροῦ, ἵνα οὕτως θολώσουν τὰ νερά τῆς ἀστynomίας καὶ κρύψωσι τὴν ἄτιμον πράξιν των.

Καὶ ταῦτα πράξαντες ἐξηφανίσθησαν, σφύροντες μαζὺ των καὶ τὴν δυστυχῆ σύζυγον τοῦ πτωχοῦ Ἑλληνοῦ κηπουροῦ.

* *

Ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν τῶν δραστῶν, κατέφθασεν ἡ Ἀστυνομία πολὺ ἄργα εἰδοποιηθεῖσα ὑπὸ τινος διερχομένου ἐκ τῆς ἐπαύλεως κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ κλητῆρες εἰσέρχοντο εἰς τὴν ἑπαυλιν, ἀνελάμβανε καὶ ὁ κηπουρὸς ἐκ τοῦ κτυπήματος, ὅστις ἰδὼν τὴν ἐν τῇ χεירὶ τοῦ αἱματοδαμμένην μάχαιραν ἀμέσως ἠγνόησε τὴν πλεκτάνην, ἣν οἱ συμμορίται τῷ ἐπλεξαν. Ἐρωτηθεὶς εἶπεν ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ διακρίθην ἠγνόηθη νὰ ἀπαντήσῃ τι περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οἱ κλητῆρες ὅμως μὴ δώσαντες πίστιν εἰς τὰς ἀρνητικὰς του ἀπαντήσεις τὸν ὠδήγησαν σιδηροδέσιμον εἰς τὰς φυλάκας τῆς ἀστynomίας, χλευάζοντες καὶ λέγοντες αὐτῷ: — Αὐτὰ νὰ *τὰ εἰπῇς τοῦ δικαστοῦ.

* *

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἤλθον αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως διὰ μακροσκελεστάτων ἄρθρων ἐσχολιάζον τὸ τραγικὸν γεγονός, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ παραλείψωσι τὴν καταφοράν των ἐναντίον τοῦ δυστυχοῦς κηπουροῦ, συνιστάσαι τῷ δικαστηρίῳ ὅπως τῷ ἐπιβάλῃ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν πρὸς παραδειγματισμὸν ἄλλων. Ἡ ἡμέρα τῆς δίκης ὠρίσθη καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἑλληνα ὠδήγηθεὶς πρὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ μὴ ἔχων ἀποδείξει τῆς ἀθωότητός του κατεδικάσθη εἰς τὸν ἐπὶ τῇ ἡλεκτρικῇ καθέκλῃ σφαίρῃ θάνατον.

Σιδηροδέσιμος ὠδήγηθη εἰς τὴν σκατεινὴν φυλακὴν του, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, ὑποβληθεὶς ἐννοεῖται κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἰς καταναγκαστικά ἔργα. Ἐρῆμος πλέον, ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας, χωρὶς κανένα γνωστὸν, ἄνευ τῶν θωπεῖων τῆς φιλότητος τοῦ συζύγου, ἐκλαιε καὶ κατηρᾶτο τὴν κακὴν τοῦ τύχην, ἥτις τόσα πικρὰ ποτήρια τῷ ἐπεφύλασεν. Ἐργασθεὶς ἐργασίαν ὑπεράνθρωπον, εἰς τὰς φυλάκας ἐπὶ ἀρκατὰς ἡμέρας δὲν ἔπαυσεν ἐλπίζων εἰς τὸν Δικαιοκρίτην Θεὸν, ὅτι ἴσως καὶ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην νὰ ἤλευθερωθῇ, ἀποδεικνυμένης τῆς ἀθωότητός του.

* *

Μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἤλθοι οἱ κατὰ δίκην εἰχόντες εἰς τὸ προαυλίον τῶν φυλακῶν πρὸς ἀρισμὸν, ὁ κηπουρὸς, ὅστις εὐρίσκατο μεταξὺ αὐτῶν ἐκάθισεν ἐπὶ μιᾶς πέτρας σκεπτικὸς. Αἰφνης οὖτος συριγμὸς τραίνου ἤκουσθη καὶ ἐπρόκειτο τὴν κηρυκὴν του πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου εἶχε ἀκουσθῇ ὁ συριγμὸς εἶδε κατευθυνόμενον πρὸς τὸ μέρος τῶν φυλακῶν ἕνα φορητὸν τραῖνο, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἐβδόμαδος μετέφερε τὰς ἀπὸ τῶν καταδικῶν σφαζομένων πέττας εἰς ἄλλην πλησίον πόλιν ἐν ἣ ἑταστίαν γέφυρα ἐκτίετο.

(Ἡ συνέχεια ἐν τῷ ἐπομένῳ βιβλίῳ)

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλιολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

Πᾶσα ἡ Πελοπόννησος κατακτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Φράγκων διενεμήθη εἰς τοὺς Βασιλεῖς τοῦ Καμπανίτη, τὸ δὲ Ναύπλιον ἡ Κόρινθος, τὸ Ἄργος παρεδόθησαν κατόπιν πρὸς τὸν Μέγα Κύρην Ἀθηναῖον. Μόνη ἡ Μονεμβασία, ἔχουσα ἰσχυρὸν φρούριον διετέλει Ἑλληνικὴ ὑπὸ τὸν Δεσπότην Νικαίας· ὁ Γουλιέλμος εἰς ἄκρον πολεμικὸς, ἀμα ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν δὲν ἠνέχθη τὴν συνδρομὴν τῆς Ἑννετίας, παρὰ σκούσης εἰς αὐτὸν ναυτικὴν βοήθειαν, καλέσας δὲ τὸς ἐπ' αὐτὸν τελοῦντα, λόγῳ τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ Ναυπλίου καὶ τῶν λοιπῶν πόλεων, Μέγα Κύρην τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοὺς δυνάστας τῆς Εὐβοίας, ἐπετέθη κατὰ τῆς Μονεμβασίας μετὰ δυνάμειος πολεμικῆς μεγάλης, πολιορκήσας ταύτην στερώς καὶ ἐπιμόνος ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἀπὸ 1246—1248.

Ἡ τελευταία ἐν Πελοποννήσῳ πόλις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀντίστη ἡρωϊκῶς, ἀλλὰ καμψθεῖσα ὑπὸ τῆς πείνης καὶ πείνης ἀνεχείας ἐφοδίων πολεμικῶν, παρέδωκε τὰς κλείς πρὸς τὸν Γάλλον στρατηλάτην διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῆς Μαιμωνᾶ, Μιρογιάννη καὶ Σοφιστοῦ, ἐπιτυχόντων ἀουδοσίαν τῶν κατοίκων καὶ πᾶσαν ἀνακούφισιν ὑπὸ τοῦ Βιλλαρδουίνου.

Ἄλλ' ἄς ἀκούσωμεν καὶ τὸν ποιητὴν τοῦ χρονικοῦ.

«Τί νὰ σὲ λέγω τὰ πολλὰ καὶ τί
(νὰ σὲ τὰ γράφω;
Τὰ ἔποιεν ὁ πρόγκητας εἰς τὴν
(Μονεμβασίαν

καὶ πάλιν πῶς ἐδιόθησαν αἱ Μονεμβασίαιτες;

ὅμως διὰ κοινότερον νὰ τὸ διεφώνησαν

Καθὼς τὸν ὄγκον ἔποιεν ὁ πρόγκητας

ὅτι παρὲ οὐ μὴ διαβῇ εἰς τὴν Μονεμβασίαν

ἕως νὰ πάρῃ τὸ θοῦν ἐπίσης καὶ τὸ Καστερόν

εἰς τοῦτο ἔποιεν ἐκεῖ τρεῖς χρόνους ἢ καὶ πλέον

ἐκεῖνοι τῆς Μονεμβασίας, οὐκ εἶχον πῶς νὰ ποιοῦν

ἐφάρσαι καὶ ποντικούς ἐπίσης καὶ γαῖα

τὸ τί νὰ φᾶν οὐκ εἶχον, μόνον ὁ εἰς τὸν ἄλλον

Καὶ ὡς εἶδαν τὴν στεροχωρίαν τὸν θάνατον ἐμπρὸς τοὺς

βουλὴν ἐπύρην ἐνομοῦ νὰ ἔχουν προσκυνήσει

συμβίβασιν ἐξήγησαν τοῦ πρόγκητας (Γουλιέλμου

νὰ εἶνε πάντα μετ' αὐτὸν, μετ' αὐτὸν κληρονομία του

ἐργούσαιοι, ἐλεύθεροι, βλοὶ μετ' αὐτὸν δικὰ τοὺς

νὰ μὴ χρωστοῦν εἰσοδούλεται, ἀνευ (οὐτὴ πλεονεξία των

ἔχοντας τὴν γῆν, τοὺς καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοὺς

Καὶ ὁ πρόγκητας ὡς φρόνιμος ἄνθρωπος τοὺς ἔχαιρέτα

γλυκὰ τοὺς ὑπεδέχετο, πρὸς τὴν (οὐσίαν τὴν εἶχαν.

Οὕτω ἀποκαταστήσας καὶ τακτοποιήσας τὴν νέαν κτῆσιν ὁ Βιλλαρδουίνος ὕψωσε τρεῖς νέους πύργους, ἰσχυρὰ δηλαδὴ φρούρια, τὸν Μισθοῦν, τὴν Ματίνην καὶ τὸ Λεῦκον

κίον.

καὶ πάλιν πῶς ἐδιόθησαν αἱ Μονεμβασίαιτες;

ὅμως διὰ κοινότερον νὰ τὸ διεφώνησαν

Καθὼς τὸν ὄγκον ἔποιεν ὁ πρόγκητας

ὅτι παρὲ οὐ μὴ διαβῇ εἰς τὴν Μονεμβασίαν

ἕως νὰ πάρῃ τὸ θοῦν ἐπίσης καὶ τὸ Καστερόν

εἰς τοῦτο ἔποιεν ἐκεῖ τρεῖς χρόνους ἢ καὶ πλέον

ἐκεῖνοι τῆς Μονεμβασίας, οὐκ εἶχον πῶς νὰ ποιοῦν

ἐφάρσαι καὶ ποντικούς ἐπίσης καὶ γαῖα

τὸ τί νὰ φᾶν οὐκ εἶχον, μόνον ὁ εἰς τὸν ἄλλον

Καὶ ὡς εἶδαν τὴν στεροχωρίαν τὸν θάνατον ἐμπρὸς τοὺς

βουλὴν ἐπύρην ἐνομοῦ νὰ ἔχουν προσκυνήσει

συμβίβασιν ἐξήγησαν τοῦ πρόγκητας (Γουλιέλμου

νὰ εἶνε πάντα μετ' αὐτὸν, μετ' αὐτὸν κληρονομία του

ἐργούσαιοι, ἐλεύθεροι, βλοὶ μετ' αὐτὸν δικὰ τοὺς

νὰ μὴ χρωστοῦν εἰσοδούλεται, ἀνευ (οὐτὴ πλεονεξία των

ἔχοντας τὴν γῆν, τοὺς καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοὺς

Καὶ ὁ πρόγκητας ὡς φρόνιμος ἄνθρωπος τοὺς ἔχαιρέτα

γλυκὰ τοὺς ὑπεδέχετο, πρὸς τὴν (οὐσίαν τὴν εἶχαν.

Οὕτω ἀποκαταστήσας καὶ τακτοποιήσας τὴν νέαν κτῆσιν ὁ Βιλλαρδουίνος ὕψωσε τρεῖς νέους πύργους, ἰσχυρὰ δηλαδὴ φρούρια, τὸν Μισθοῦν, τὴν Ματίνην καὶ τὸ Λεῦκον κίον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΘΑΝΑ

Εἶνε ἴσως ἀπὸ τῆς πιὸ ἡσυχῆς λουτροπόλεις. Τὰ θαυματουργὰ θειομεταλλοῦχα νερά της ἐλκύουν πολλὴν κατ' ἔτος κόσμον ὅστις με παραμονὴν 20—25 ἡμερῶν ἀναμφισβητήτως πραγματοποιεῖ μὴ σωματικὰ κοῦρα σωματικὴ καὶ πνευματικὴ.

Τὸ κλίμα εἶνε ξηρὸν καὶ ὑγιεινόν. Ὑγρασία δὲν ὑφίσταται, σχεδὸν καθόλου καὶ τοῦτο ἐπιφέρει εἰς τοὺς λουτρομένους νὰ πορνεύουν καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου σὴν παραλίαν ἀπολαμβάνοντες τὰ δέλητρα τῆς γαλανῆς ἀγνισσῆς ἐρωτοτροποῦσης μετ' ὁλοχρόνου φεγάροι.

Τὸ μοναδικὸν ξενοδοχεῖον τοῦ ν. Ἀνδρέα Ζαχαράτου παρὰ τὴν ἀκτὴν συγκεντρώνει πάντοτε τὸν καλλίτερον κόσμον καὶ δικαίως διότι ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται τις ἀνεκὴ διαμονὴν, καθαριότητα, ἀσφάλειαν καὶ κονζίαν ἱκανοποιῶσαν ἀρκούντως τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ὑγιεινῆς διαίτης ὑπὸ θεραπείαν πελάτας του.

Εἰς τὴν ἡσυχον αὐτὴν λουτροπόλιν ἐξασφαλίζει κανεὶς πραγματικὴν ἀνακούφισιν.

Πάντες ἐφησυχάζουσιν ἀπὸ τῆς

κοπιώδους καθημερινῆς σκληρᾶς βιοπλῆς. Τὸ σῶμα ξεκουράζεται, ἀποχανομένον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν σωτηρίων διὰ τὸν ὄγκον τοῦ ἱαματικῶν λουτρῶν καὶ τὸ πνεῦμα δὲν ἀντιμετωπίζει τὸν ἀντίπαλον τῆς ἀνάγκης.

Ἡ θέα τῶν θουνῶν καὶ τῆς θαλάσσης εἶνε μαγευτικωτάτη. τὸ δειλινὸν θιαν προσέτι, διότι ὅλη τὴν ἡμέραν ἡ ἔσση ξεροῦναι τοὺς δυστυχεῖς, ἀσχετὰ ἤδη καθουρδισμένους Ἀθηναίους. Καταφύγιον εὐρίσκει τις τὸ πρῶτὸ μὲν εἰς τὸ ὑπόστεγον τοῦ ξενοδοχείου, εἰς τὸ ὅποιον παραμένοντες πάντες οἱ ἐνοικοὶ ἀναμενοντες μετ' ἀνταποδοχῆς τὰ ἐπιτελούμενα τὴν γοαμὴν Παιζ. Ἀνδρέα Ζαχαράτου παρὰ τὴν ἀκτὴν συγκεντρώνει πάντοτε τὸν καλλίτερον κόσμον καὶ δικαίως διότι ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται τις ἀνεκὴ διαμονὴν, καθαριότητα, ἀσφάλειαν καὶ κονζίαν ἱκανοποιῶσαν ἀρκούντως τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ὑγιεινῆς διαίτης ὑπὸ θεραπείαν πελάτας του.

Ἐνῆθα τὸ λουτρόν των πάντων πέραν πολλὰ πρῶτ' διότι λόγῳ τῆς πληθύνσεως τῶν λουτρομένων καὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν λουτρῶν απαιτοῦνται δύο τρεῖς ὅροι, διὰ τὸ οὐσιαστικώτατον αὐτὸ ἐξ-

γον.
 Ὁ κώδων τοῦ γεύματος σαγη-
 νεύει πάντας εἰς τὴν λαμπρὰν αἰ-
 θουσαν τοῦ ἐστιατορίου τοῦ ξενοδο-
 χείου, ὅπου πολὺ συχνὰ θαυμάσια
 ροδοκόκκινα γουρουνόπολα τέρπον
 αἱ τοὺς λάγουγγας τῶν λουομένων.

Ὅταν καὶ ἡ μυσταγωγία αὐτὴ
 τελειώσῃ, βαθυμῶδὸν πάντες ἀποσύ-
 ρονται πρὸς ἀνάπαινον μέχρι τῆς
 4 1/2 ἀπογευματινῆς, ὅποτε ἀρχί-
 ζει πάλιν βαθυμῶδὸν ἡ κίνησις καὶ
 ἡ ζωὴ τοῦ ξενοδοχείου.

Ἡ ζέση ἀναγκάζει πάντας νὰ
 ἐγκαταλείψωσι τὸ ταχύπερον τὰ
 δωμάτια τῶν διὰ τὰ πάροιθι τὸν
 καφέ ἢ τὸ παγωτό τῶν εἰς τὴν
 ἑσπέρην, ὅπου ἡ δροσιὰ εἶνε ἱκανο-
 ποιητικὴ.

Ἀργὰ πρὸς τὸ θρόνῳ καθ' ὁμι-
 λους φρέσκει καὶ δροσερεῖ αἱ κυ-
 ραὶ καὶ δεσποινίδες με ποικίλες
 καὶ καλαισθητὲς τουαλέτες τρέπον-
 ται εἰς τὸν ἑνα ἢ τὸν ἄλλον ἐκ
 τῶν δύο μοναδικῶν περιπτῶν τῆς
 λουτροπόλεως. Ὁ ἐξ ἀριστερῶν
 φέρει πρὸς τὰ ἀλκαλικά λουτρά
 τοῦ Ἀγ. Νικολάου, ἀπέχοντα ἡμί-
 σειαν σχεδὸν ὥραν τοῦ ξενοδο-
 χείου.

Εἶνε ἓνας θαυμάσιος γῦρος, διανή-
 ζεστη εἶνε ὑποφερτὴ τὸ μάτι ξε-
 κονράζεται εἰς τὸ ἄπειρον, ἀνα-
 πνέει κανεὶς, ἀνακουφίζεται.

Πρὸ τοῦ τέρασματος ἓνας μικρὸς
 σταθμὸς εἶνε ἀπαραίτητος. Ὅλοι
 θεωροῦν ἀπαραίτητον νὰ πινῶν ἓνα
 ποτήρι νερὸ ἀπὸ τὸ κτήμα Καρα-
 σιμάτη, εἶνε ὑγιεινὸν καὶ διευκο-
 λύνει τὴν πέψιν.

Ὁ ἐκ δεξιῶν φέρει πρὸς τὸ
 ρωμανικὸν Νησάκι. Ὅντως ὑπέ-
 ροχος, μοναδικὸς περιπτῶς. Ἡ
 θέα ἐκεῖθεν εἶνε μεγαλειώδης, ἀλ-

λὰ ἐπεὶδὴ ὁ ἥλιος τὸ πυρπολεῖ ὁ-
 λὴν τὴν ἡμέραν, τὸ θρόνῳ εἶνε ἀ-
 πρόβιτον ἀναπνέει τις πυρραπωμέ-
 νον ἀέρα.

***

Γενικῶς αἱ ἐσπεριναὶ ὥραι εἶνε
 δὲ ὅλους ἀπολαυστικώτεραι, ἔκα-
 στος διασκεδάζει ἀναλόγως τῆς ἡ-
 λικίας καὶ τῆς διαθέσεώς τινος.

Μετὰ τὸ δείπνον συζητοῦν πέρ-
 νοντας τὸν καφέ τοὺς σιὴ δροσιὰ
 καὶ ρεμβάζοντες. Ἐκ τῶν νεωτέρων
 οἱ μὲν ὑδροχαρεῖς καταλομβάνουν
 ἐξ ἐφόδου τῆς δάσκεις ἐπιχειροῦν-
 τες μακρυνοὺς περιπτῶς, οἱ δὲ
 χορευταὶ παρ' ὅλην τὴν ἐκνευρι-
 στικὴν ζέση φοξέριόταρον ἀργίως
 με μικρὰ διαλλεῖματα, κατὰ τὰ ὁ-
 ποῖα φιλόμουσοι παραθερίζουσι
 δεσποινίδες ἐκπνεύουσιν τὰς οἰκο-
 γενειακὰς συναναστροφὰς τῆς πρω-
 τεύουσας. Ἐνίοτε ὁ χορευτικὸς καὶ
 μουσικὸς ἀνὴρ ὁμιλος ἐλκνεί τὴν
 προσοχὴν καὶ τῶν ζηλοφθονούντων
 τὴν νεύητα ρευματικῶν παρηλί-
 κων, οἵτινες ἐγκαταλείποντες τὴν
 μονήρη ἀπόλαυσιν τῶν τοποθετιῶ-
 ναι καταλλήλως ἐντὸς τῆς αἰδοῦ-
 σης τερεόμενοι ἀπὸ τὴν μουσικὴν
 ἢ τὸ θέαμα τῶν παιγνιδίων καὶ
 τοῦ χοροῦ.

***

Ἐπίσης καὶ τοῦ εὐχαριστεῖ εἰς
 μεγάλον βαθμὸν τὸν λουόμενον κό-
 σμος τῶν Μεθάνων εἶνε ὁ περιήρ-
 μος Νικολός. Εἶνε εἰς πάντας γνω-
 στὸς περιέρχεται τὰς λουτροπό-
 λεις καὶ καλοκαίρι ἰδίως θυμὸς
 προτιμᾷ νὰ παραθερίσῃ ἐν Μεθά-
 νοις ἔνθα εἶνε περισσότερον ἀγα-
 πητὸς καὶ σχεδὸν καθίσταται ἀπα-
 ραίτητος. Τί ἐστὶ Νικολός; Τὸν
 λέγουσιν τρελλὸν ἄλλ' οἱ πληοιάζον-

τες αὐτὸν κρίνουν ἀμέσως ὡς τοῦ
 θεθαίου καὶ ὁ ἴδιος διτίθαι αἱ ἐνδε-
 ξεις τῆς παραφροσύνης του δὲν
 εἶνε εἰμὴ τὰ ἀδιαφιλονεικῆτα μέ-
 σα, ἅτινα μεταχειρίζεται πρὸς ἐκ-
 μετάλλευσιν τῶν γνωστικῶν.

Κανονικὸς σατυριστὴς καὶ φιλο-
 παίημων οὐδ' ἀφίνει ἐνίοτε κατάκλη-
 κτον καὶ ἀκουσίως ἐτοιμάζεσαι νὰ
 ἀποκαλυφθῇς πρὸ τῆς παραδόξου
 αὐτῆς σοφῆς παραφροσύνης.

Ἀπαγγέλει, συχουργεῖ, μου-
 σουργεῖ, ἐννοεῖται ἔχει, ὡς φαίνε-
 ται, κάποια μύσφωσι, διότι γρά-
 φει καλὰ καὶ δορυγραφεῖ.

Ποῦ δὲ δῶμα ἐμεσολάβησε στὴ
 ζωὴ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ποῖος
 πόνος ἢ ποῖα συγκίνησις ἐχαλάρω-
 σε τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφάλου
 του ὥστε νὰ καταστήσῃ ἓνας περι-
 πλανώμενος ποιητὴς, ὁποῦν ἐκ
 τῶν συλλεγομένων γεναίων ἐν τοῦ
 τοῖς ἐράνων τῶν χρησιμοποιοῦν-
 τῶν αὐτὸν ὡς γελοιοποιὸν καὶ
 ποῖα περιπτώσεις τοῦ ἀγέρεος καὶ
 τὴν στοιχειώδη εὐπρέπειαν, ὅστε
 νὰ ἐμφανίζεται ἐν μέσῳ πλατεῖα
 φέρων ὡς μόνον ἐνδύμα δορυφει-
 σαν ὑπὸ δεσποινίδος λευκῆς κομι-
 νελὸν, γαργουρισμένην με κατήματα.

Τίς οἶδε! ἡ ζωὴ εἶνε ἓνα μερὰ,
 ὁ θέατρο ὅπου καθεὶς παίζει τὸν
 ρόλον του, κομικὸν ἢ τραγικόν.
 καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς παίζει τὸν
 ἰδιόκτονον. Σκληρὰ αἰσῶν συγκινή-
 σεις ἀφίκαν' εἰς τὴν αὐτίαν τὴν
 ὑπαρξιν ἰγνὴ τῆς διαθήσεως τῶν.

Διασκεδάζει πάντας καὶ ἀφίνει
 νὰ τὸν πειράζουσι, νομίζει τις, ἐξ
 ὑπολογισμοῦ ἵνα τοῦ δοθῇ εὐκαι-
 ρία καὶ με τὸ αὐδοῖτον τῆς τρελλ-
 λας του νὰ καυτηριάσῃ ὅποια καὶ
 πράξεις ἐπιληρπίμους.

Ἔτοι περὶ ἡ ζωὴ σὶά Μεθάνων
 ὅπου τὰ θανατοιογόνα νερά τῶν ἐ-
 κρήνησαν καὶ ἄλλα διὰ τὴν κατὰ
 περιόδους ἐπισκευὴν τῆς θαλασσο-
 σμένης λεπτῆς καὶ πολυπλόκου ἀν-
 θρωπίνης μηχανῆς.

Οὔτε τὸ ἐνδεχόμενον τῶν σει-
 σμῶν οὔτε ἡ ἀκρίβεια ἐλημέσων
 καὶ κατ' ἐλάχιστον τοὺς οἰκειντομέ-
 νους νὰ λούωνται εἰς τὰ ὑπερόχθια
 ἱαματικά θειοῦχα νερά τῶν Μεθά-
 νων καὶ ἔτοι ἡ μικρὰ λοιστρόπολις
 συγκεντρώνει πολὺν κόσμον καὶ ἐ-
 φέτος.

ΝΗΡΗ·Ι·Σ

Ἡ Ἀμερικὴ κατεσκεύασε τὸ με-
 γαλύτερον πολεμικὸν ἀεροπλάνον.

— Εἶνε τοσιπλάνον με ἐξ μοτέ-
 ρων δυνάμεως 2460 ἰπποδύναμις.

— Ἀντατὶ νὰ πετάξῃ χωρὶς ν'
 ἀναπαυθῇ καθλὸς ἐπὶ 12 ὥρας με-
 μόσην ταχύτητα 140 χιλιομέτρων.

— Τὸ γιγάντειον αὐτὸ ἀεροπλάνον
 δύναται νὰ φέρῃ 2 τόνους
 βόμβας καὶ 20 τόνους πυροβόλων.

— Πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν ἀερο-
 πλάνων δὲ εἶνε ἐξοπλισμένον με
 7 πυροβόλλοις.

NEA
 ΨΛΟΑΚΙΑ
 ΚΟΜΥΑ ΣΤΕΡΕΑ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ
 ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

53 Σταδίου 53

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

Ἐάν ὁ Ὅμηρος διὰ τὰ ὑμνήσῃ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἐπεκαλέσθῃ τὴν ἐπικουρίαν τῆς Μούσης, διὰ τὰ πάλῃ τις τὰ κατορθώματα τῆς γυναικὸς διὰ ὁμιλῇ, πρέπει τὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν εὐνοίαν ἔχων τῶν συνεμμητικῶν δυνάμεων τῆς ὑψηλοῦ καὶ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως.

Τὸ νόημα εἶνε παλαιὸν, ἔστω καὶ ὁ κόσμος. Ἀπὸ τὰ δεινὰ τὰ ὅποια κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐξαπέλιπεν ὁ Ἐπιμηθεὺς ἐκ τοῦ κιβωτίου τῆς Πανδώρας, τὸ βασανιστικότερον εἶνε ἡ γλῶσσα τῆς γυναικός. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον πικρὰν πεῖραν. Τί δὲν ἐπέσθῃ ὁ ἀνὴρ Σωκράτης ἀπὸ τῆς Ξανθίππης! Ὁ Εὐριπίδης λέγει διὸ ἡ γυνὴ ἔχει «εὐτροχὸν τὴν γλῶσσαν, ἐν τοῖς λόγοις δ' οὐχ ἔνεισι φρένες». Ὁ Σοφοκλῆς ἐμφανίζει τὸν Αἴαντα λέγοντα εἰς τὴν Τέκμησσαν τὰ περιλάλητον «Ἦναι, γυναῖξί κόσμον ἢ σιγὴ φέρεω». Ὁ Πλάτων ἀποκαλεῖ τὴν λαλίαν ἀκρασίαν λόγου ἁπλοῦς, ὁ δὲ Θεόφραστος λέγει διὸ φλυαρεῖ καὶ ὁ ἀνὴρ, ἀλλὰ μόνον διὰ πλέκει τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς τὸ ἐγκώμιον.

Οἱ πρόγονοί μας ἐπίσης ἔλεγαν: Ὁ περὶ γυναικὸς διαλεγόμενος, περὶ φλυαρίας διαλέγεται μῆτηρ γὰρ τῶν γυναικῶν ἡ φλυαρία. Ἀρχαῖον δὲ ἐπίσης εἶνε καὶ τὸ χαριτολόγημα «Πῶσα γυνὴ λόλος ἐστὶ,

λειότατον δ' ἔχει τὸ πρόσωπον ἐπειδὴ πάγων καὶ γυναικεία λαλία ἀσυμπίθαστα εἰσὶ. Πῶς ἄνευ πληγῆς θὰ ἐξυρίζοντο τὰ γένητα, ἀφοῦ τὸ μελωδικὸν σιόμα τῆς ταχὺς κινεῖ παλμός». Τὴν ἰδίαν σκέψιν οὐκ οὐκώτερα διετύπωσε καὶ ὁ πατὴρ Δουμάς. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ἢ τὰ ἐξανασιεῖν οἱ ἀρχαῖοι κατὰ τῆς γυναικείας γλώσσης ἀφοῦ εἶχον ὡς δόγμα τὸ ρητὸν «Ἡ σιωπὴ χρυσοῦς ἐστίν». Κατὰ τῆς γυναικείας φλυαρίας οἱ ἄνδρες ἔχουν ἢ ἀντιπάζουν τοὺς Πυθαγορείους, οἱ ὅποιοι ἐπὶ πέπτε ἔτη ἐσίων.

Ὁ Αἰσώπος διὰ παρηγγελίῃ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Ξάνθου τὰ φέρεται ὅτι καλλίτερον ἐν τῇ ἀγορᾷ θὰ εὖρισκεν, ἐκόμισε γλῶσσαν. «Τί καλλίτερον, εἶπεν, ἐξενγενίξει, διδάσκει, πείθει». Καὶ διὰ παρὰ τοῦ ἰδίου παρηγγελίῃ τὰ φέρεται ὅτι χειρότερον, πάλιν γλώσσαν ἐκόμισε. «Τί χειρότερον εἶπε, εἶνε μῆτηρ ἔριδος, ἀφορμὴ πολέμου, τροφὴ δικῶν, ὄργανον πλάνης, οὐκοφαντίας, βλασφημίας». Ἡ τελειοτάτη γλῶσσα ἀναμφισβητήτως θὰ ἦτο γυναικεία.

Ἐάν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος προστρέξωμεν εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον, τὰς ἀνὰς ἀνιλήψεις θὰ συναντήσωμεν, διότι τὸ κακὸν ἔχει παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν αὐτὴν ἐν-

τασιν. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀναφέρει ὅτι τὸ μῆλον ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τοῦ διωγμοῦ τῆς Ἐβας—καὶ τοῦ θύματος τῆς τοῦ Ἀδὰμ—ἐκ τοῦ Παραδείσου κήπου. Νομίζω μᾶλλον διὸ εἰς τὴν ἔξωσιν συνετέλεσεν ἡ γλῶσσα τῆς Ἐβας τὴν ὁποῖαν θὰ ἐβαρύνθη ἢ ἀκούσῃ, ὅχι μόνον ὁ Ἀδὰμ, ἀλλὰ καὶ ὁ Θεός. Καὶ τῆς ἔδωκε διαβατήριον διὰ τὸν ἄλλον κόσμον, ὅπου ἡμπορεῖ τὰ τὴν ἐβλεπεν ὡς παντεπέτης, ἀλλὰ θὲν ὑπῆρχεν ἐλπίς καὶ τὰ τὴν ἀκούει. Εἰς τὴν «Σοφίαν Σειράχ» ἐπύρχει μία σύστασις: «Τοὺς λόγους σου ποίησον ζυγὸν καὶ σιαμόν, καὶ τῷ σιόματι σου ποίησον ὄργανον καὶ μοχλόν». Καὶ ἄλλα: «Ἡ σιωπὴ θησαυρίζει» τὸ λαλεῖν διασκοπᾷ. Τὰ ρητὰ αὐτὰ οὐδέποτε ἐλάβεν ὑπ' ὄψει τῆς οὐδ' ἡ ἐνθεθεστέρα γυνή. Ἐάν δὲ ὑπάρχῃ Κόλασις, ἀναμφισβήτως θὰ εἶνε σφραγισμένη ὅχι μὲ γλῶσσας πύρρος, ἀλλὰ μὲ γλῶσσας γυναικείας.

Ὁ λαὸς ἐρωτᾷ ἐν τῇ θυμοστροφίᾳ του ἂν εἶδε κανεὶς χροῖον ποταμὸν ἢ πρᾶσινο ποταμὸν, ἢ ὁδοῦν μὲ γυνῶσι ἢ γυναικὰ δίκως γλῶσσαν. Ἐπίσης λέγει: «Ὅποιος πολλὰ μιλεῖ πολλὰ κολάζεται». Καλῶς εἶται ἐν τοῖτοις ὁ ἀκούων μᾶλλον ὁ ὁποῖος βλασφημεῖ θεοῦ καὶ δαίμονος μὲ τὴν γυναικεῖαν φλυαρίαν. Εἰς κάποιο νεκροταφεῖον ὑπάρχει μία χαρακτηριστικὴ ἐπιτύμβια πλάξ: «Ἡ Μ. Π. ἐτῶν 70, ἐσέγησε τῇ 1 Νοεμβρίου 1896». Φαντάζεται κανεὶς πόσα θὰ εἶπεν ἐπὶ 70 ἔτη ἡ μακαρίτις, καὶ πόσον ἐβόλα θὰ παρηγορήθησαν οἱ οἰκεῖοι τῆς διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς τῶσαν μακροβίου γυναικός, ἢ ὅποια ἐπὶ πέλους ἐσέγησε.

Ποιητὴς τέλος τοῦ παρελθόντος

αἰῶνος ἔγραψεν ἐν σιγῇ οἰστοῦν τὸν ἀμίμητον σίχον:

«Οὐδ' ἐκκοπέσῃ σιωπῇ
τῆς γυναικὸς ἡ γλῶσσα».

Αἱ γυναῖκες παρετηρήθησαν πρὸς τοῖτοις διὸ ἔχουν ἐξαιρετικὴν εὐχέρειαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν. Εἶνε παλὺγλωσσοι. Καὶ φαίνεται διὸ ἀπὸ παλαιότατων χρόνων εἶχον τὸ χάρισμα αὐτὸ, δὲν ἀμφισβᾶλλω δὲ διὸ ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ ἔμεινεν ἡμιτελής, διότι θὰ εἶχον προσληφθῇ ὡς ἐργάται καὶ γυναῖκες.

Ἡ γυναικεία ἀδολεσχία εἶνε παγκόσμιον κακόν, ἐναντίον τοῦ ὁποῦ κανὲν σωστικὸν μέτρον δὲν ἐλήφθη. Σείει, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου. Πολλὰ ἐλέχθησαν διὰ τὸ ζήτημα πῶς δύναται τὰ εἶνε εὐνοχισμένοι ἐν ἀνδρόλειται ἀπὸ βλάβης γυναικῶν ἢ κωφῶν ἄνδρα. Ἀποτελεσματικώτερον ἢ ἡ ὑψηλὴ κομμητὴρ Σοφίᾳ, ἥτις εἶνε τὸ πρακτικώτερον καὶ σοφώτερον ἔθνος. Διὰ τὰ περιόριστον τὸ κακὸν ἐδέσχετο διὸ ἡ φλυαρία τῆς αὐτοῦ ἀποτρεῖ λόγον διαξιγίου. Προστατεύεται ὁ αὐτὸς ζυγός, ὅστις μεταβαίνει εἰς τὸ σίτι διὰ τὰ ἀναπαύει ἐκ τῆς ἐργασίας εἶνε ὑπαρξαμένος ἢ ἀκούη φλυαρίας. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἰσοβίου καταδίκης ἐπέρχεται ὡς ἀπολύτως ἡ λύσις τοῦ γάμου.

Αὕτη εἶνε ἡ θεωρητικὴ ἀπορία περὶ τῆς γυναικείας γλώσσης. Ἀς ἴδωμεν τί λέγει καὶ ἡ πρακτικὴ ἀπορία.

Ἐάν διὰ τοὺς ἄνδρας ἡ γλῶσσα εἶνε ὄργανον συνενοήσεως καὶ ἀνταλλαγῆς σκέψεων, διὰ τὴν γυναῖκα εἶνε φονικὸν ὄργανον, δίκωτον μαχαίρι καλῶς τροχιζόμενον. Μὲ

αὐτὸ κατασπαράζει ἀλύπητα τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀνδρός.

Ἐὰν εἰθιέτο εἰς δημοψήφισμα μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τὸ ἐρώτημα: Ποῖον εἶνε τὸ ἐνοχλητικώτερον πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον, διὰ παμπηφίας θὰ ἀπεφαίνοντο: «Ἡ γυναικεία γλώσσα». Ποῖος δὲν ὑπέστη τὰς συνεπείας τῆς γυναικείας γλωσσοδυνέλλης; Ποῖος δὲν ἐδέχθη καταιωνισμοὺς ἀπὸ τὸν καταρράκτην τῶν γυναικείων χειλέων;

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπίθετα τῆς γλωσσαλγίας ἀπαντῶσι μόνον εἰς γένος θηλυκόν. «Γλωσσοῦ», γλωσσοκοπάνον, τῶν ὁποίων γένος ἀρσενικὸν δὲν ὑπάρχει.

Ὡς τὶ τρομερὸν πρᾶγμα ἡ γυναικεία γλώσσα! Τί πολυκύματος κλύδων εἰς τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς μας.

Κάποιος ἔγραψεν ὅτι ἐὰν αἱ ἐφημερίδες δὲν ὑπῆρχον, αἱ γυναῖκες θὰ τὰς ἐφεύρισκον. Ἐν πολυσέλιδον φύλλον τῶν «Τάιμς» δὲν θὰ σὰς μεταδόσῃ τόσας εἰδήσεις ὥσας ἡ γυναικεία γλώσσα εἰς διάστημα ἐλάχιστον.

Συναντᾶται μίαν κυρίαν.

Διὰ τὰ σὰς χαρτήσι, διὰ τὰ σὰς ἐρωτήσῃ τι κάνετε ἢ διὰ τὰ σὰς ἀπαιτήσῃ! Κάμει αὐτὴ, διὰ τὰ σὰς οφρηγῇ τὸ ἐπίγειον ἢ τοῦ εἶχε κυκλὸν τὰ ὑπάρχει, τι τῆς σινέθῃ τι πρόκειται, τί κάμει, τί τῆς αἰεὶ καὶ τί εἰ. καὶ αὐτὴ... θὰ σὰς πύσῃ μεταρσίον, πο σὺ φάσας. Ἡ ἀντιμεταρσίον τὰ τῆς φέρεται ἀντιμεταρσίον, ὅσαι καὶ ἄλλοι μοιοί. Ἄ, θὰ καὶ ὅλα ὁ γάγγλος τῆς γυναικείας ἔκτος δίδει εἰς πολλὴν τρυφρὸς τρυγὸν δὲν ἐκφέρειται τὰ σὰς ἐνταυτῇ ὅτι ἐκφορῶν τὸν Νισαγ. ἀν τῆς ἡλικίας τῆς, διὰ τὰ σὰς ἀπογυμνῶσῃ, καὶ σὰς κεραυνοφορῶσῃ τὰ σὰς ἐκφορῶσῃ.

Δ.: τὰ φλῶα ἀποσπέντες, ἀραδιάζει ὅσα ἀκούει, ἀλήθειες καὶ ψευτεῖς ἀναμῖξ, δημιουργεῖ διὰ τῆς φαντασίας, παρατάσσει ἐπιχειρήματα φιλοτεχνεῖ δικαιολογίας, ἔξαστει μέχρῃ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν εἰδήσεις, ἐξορνεύει σκάνδαλα, προδίδει μυστικά. Τῆς γυναικὸς φλῶαροῦσας τὰ χαρακτηριστικὰ εἶνε τρία: Ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖ, ἡ εὐστοφία μὲ τὴν ὁποίαν ἀπὸ θέματος εἰς θέμα μεταπηδᾷ καὶ ὁ τόνος ὁ ὑψηλὸς καὶ λεπτὸς καὶ διαπεραστικὸς, μεθ' οὗ διατρέχει ὅλας τῆς μουσικῆς κλίμακος τὰς διαβαθμίσεις καὶ μετατροπίας. Ἀρχίζει ὅπως ἡ ψιλὴ φθινοπωρινὴ βορροῦλα, διαυλακοῦται εἰς ἀστραπάς, ἐξελλίσσεται εἰς νεροποντὴν καὶ κορυφῶται εἰς κεραυνούς. Τὰ ἐπίθετα ὑψιθρεμῆτος καὶ ἐριγδουπος τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Δία, μετὰ τὴν ἐκδροσίνον του ἀνῆκουν δικαιωματικῶς μετὰ τὴν γυναικίαν, ποῦ τόσον συχνὰ νευριάζει καὶ θυμῶναι.

Ἡ γλώσσα εἰς τὴν γυναῖκα εἶνε ὅτι ἡ κόμη εἰς τὸν Σαμφῶνα—ἡ ἰσχὺς τῆς καὶ ὅτι ἡ πέτρα εἰς τὸν Ἀχιλλέα—τὸ τρωτὲν τῆς μέσος.

Ἀς τὴν παρακολουθῶμεν.

Εἰσέρχεται εἰς ἓν ἐμπορικόν. Ὡς δαιμονίοντες ἐμποροῦνταί τοι! Ἀξιοθαύμαστος ἡ ἀνεξάντλητος ὑπομονή σας καὶ τὰ μακροθύμια ὡπλοσας. Ζητοῦν ἓν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, δὲν πρόκειται ν' ἀγοράσουν, ἐξ ἀπλῆς περιεργείας. Ἐὰν ἔχουν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ἀρχίζουν τὰ παζάρια, τὸ ψάβουν, τὸ κιντίζουν, προσεκτικὰ κατηγοροῦν τὴν ποιότητά του καὶ τὸ ἀφίνουν διὰ τὰ ἐπαναληφθῇ ἡ σκηρὴ εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ἀμφοτέρων τῶν πεζοδρόμων.

μίων.

Ἐπεὶ ἐργεῖται ἡ σειρὰ τῆς μοδίστρας. Ἐκεῖ πλέον εὐρίσκουν τὴν μαστόρισσάν των. Ἀπαιτᾷ ἐν τῷ δεκάτῳ των κρόδον καὶ ράβδον. Παρατηρεῖς θιὰ τὸ ὕψος, διὰ τὴν γαργιτοῦρα, διὰ τὸ σκέδιον, διὰ τὸ κόρυμ.

Εἰσδύσωμεν εἰς ἓν παρθεναγωγεῖον. Τί ἀλαλαγμός, τί τρικυμία, τί κνέκων! Ἡ διδασκάλισσα—γυναικίκα καὶ ἀγῆ—προσπαθεῖ ἀπεγνωσμένως νὰ συνιστᾷ «ἡσυχίαν» εἰς τὰς λαλιστότας κορώνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν διάλειμμα. Ἀδύνατον.

Ἀποκαλυφθῶμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Ἐδῶ ἡ εὐλάβεια ἐπιβάλλει σιγὴν. Οἱ ψάλλται ψάλλον, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖλη τῶν κυριῶν ἀνακινουῦνται. Ὁ διάκος δέεται. Ἡ κυρία λέγει εἰς τὴν συμπαρασταμένην φίλην τῆς. «Ἡ ξευγαλιωμένη μου χάλασε τὰ κουλουράκια. Παίρνει τὸ κῆρος ἓνα βούτυρο ὅλο λίπος...»

Βύσωμεν τὰ ὦτα καὶ ἐξέλθωμεν περισσότερον ἀμαρτωλοὶ ἢ ὅτε εἰσῆλθωμεν.

Ὡς νὰ μὴ ἤρκει ἡ δρασὶς αὐτῇ, ἐπὶ ἠσαν αἱ κυρίαι νὰ εἰσέλθουν καὶ εἰς τὸν δημόσιον οἶκον. Καὶ ἤδη ἀνεφάνη ἡ πρώτη Ἑλληνὶς δικηγόρος ἐν Βόλῳ, ἀγορεύουσα, κατὰ τὰς ἐκείθεν ἀποστολὰς, «διὰ μακρόν». Ἡ λεπτομερὴς αὐτὴ ἦτο περιττή. Ὁ δημοτικὸς ἀγωνίζεται ἤδη νὰ δώσῃ ἐκλογικὰ δικαιώματα καὶ εἰς τὸν ποδάρκον. Αἱ «Ἑκκλησιάζουσας» τοῦ Ἀριστοφάνους δὲν θὰ παίζονται πλέον εἰς τὸ θέατρον. Ἄλλ' εἰς τὴν Ναῖδονσαν τῆς οὐλῆς.

Ὡς κατακτεῖται πορθέτω μερὶς τοῦς ὁρισμοὺς περὶ τῆς γυναικείας

γλώσσης, τοὺς ὁποίους ἔγραψα ἄλλοτε διὰ τὸ «Λεξικὸν τῆς πείρας μου».

Μαγικὴ ράβδος διανοίγουσα ἀστερεοὺς πηγὰς λόγων.

Πέτρα παντὸς σκανδάλου.

Δομολεῖον ἕϊφος ὑπὲρ τὰς ἀνδρικός κεφαλὰς αἰωρούμενον.

Γλοιώδης πολυπους περισφίγγων τὴν συνείδησιν.

Ἡ θαλβὶς ἀδιεξόδων περιπλοκῶν.

Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς πάσης σύληψεως.

Ὁχετὶρα ποτηρίας καὶ ὑποκρισίας.

Ἡ Μεγάλῃ Δύναμις τῆς γυναικός.

Γυνὴ φλῶαροῦσα: Ἐριννὶς, Μέδουσα, Λαλιδοῦσα.

Σταματῶ ἐδῶ. Φοβοῦμαι πῶς ἐπὰν δὲι σιγῶν παύσεται ἡ γυναικίκα. Ἐφλῶαροῦσα. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὸ ὕψος τῆς φλῶας εἶνε μεταδοτικόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ποτε δὲν μπορεῖ νὰ σφάσῃ τὴν ἐσχυρὴν αἰτίαν, ἥτις ἔχει τὸ μικρόδον εἰς τὸ γυναικίον στήμα.

Καὶ ἤδη ἐπικαλοῦμαι δὲν ὅσα ἔγραψα ὅχι τὴν ἐξ ὕψους ἀνέλητον καὶ δοκῶσαν, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν ἀπὸ τὰ ἀνεύνητα, ἀλλὰ καὶ τὸσον χρησιμοποιεῖται χεῖλη τῶν κυριῶν. Ὁ σὸν φλῶαρος καὶ ἐὰν εἶνε εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας των ὑπάρχει ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἀνδριμυκία. Ἀμήν!

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος Ψυχίατρος
Δέχεται Βαλαωρίτου

Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Περίεργον ἀληθῶς τυγχάνει πῶς ἡμεῖς οἱ νεώτεροι Ἕλληνες οὐδὲ σιαγὸνα παρὰ τῶν προγόνων μας ἐκληρονομήσαμεν τοῦ περὶ τὴν σωματικὴν διάπλασιν ζήλου καὶ τόσον χαρακτηριστικοῦ δι' αὐτοὺς.

Καὶ διὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἤρχισε μία μικρὰ, ἐλαχιστὴ, γυμναστικὴ κίνησις ὥς μόνους ἀσκουμένους εἰς τὰ γυμναστήρια βλέπομεν μερικά παιδιὰ τοῦ λαοῦ, ἐλαχίστους γυμνασιόπαιδας καὶ ὀλίγας δεκάδας ἀθλητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ κατ' ἐν γένει οἱ σπουδασταὶ καὶ ἀκόμη γενικώτερον ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἀπαξιοῦν τὴν τὴν διὰ τὸ σῶμα τῆς ἀλλὰ τέρεται συντριβομένη καὶ ἐκφυλισμένη εἰς τὰ φαεινὰ χορευτικὰ ἐσπερίδας, τοὺς κινηματογράφους κλπ. Καὶ εἶνε παράδοξος ἡ νοσολογία τῶν τόσων ἐν Ἑλλάδι φιλολογούντων καὶ διανοουμένων, οἱ ὁποῖοι ἐπιζητοῦσι τὸ κάλλος εἰς ἐκδόσεις, συναυλίας κλπ. καὶ ἀγνοοῦσι τὰ μεγάλα Μουσεία ζωντανῶν ἀγαλμάτων τὰ γυμναστήρια.

Ἡ γυμναστικὴ εἶνε μὲν ὠφελίμου τῇ εἰς τὴν ὑγίαν καὶ εἶνε καὶ ἠθοπλαστικὴ, ἀλλὰ κατὰ μέγιστα λόγον εἶνε καλλιτεχνία. Καὶ ὁ μέγας ἐκείνος λαὸς τῶν καλλιτεχνῶν, ὁ ἀρχαῖος πληθυσμὸς τῶν Ἀθηναίων, καλλίτερόν του περίπατον εἶχε τὸν ἐν τοῖς γυμναστηρίοις ὅπου οἱ νέοι ἠοκοῦντο.

Ἡ δικαιολογία ὅμως τῶν τόσων καὶ τόσων νέων, οἱ ὁποῖοι μόνον μακρόθεν εἶδον τὸ Γυμναστήριον, εἶνε διὰ τὸν ἐξηγῆσθαι εἰς αὐτοὺς ἐπαρκῶς διὰ ἄλλο πρῶτον εἶνε ἡ γυμναστικὴ καὶ ἐντελὲς ἄλλο πρῶτον εἶνε ὁ ἀθλητισμὸς καὶ διὰ τὴν μὲν γυμναστικὴν προορίζεται διὰ κάθε ἄνθρωπον νέον ἢ ἡλικιωμένον,

ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ἀσθενικὸν ἢ ἰσχυρὰς καὶ σῶμα, ὁ δὲ ἀθλητισμὸς διὰ μερικοὺς ἐννοηθέντας ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ προικισθέντας καὶ μὲ κατὰλληλον σῶμα καὶ μὲ ἰσχυρὰν θέλησιν. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρων νέων ἔχουσι τὴν ἰδέαν διὰ τὴν γυμναστικὴν εἶνε διαρκὴς ἀγὼν ἀπαιτῶν μεγίστην ἀπώλειαν χρόνου καὶ κόπον, ἐπομένως εἶνε δὴ ὀλίγους «κοιτοὺς» ἔχοντας καιρὸν νὰ χάνουν. Πόσον ἐντὸς τῆς ἀληθείας εὐρίσκονται, δεικνύει τὸ γεγονός διὰ ὅλοι οἱ γυμνασταὶ συμαγωνοῦν διὰ καθημερινήν, ἅμα τῇ ἐγέρσει, γυμναστικὴν διαρκείαν ἐνὸς τετάτου καὶ ἄνευ ὁρίων ἢ ἄλλου τινὸς ὁρίων εἶνε ὑπεραρκετὴ καὶ ἐξασφαλίζει ἀκλόνητον ὑγίαν καὶ ἀρμονικὸν σῶμα.

Διὰ τὰς γυναῖκας, εἰς τὰς ὁποῖας ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἀνάγκη σωματικῆς πέντε ἢ δέκα λεπτὰ εἶνε ἐπίσης ὑπεραρκετὰ. Ἀρίστη, δὲ γυμναστικὴ ἡ ὁποία μόνον ἀρκεῖ, διὰ τὰς γυναῖκας, εἶνε τὸ σχολικόν.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε διὰ τὸ ἔργον τῆς ἀνωτέρου ὀλιγοῦρου γυμναστικῆς εἶνε πολὺ καλλίτερον διὰ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἤδη, διὰ διαρκεστέρων ἀσκήσεων ἀρκοῦντως κοπιῶντων, ἐμύρρωσαν σῶμα φυσικοῦ λογικὸν καὶ ἐξήλειψαν φυσικὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα λόγῳ τῶν σημερινῶν ὅρων τῆς ζωῆς κατὰ κανὸνα ὑπάρχουσιν. Διὰ τοῦτο πρέπει κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν οὐ μόνον νὰ καταγίνεται τις εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀθλητισμὸν, ἀργότερον δὲ δεῖται ἡ βιολογία περὶ τὴν τῆς διαθεσίμου ὥρας ἀλλὰ καὶ τὰς διαθεσίμους δυνάμεις, μόνον εἰς τὴν γυμναστικὴν.

Γ. Ε. Κ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Κωνσταντινίδου)

Τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ νομίσματα ἐκδόθησαν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ νομιστὴν Ἑθνικὸν Νομισματοκοπεῖον καὶ ἐστάλησαν τῇ 28 Ἰουλίου 1829 εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Ἦσαν δεκάλεπτα, πεντάλεπτα καὶ τοῦ ἐνὸς λεπτοῦ καθὼς καὶ ὁ ἀργυρὸς Φοίνιξ. Ὁ Καποδίστριας ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐσκέφθη νὰ οὐστήσῃ καὶ Ἑθνικὸν Νομισματοκοπεῖον. Ἐπωφελήθησι λοιπὸν ἐντὸς ταξείδιον τοῦ Α. Κοντοσταύλου μεταβαίνοντος δι' ἰδιωτικὰς τὸν ὑποθέσεις εἰς Μεσσήνην, προήγγειλεν εἰς αὐτὸν νὰ προμηθευθῇ τὰς ἀπαιτούμενας μηχανὰς πρὸς σύστασιν Νομισματοκοπεῖον. Εἰς τὴν Μεσσήνην εὐρίσκοντο αἱ ὑπὸ τῶν Μεγάλων Μαγίστρων τοῦ ἐν Ρόδῳ τάγματος τῶν Ἰωαννιτῶν χρησιμοποιοῦμεναι εἰδικαὶ μηχαναὶ κατὰς νομισμάτων, τὰς ὁποίας ἠγάρασεν ὁ Κοντοσταύλος ἀπὸ ἐκείτης κερῶν στερολινῶν καὶ τὰς ἐκώλυεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ μηχαναὶ αὗται σῶζονται ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ ὀπλοστάσιον, ὅπου ἀπεστάλησαν μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Νομισματοκοπεῖον. Αὗται τοῦτον ἐκόπησαν τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμεν ἐν ἀρχῇ. Τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν Αἰγίνα, ὅπου οὐκὼ πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ἐκόπησαν, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἀρχαιολόγων, τὰ

πρῶτα νομίσματα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἦτο προωρισμένον νὰ κοπῶσι καὶ τὰ πρῶτα τῆς Νεωτέρας.

Ὀβίω τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν νόμισμα εἶνε ὁ ἀργυρὸς Φοίνιξ μὲ χρονολογίαν 1828 καὶ τὰ χαλκὰ δεκάλεπτα, πεντάλεπτα καὶ μονόλεπτα ἐπίσης τοῦ 1828 καὶ ἀκολούθως τοῦ 1830 καὶ εἰς τὰ ὅσωντος χαλκὰ τῶν 20, 10, 5 καὶ 1 λεπτοῦ τοῦ 1831. Αἱ σφραγίδες τῶν νομισμάτων τούτων εἶχον χαραχθῇ αἱ μὲν τοῦ 1828 ὑπὸ τοῦ Ἀρμενίου χρυσοκόου Χατῆ Γρηγόρη, αἱ τοῦ 1830 ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Δασκάλου ἐκ Καρυστίας καὶ αἱ τοῦ 1831 ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Κόττου ἐκ Καστελλοπόλεως. Τὰ πρῶτα ἔσαν τὰ νομίσματα τοῦ Κεφερῆτον.

Ἐπὶ τῆς διακλείας αὐτῆς ὁδὸς ἐκόπη πλῆθος χρυσοῦν, ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν νομισμάτων. Πρῶτον χρυσὰ τῶν 20 δραχμῶν τοῦ 1833 καὶ ἀκολούθως χρυσὰ τῶν 40 καὶ 20 δραχμῶν τοῦ 1852. Ἀργυρὰ τῆς 1 δραχμῆς τοῦ 1832 καὶ τοῦ 1/4, 1/2 καὶ 1 δραχμῆς τοῦ 1833 καὶ σιδηρὰς ὀλοκλήσαν χρόνων. Καὶ τέλος ἐπίσης μακρὰ σειρά χαλκῶν τῶν 10, 5, 2 καὶ 1 λεπτοῦ.

Αἱ σφραγίδες τῶν νομισμάτων τούτων ἐχαράχθησαν εἰς Μόναχον, ἐκεῖθεν δ' ἐστάλησαν εἰς Παρισίους, ὅπου ἐκόπησαν ἐν τῷ ἐκεῖ Νομισματοκοπείῳ τὰ κέρματα τῶν 5 1, 1/2 καὶ 1/4 δραχμῆς. Τὰ ἐν Παρισίοις κοπέντα νομίσματα φέρουσι τὴν Ἀγκυραν καὶ τὸ Α διακριτικὰ σύμβολα τοῦ Νομισματοκοπείου τῶν Παρισίων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νομισματοκοπείῳ ἐκόπησαν μέχρι τοῦ 1841 χαλκὰ κέρματα, οὐχὶ δὲ καὶ ἀργυρὰ διότι εἶχεν ἀποφασισθῇ ὅτι ἀλλοτρίῃ ἢ ἐπὶ τῶν νομισμάτων νεανική κεφαλὴ τοῦ βασιλέως Ὀθωνος καὶ ἀντικαταστάθῃ δι' ἀνδρικής τοιαύτης καὶ ἐχαράχθη μὲν τῷ 1842 ὑπὸ τοῦ Χάγκερ νέα σφραγὶς ἡμισείας δραχμῆς φέρουσα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀθωνος μετὰ μύστικος, ἀλλ' ἡ σφραγὶς αὕτη δὲν ἐνεκρίθη.

Αἱ σφραγίδες τῶν χαλκῶν νομισμάτων τοῦ Ὀθωνος ἐπὶ τῆς μιᾶς ὁφρας φέρουσι τὰς λέξεις ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, αἵτινες μετὰ τὸ Σύνταγμα ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν λέξεων ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἐξ ἀμελείας ὅμως ἐκόπησαν κατὰ τὸ 1844 καὶ δεκάλεπτά τινα φέροντα τὸν παλαῖον τίτλον.

Εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον τῶν Παρισίων ἐχαράχθησαν αἱ σφραγίδες καὶ ἐκόπησαν τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ νομίσματα ἐπὶ τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'. Κατ' ἀρχὰς ἀργυρὰ δίδραχμα, μονόδραχμα καὶ 50 λεπτά μὲ χρονολογίαν 1868 καὶ εἰτα τῶν 20, 10 καὶ 5 δραχμῶν χρυσὰ τῷ 1869, κατὰ δὲ τὸ 1875 ἐχαράχθησαν αἱ σφραγίδες τῶν 100 καὶ 50 χρυσῶν δραχμῶν καὶ ἡ τοῦ ἀργυροῦ πενταδραχμῶν φέ-

ρουσαι ἀνδρικήν τοῦ Βασιλέως κεφαλὴν. Τέλος τῷ 1881 ἐχαράχθη νέα σφραγὶς τῶν 20 δραχμῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐσφραγίσθησαν τὰ εἰκοσάδραχμα τοῦ 1884. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον κοπῇ πρὸς δοκιμὴν καὶ οὐχὶ πρὸς κυκλοφορίαν ὀλίγιστα χρυσὰ τῶν 20, 10 καὶ 5 δραχμῶν τοῦ 1869, τῶν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα τοῦ 1875, ὡς καὶ τινα ἀργυρὰ καὶ χαλκὰ, ἅτινα διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶνε εἰς ἄκρον σπάνια. Τὰ χαλκὰ νομίσματα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ἐκρίθησαν ἐς τὸ Νομισματοκοπεῖον τοῦ Σιρανβούργου, τὰ δὲ τελευταῖα ἐκ κυκλίου ἐν Γαλλίᾳ χαράχθέντα ὑπὸ τοῦ Βορρές.

Σήμερον ἔχοντος εὐρωπαϊκὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου ΓΧΜΒ τοῦ κληθέντος νόμου τοῦ Βαλαωρίτου, δὲν ὑπάρχουσι πλέον ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ νομίσματα. Ταῦτα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν τραπεζογραμμάτων, κοινῶς χαρτονομισμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία καθορίζεται ὑπὸ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος μὴ ὑπάρχοντος ἀναλόγως εἰς μεταλλικὸν καλύμματός. Τραπεζογραμμάτια κυκλοφοροῦσιν εἰς ποσὸν 4 χιλιάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν περίπου τῶν 1000, 500, 100, 50, 25, 10 καὶ 5 δραχμῶν καὶ χάριτινα κέρματα διὰ λογαριασμοῦν τοῦ Κράτους τῶν 2 καὶ 1 καὶ 1/2 δραχμῆς.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

Τοῦ τακτικοῦ συνεγγάτου μος κ. Θεοδ. Βελλιανίτου.

Μὲ τὴν πύκνωσιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰς ἐλλείψεις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας αἰσθάνεται καρεῖς τὰ θέλητρα τῆς διαμονῆς μακρὰν τῶν κέντρων τῆς πόλεως. Ὅταν κατῶκουν εἰς τὸ Παλὰ δὴν Φάληρον προσεπάθουν ὅτι ἀνακαλύψω κανένα παραπλανητὸν μόνιπον διὰ τὰ ἀνέρχομαι εἰς τὰς Ἀθήνας καθ' ὥρας δὲν ἐλείπεται ὁ τροχιδόρομος. Τότε δὲ ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ μὲς ἐξητοῦσε δι' ἀγῶγιον τὴν ἀξίαν τῆς ἀμάξης του. Κατοικῶν εἰς τὴν φαληρικὴν παραλίαν ἀπελάμβανον μιᾶς ἀληθινῆς ἐρημικῆς διαμονῆς. Δὲν ἤρχετο καρεῖς τὰ μὲς ζήτησιν ἐκεῖ πέραν, ἐγὼ δὲ μετεχειρίζομαι κάποτε τὸ αὐτοκίνητον δας. ἐσκέφθη τὰ διαφημίσαι τὸ διὰ τὰ ἐπιστρέφω τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἀπὸ τὴν Βουλῆν.

Ἐπὶ ἔρχον ὅμως καὶ προσωποεικογείτονές μου, οἱ ὅποιοι ἔλθον τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας μεταχειρίζομενοι ποδήλατα. Παρατήρησα δὲ μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἐπὶ τὸν πολυάριθμοι ποδηλάται ἐκεῖ πρὸς δὲν τοὺς ὑποπνεύμεν. Ἦσαν οὗτοι τὰ λείψανα τοῦ παλαιοῦ ποδηλατοῦ ὁμίλου. Ἐνεθυμήθην τότε διὰ ποδοεικοσιπέντε ἢ τριᾶκοντα εἰτὼν ἤρχισε τὰ γίνεσθαι μεγάλη ποδηλατικὴ κίνησις εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ διὰ διάφοροι σύλλογοι ἰδρύθησαν. εἰς

οὓς συμμετεῖχον καὶ πολλοὶ κυρία. Εἰς μίαν μάλιστα ὠριμὴν ἐποχὴν εἶχε καταλάβει τὰς Ἀθήνας ποδηλατομανία. Εἶνε γνωστὸν διὰ τὰς Ἀθήνας τὰς κατωμαθάνουν κατὰ περιόδους διάφοροι μαρμαίαι, αἱ ὁποῖαι μὲ ὅσων ὁρμὴν ἐρχονται, εἴτοι καὶ παρέρχονται. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ποδήλατον συνδυάζει τὸ εὐάρεστον μετὰ τοῦ ὠφελίμου, διετηρήθη φαίνεται τοῦτο περισοδιερον εἰς τὰς ἔξεις τῶν Ἀθηναίων, ἡ δὲ τελευταία δυσχέρεια τῶν συγκοινωνιῶν ἀπέδειξεν ἀληθῶς πόσον εἶνε ὠφέλιμον τὰ γνωρίζη καρεῖς παδήλατον.

Ἡ διάδοσις παρ' ἡμῶν τοῦ ποδηλάτου ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιταχθεῖσαν ἐγκατάστασιν ἐνὸς ἀντιπροσώπου γερμανικοῦ καταστήματος ποδηλατῶν. Ἦτο οὗτος ἐκτακτὸς ποδηλάτης, ἐκαλεῖτο δὲ φὸν Γέντλιν.

Οἱ Γερμανοὶ καὶ ὅσοι δὲν εἶνε ποδηλάται, ὅσοι εἶνε φὸν καὶ ὅσοι εἶνε βαρῶνοι. Εἰς τὸ Βερολῖνον εἶδον διαφόρους ἀθλητοὺς τῶν ἰσχυρῶν φὸν Γέντλιν, νομίζω διὰ ἐμμενὲν ἐκποτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι εἶδον τὸ ὄνομά του μεταξὺ τῶν ἀπειθαγμένων κατὰ τὸ 1917 προσπαγανδιστῶν τοῦ βαρῶνου φὸν Σέγκν. Διὰ τὰ συνήθη τῶν Ἀθηναίων τὰ ἀνέρχονται εἰς τὸ ποδήλατον ἀνεπύσεν ὁ φὸν Γέντλιν μίαν ἀλη-

θῶς γαΐδουρινην ὑπομονὴν καὶ μίαν ἔκτακτον ὀργανωτικὴν ιδιότητα. Ἀφοῦ ἐπ' ἀρκετοὺς μῆρας ματαίως ἐπὶ ὥρας διέτριχε κατ' ἐκαστην τοὺς κύκλους τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμοροίας καὶ προσέκλεσε τὴν γενικὴν προσοχήν, ὥστε νὰ γίνητε λόγος δι' αὐτὸν εἰς τὰς ἐφημερίδα πρωτάκουστα. Αἰφνης ἐλέγετο ποδήλατον κατὰ τὸν ἀκόλουθον ἰδιόρρυθμον τρόπον.

* * *

Μίαν ἡμέραν αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν διὸ ὁ Γέντιοιχ κατὰ τῆς οὐζύου του θὰ περιήρχετο τὴν Ἑλλάδα δολοκλήρον ἐπὶ τοῦ ποδήλατου εἰς ὀλίγας ἡμέρας. Εὐρέθη τρόπος νὰ γραφῇ ὅποια θέληται ἔχει ἐν τοιοῦτον ἀδάπανον ταξίδι. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐφθάσεν ἡ εἰδησις εἰς τὰς Ἀθήνας διὸ ὁ γόν Γέντιοιχ καὶ ἡ οὐζύος του ἐφρονεῦσαν, μάλιστα δὲ ἀνεφάρετο καὶ ἡ τραγικὴ λεπτομέρεια διὸ τὰ πτώματά των ἐχορηγούμενον ὡς ἔδεσμα πειναλέων λύκων. Ἡ συγκίνησις εἰς τὴν πόλιν ὑπῆρξε μεγάλη. Μὲ τὴν λαμπράν δὲ φαντασίαν ἡ ὁποία διακρίνει τοὺς συμπολίτας μας, ἐπλημμύρισεν ἡ πόλις ἀπὸ διαδόσεις ποικίλας περὶ τοῦ τρόπου τοῦ θανάτου τῶν δύο Γερμανῶν, οἱ ὅποιοι μετὰ τῆς ἐπιμονῆς ἐπὶ μῆρας ἐξετέλουν κύκλους μετὰ τοῦ ποδήλατου περὶ τὰς δύο κεντρικὰς τῆς πόλεως πλατείας. Καὶ ἄλλοι μὲν ἔλεγον διὸ τοὺς ἐφόνευσαν φυγόδικοι, ἄλλοι δὲ διὸ ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν δοσίων ἐκρηγνύοντο καὶ ἐφρονεῖσθαι.

Αἱ ἐφημερίδες ἐγγύμον περὶ γραφάς. Ἀρετὴν ἢ εὐγενὴς κα

ταγωγὴ τοῦ γόν Γέντιοιχ. Ἐδημοσιεύθησαν βιογραφίαι του, ἀνεφάρθησαν ποδηλατικά του κατορθώματα πρωτάκουστα. Αἰφνης ἐλέγετο διὸ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰσαξείδουσιν ὅχι μόνον δολοκλήρον τὴν Ἑρῶν μὲ τὸ ποδήλατον, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τῆς Ἀσίας. Ἐξ αὐτοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐξυμνηθῇ ὅλη ἡ ἀξία τοῦ ποδηλάτου. Ἐξητάσθη τοῦτο ὑφ' ὅλας του τὰς ἀπόψεις. Ἀπὸ ἀπόψεως οικονομικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς. Ὡς κέρδος χρόνου καὶ ὡς ἀσκήσις. Ὑπῆρχον ἀντιπρόσωποι ἐδῶ τοῦ γόν Γέντιοιχ οἱ ὅποιοι ἐδίδον ὅλας αὐτὰς τὰς πληροφορίας καὶ οἱ ὅποιοι ἐδημοσίεον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν διαφήμισιν τοῦ ποδηλάτου ὡς ὀργάνου χρησιμότητος εἰς τὴν σημερινὴν ζωὴν, ὅπου δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τις οὐδὲ μίαν στιγμήν τῆς ὥρας ἐπὶ ματαίῳ.

Αφοῦ δι' αὐτῆς τῆς ρεκλάμας, μοναδικῆς εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ χρονικά διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐξηγέρθη τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, αἰφνης μίαν θερμὴν ἐσπέραν ἐμφανίζεται ὁ Γέντιοιχ διαγράφων τοὺς κύκλους εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. Οὔτε ὁ Γέντιοιχ εἶχε φρονεῖ οὔτε οἱ λύκοι ἔφαγον τὴν συνοδοιπόρον του. Ἀπολύσιμα ἦτο καὶ ἡ διάδοσις αὐτῆς μέγας τοῦ τρόπου τῆς διαφημίσεως, διότι δι' αὐτῆς ἐξηγέρθη πλείοτερον τὸ ἐνδιαφέρον. Πράγματι πλῆθος νέων ἐζήτησαν νὰ διδαχθῶν τὸ ποδήλατον, τὸ γερμανικὸν ἐργασίαιον καὶ τὴν ἄλυσιν ἀμέσως μερικὰς ἐκστοντάδας ποδηλάτων καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοιαύτη μανία κατέλαβε τοὺς Ἕλληνας μετὰ τὸ ποδήλατον, ὥστε ὀργανώθη καὶ ὁμιλος ποδη-

λατικὸς καὶ ἄγῳτες ποδηλατικοὶ ἐγένοντο καὶ ποδηλατοδρομία συνεστήθησαν. Ὅλων αὐτῶν δημιουργὸς ἦτο αὐτὸς ὁ γόν Γέντιοιχ, ὅς τις ἐξῆσεν ἕκαστε ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ μόλις πρὸ ἐξ εἰῶν ἐξεδιώχθη καὶ αὐτὸς ὡς περπατῶν σῆς μετὰ τῶν ἄλλων τοιοῦτων.

* * *

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ ποδηλάτου ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τοῖσι καὶ πρὸ τοῦ Γέντιοιχ ποδοδρακτικῶς ἐφαίνοντο εἰς τὰς Ἀθήνας ποδηλάται. Εἰς τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν ἐθυμοῦμαι διὸ ὁ πρῶτος ἐμφανισθεὶς ἐν Ἑλλάδι ποδηλάτης ἦτο πάλιν ἕνας Οὐγγρος ἀνὴρ εἰς οἰκονομικὰν ἐξέλληνισθῆσαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἦτο οὗτος ὁ Νικόλαος Μάγγελ, τοῦ ὁποίου ὁ πατήρ ἦτο ἐπιτελεστής τῶν στρατιωτικῶν μουσικῶν. Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἦτο συνθέτης ἑλληνικῶν ἀομάτων, εἶχε δὲ τονοῖσι καὶ τὸ «Ὀρφάνον» τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου. Ἐκεῖνο τὸ «Ὀρφάνον» τὸ ὁποῖον ἐτραγουδοῦσαν ὅλαι αἱ εἴδη σθητοὶ δεσποινίδες τῆς ἐποχῆς μου καὶ τὸ ὁποῖον μίαν ἐσπέραν ἔφαλιν εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» ἐν παλαιῶν θεάτρῳ ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ ποιητοῦ Δημητρίου Κοκκοῦ ἐν μετῇ γενικῇ συγκινήσει. Τοῦ Μάγγελ τὸ «Ὀρφάνον» ἀπέκρινε μὲν πολλὴν δημοτικότητα καὶ ἦτο τοῦ πρώτου κώτερον ἀπὸ ἐν ἄλλοι τοῦ ποιητοῦ Λαμπίου. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἀγνοεῖται πρὸς τὸ θέμα. Τοῦ Νικόλαου Μάγγελ ἡ δόξα ἂν ποτε θεωρηθῇ ὡς δόξα διὸ πρῶτος ἐνεφανίσθη εἰς τὰς Ἀθήνας ποδηλατοδρομῶν, θὰ εἶνε αὐτὴ. Καὶ διατὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ διὸ εἶνε καὶ αὐτὸ μία δόξα;

Εἰς τὴν Ἀγγλιαν αἰφνης ἐκτὸς τοῦδε δὲν εἰσῆγον τὰ δοσιῶν οὔτε τοῦ Βέρωνος, οὔτε τοῦ Σέλεῦ εἰς τὸ Ὀρεινὸν εἰσποδίσθησαν ἐν τοῖσι ἐκεῖ μετὰ τῆς τὰ δοσιῶν ἐκείνου, ὅστις ἐκράτησε πρῶτος διπλοῦσαν εἰς τὸ Λονδίνον.

Ἡ καινοφανὴς ἐμφάνισις ἐπὶ ποδηλάτου τοῦ Νίκου Μάγγελ δὲν ἦτο τόσον ἀπλή ὅσον δύναται καρεῖς νὰ ὑποθέσῃ σήμερον. Οἱ ἀγρίοι παῖδες τῶν Ἀθηναίων ἐπιστρατευθέντες ἐκ τῶν διαφόρων συνοικιῶν ὑπεδέχοντο τὸν ποδηλάτην μετ' ἐκρυφισμῶν, τὸν παρεκλούθουν ὅλου καὶ ἂν μετέβαινε καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ δυστυχὴς Μάγγελ εἶχεν ἀντικαταστήσει τὴν καμῖλαι τῶν ἀπόκρου ἐν πλήρει θέσει. Αὐτὸς εἶνε ὁ πολλὰ εἶν πρὸ τοῦ Γέντιοιχ παρουσιασθεὶς ὡς ποδηλάτης εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλ' ὁ Γέντιοιχ ἦτο ὁ γενικεύσας αὐτὸ καὶ ὁ ἐμπνεύσας τὸν ἔρατα εἰς τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὴν ὥραν αὐτὴν ἀσκήσιν, ἡ ὁποία μετὰ τὰς συνεχεῖς ἐλλείψεις τῆς ηλεκτροκινήσεως ποδηλάτου πλέον ἀναποδοκίματος ἀνάγκη διὰ πάντα, ὅστις δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς πόδας τοῦ τὴν ἀποδοῦν τοῦ διαπνεύματος ἀποστάσεως.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΨΥΓΕΙΑ

Φίλτρα ἔδατος, Παγοποιητικά, Ἀντιμωήρες, Γαλακτομηχαναὶ, Σκεύη οἰκιακά.

Δ. Γ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Ὁδὸς Μεσσηνίου 17

Μεγάρον Ἀσπιδίου

Ἐνταῖς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

Μεγάλαι ἐκπτώσεις ἕνεκα τῆς διαπαιθήσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

ΤΕΓΟΙΑ ΠΑΝΤΡΕΙΑ ...

— Μάννα καλή ! ὦρ Μάννα καλή !

— "Ορσεσεσε...

Ἀπόγευμα ἦταν, ἓνα γλυκὸ χειμῶν καίτικο ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης βδομάδας ποῦ ὁ μικρὸν Γιάν, Μπαζάκας τρεχάτος ἔφτασε στὸ σπίτι τῆς θειᾶς του τῆς Μαρίας στὸν ἀπάνω μαχαλᾶ γιὰ νὰ πάρῃ τὰ σχαρήκια του.

Ἡ θειὰ του — ἡ Μάννα Καλὴ, ὅπως τὴ λένε οἱ μικροῦλῆδες γιὰ εὐνοή τους λόγους κι' ὅπως τὴ φώναζε καὶ τὸ διαβολόπαιδο τοῦ χωριοῦ ὁ περιβόητος Γιαννάκης ποῦ ροφοῦσε τσίπουρο ἀπὸ 5 χρονῶν παιδί κι' ἐκάπνιζε σπιθαμίσις τσιγάρες ἀπὸ «ζουφες» — κάθονταν ἔρμη πάλε στὸ σπίτι της κι' ἔγραβε στὴ μηχανή ὄχι γιὰ τίποτες ἄλλο· ἔτσι γιὰ νὰ βρίσκεται σὲ δουλειά.

Ἀπολογήθηκε μονομιᾶς καὶ βγήκε στὴν πόρτα ρωτώντας.

— Τί θέλει ψυχὴ μου... ;...

— Μάννα Καλὴ μ' ἦρθ' ὁ Ταχυδρόμος κι' ἔφερε ἀπ' τὸ μπάριμπα παράδες. Πολλοὺς παράδες Μάννα Καλὴ μ' ἔλα καὶ δολλάρια. Τὸν εἶδα γιὰ μὲ πὰ μιάτι μ' στὸ μπακαλεῖο !

Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ κι' ὁ κουτσὸς ταχυδρόμος μὲ τὸ ραβδί του τὸ ἀγγιελήσιο καὶ κοῦτσα — κοῦτσα πέρασε ἀπ' τὴν ἀνοιχτὴ ἐξορτα καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι.

— Νᾶτος ! — πρόσθεσε δυνατῶτερα ὁ Μπαζακούλης σὰν νὰ μὴ τὸν ἔβλεπε ἡ θειὰ του, πῆρε τὰ σχαρήκια του κι' ἔγιν' ἄφαντος, σὰν ἀστραπή. Τὸν περίμενε ὁ μπακαλεῖος γιὰ νὰ ἔαρρωδάσῃ τὰ σχαρηιάτικα μὲ «ζαχαρωτά». Ὅσα περισσεύαν θὰ τᾶπαιζε στὶς «ἀμάδες» στ' ἄλῳν τοῦ Κωλέτα μὲ τ'

ἄλλα κουτσούβελα τὰ ξεθαλμένα.

Ὁ ταχυδρόμος καλησπέρισε, σκούπισε τὸν ἵδρω του κι' ἔκατσε ὁ καυμένος νὰ ξεκουρασθῇ γιατί μερόνυχτα γύριζε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ κουτσὸς ἄνθρωπος γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ ψωμί του καὶ καφοζήσῃ τὴ φαμίλια του.

Αὐτὸς ἔδωκε τᾶνα του πόδι στὴν Πατριὴ ἀπολεμῶντας γι' αὐτὴν μ' αὐτὴ δὲν τοῦδωκε τίποτε καὶ τὸν ἄφηκε σακάτι ἄνθρωπο νὰ ταραγνίξεται σ' αὐτὴ τὴν παληοδουλειὰ νύχτα μέρα, χειμῶνα καλοκαίριο, λιποτῆρι κατακλυσμός, χαλασμός, γαζέπι κακό, φορτοῦνες, χαλάζι αὐτὸς ἔπρεπε νὰ βρίσκει σὲ δρόμο.

«Ὅλο σὲ δρόμο. Μέρους καλές, κακές, χρονιάρους, πασκαλιές !

Μόλις ὁ Ταχυδρόμος ἔπιε τὸν καφέ ποῦ τοῦκανε ἡ κυρὰ Μαρίνα ἔδωσε τὴν ἐπιταγὴ καὶ τὸ γράμμα κι' ἔφυγε κοῦτσα—κοῦτσα μὲ τὴν εὐχὴ «Νὰ τὸν καλοδεχτῆς κυρὰ Μαρίνα» ἔπесεν ἡ δόλια σὲ βαθεὶα συλλογία.

Δέκα χρόνια ἦταν παντρεμμένη ἡ Μαρίνα ἡ ὁμορφότερη κι' ἡ πειὸ ντεμπετερίσα γαϊτανοφούδα τοῦ χωριοῦ καὶ δέκα χρόνια εἶχε χωρὶς ἄντρα.

Δυὸ μῆνες μοναχὰ ἔκατσε στὸ νυφικό πλευρό της ὁ στεφανωτὸς της, καλὸ καὶ ἄξιο παλληκάρι, τοῦ παρέδρου ἄγγόνι κι' ὕστερα ; Ἀτέλειωτο ταξίδι. Φουρντούλιζε γιὰ τὴν ξενιτειὰ σὰν καὶ τοὺς ἄλλους. Μὰ οἱ ἄλλοι πῆγαιναν ἓνα δυὸ χρόνια καὶ γύριζαν πάλι στὸ σπίτι τους, ζούσαν μὲ τὴν καλή τους, παιδοκομοῦσαν, χαίρονταν γλεντοῦσαν—μ' αὐτές.

Αὐτὸς μωρὲ γυέ μου κάθησε μέσα στὰ βάθεια τῆς Ἀμερίκας.

Νὰ πῆς πῶς ἦταν καὶ φτωχός. Αὐτὸς ἔστειλε ἀλογάριαστα τοὺς παράδες.

Καλὰ στὴν ἀρχὴ δυσκολεύτηκε διὰ τρία χρόνια· μὰ ὕστερα ; Εἶχε δικό του μαγαζὶ καὶ παράδες μὲ τὰ δισάκια. Ἀπὸ γράμματα ; Κάθε λίγο καὶ λιγάκι. Μὰ τί νὰ τὰ κάνῃ τὰ γράμματα ;

«Θάρῳ Μαρίνα μου τῆς ἔγραφε καθε τόσο. Θάρῳ καλή μου. "Ἄς κάτσω καὶ τοῦτον τὸ χρόνο νὰ καζαντήσω ἄκόμα γιὰ νὰ κάνωμε ἓνα μεγάλο παλάτι στὴν «Κοῦλα» πειὸ μεγάλο κι' ἀπὸ τὸ «Κουτσέκι» τοῦ Μπέη καὶ νᾶμα στα οἱ πειὸ πλούσιοι ὄχι μονάχα στὸ χωριὸ, μὰ καὶ σ' ὅλη τὴν ἑπαρχία.

Ἐλῶ ὅλοι νὰ μᾶς ζηλεύουν... "Ἐχε λίγο ὑπομονή...» "Ὅλο τὰ ἴδια ἔγραφε καὶ ἐνανάγραφε σὲ κάθε γράμμα. "Ὅλο καὶ ὑπομονὴ κι' ὑπομονή...

Κι' ἡ Μαρίνα ποῦ τὸν πῆρε γιὰ νὰ ζήσῃ γιὰ νὰ τεκνίσῃ γιὰ νὰ χαρῇ περμένε καὶ μοιρολογούσε καὶ τραγουδαγε κάθε τόσο στὸν κάμπο, στὸ λᾶκο, στὰ λειβάδια :

Τὴν ξενιτειὰ, τὴ γυναικίαν τὴν πίκρα καὶ τὸ χάρο τὰ τέσσαρα τὰ ζύγισα βαρύτερ' εἶν' τὰ ξένα. Παρηγοριὰ ὁ θάνατος ἐλεημοσύνη ὁ χάρος κι' ὁ ζωντανὸς ὁ χωρισμός παρηγοριὰ δὲν ἔχει...

Κι' ἄλλα κι' ἄλλα τραγουδία πνεύμενα, λυπητερά. Πολλὲς φορές τσακωνοῦσαν καὶ μὲ τῆς φιλενάδες της, τίς ἀδερφοποιήτες της ποῦ τὸν καλοτύχιζαν. Βέβαια ἔχετε τοὺς ἄντρες σας στὸ πλευρό σας, παιδοκομήσαται, μοιράζεστε χαρὲς καὶ λύπες καὶ μού τὰ λέτε

αὐτὰ γιὰ παρηγοριὰ. Ἐγὼ δὲ θέλησα λεφτά.

Θέλησ' ἄντρα καὶ παντρεύτηκα. Ἄν ἤθελα παράδες πῆγαινα δούλα καὶ καζαντοῦσα...

* * *

Τὸ βράδυ τὴ συχάρηκε κι' ἡ συνοφάδα της ἡ Βασίλενα ποῦ κάθονταν στὸ ἴδιο σπίτι χωρισμένο στὴ μέση ἄλλὰ ποῦ συνδέονται μὲ πόρτα μεσινή.

— Καλῶς τὰ δέχτηκες νύφη. Νὰ καλοδεχτοῦμε καὶ τὸ Μῆτρο.

«Εὐχαριστῶ» εἶπε ἡ καυμένη καὶ σούφρωσε τὰ χεῖλια της ποῦ ἄρχισαν ἀπὸ καιρὸ τώρα νὰ χάνουν τὴν κοκκινάδα τους καὶ τὴν τρυφεράδα.

— Νὰ τὸν καλοδεχτοῦμε... Νὰ τοῦ καλοδεχτοῦμε... Μὰ πότε ; Κάθε μέρα τὸ λέμε μὰ πέρασαν μῆνες καὶ χρόνια...

"Ἡμουν τσομπρουπούλα καὶ τώρα κυττάς ; Τὰ μαλλιά μου ἄσπρισαν, ἔγιναν σὰν τῆς «Κανούτας» κι' ἀκόμα τὰ ἴδια λῶμα ἀκούω. Ἦθος καὶ τοῦτ' ἡ Πασκαλιὰ θὰ περάσῃ κι' αὐτὴ κι' ἐγὼ περμένω ἀκόμα. Μαρίζωσα μὲ τὴν ὑπομονή καὶ μὲ τὰ καρτέρη. Παντρεῖα εἶν' αὐτὴ ; Τέτοια παντρεῖα νὰ μὴ τὴν κάν' ἄλλη καμμιὰ. Καλλίτερα Καλογρηά ! Καλλίτερα παντρεῖα μὲ τὸ χάρο. Νὰ τὸν καλοδεχτοῦμε... νὰ τὸν καλοδεχτοῦμε... σιγαλὸν εἶπε καὶ κούνησε λυπητερά τὸ κεφάλι της.

— Ἐλῶ μωρ' χαμένη μὴ κάνεις ἔτσι τῆς εἶπε ἡ συνοφάδα της. Τί ἀνάγκη ἔχεις σὺ μωρ' καλότυχ ; Μῆνα σὲ λείπονται λεφτά ; παγιά ; ρούχα ; Ἀπ' ἔλα ἔχεις καὶ παρέχεις. Ἐδῶ ἄλλοι πεθαίνουν ἀπ' τὴν πείνα. Δουλεῖ Τόση κι' ἄλλη τόση θὰ κένομαν... Τί πᾶς μακρὰ ; Δὲν κυττάς ἐμᾶς ;

Ὁ προκομένος μου ἀκόμα θγάζει αὐτάκια στὸν κάμπο... θάρθει ἐλεεινὸς μπαρμποῦτη... Ἐσὺ καθάριο ψωμί εἰ μεις θρίζα παληοκαλάμποκο καὶ ποὺν το κι' αὐτὸ τὸ βλογημένο.

Ἀκοῦς ἐκεῖ ; — ξανάειπε μ' ἀπορία — νὰ κάθεται ἡ κουτὴ καὶ νὰ σε κλετίζειται ! Σάμα πέθανε μωρ' χαμένη ; Δὲν ἦρθε σήμερα θάρη αὐριο. Μακάρ' ἡ Μαύρη νάταν κι' ὁ προκομένος μου σὰν τὸ δικό σου καὶ νὰ μοῦ στελνε κάθε λίγο καὶ λιγάκι παράδες. Τόση κι' ἄλλη τόση θὰ γένομαν... Μακάρ' ἡ Μαύρη... κι' ἀναστέναιζε.

* *

Δὲν πρόφτασε νὰ τελειώσῃ τὸν ἀναστεναγμό της ἡ κυρὰ Βασίλενα καὶ δυνατὸ χτύπημα ἀκούστηκε στὴν πόρτα.

Ἀνοιξε καὶ μπήκε μὲ τὴ χοντρή του «Καλησπέρα» ὁ κύρ Βασίλης ὁ Αὐλακᾶς ὁ ἀντρας τῆς κυρὰ Βασίλενας.

Βρεμμένος ἀπ' τὴ μέση καὶ κάτω ἀπ' τὰ νερά τ' αὐλακιοῦ ξυπόλητος. Μαζύ του μπήκαν κι' ἕνα σωρὸ κουτσούβελα, ἀγόρια καὶ κορίτσια. Μιὰ στάνη δόλακρη.

Μπήκαν χαρούμενα, πεταχτά, πηδηχτά τρελλὰ σὰν ἀγριοκάτσικα, ξαναμμένα, φλογισμένα καὶ ρίχτηκαν ἄλλα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μάννας τους, κι' ἄλλα ἄρπαζαν τὸν πατέρα τους ἀπ' τὴ μέση κι' ἔρριξαν στὸ σιῶ δὲ τὸν «πεζόβολο» ποῦ δὲν τὸν ξεχωρίζονταν ποτὲ κι' ἄρχισαν νὰ φωνάζουν, νὰ τσιτσιρίζουν.

— Νὰ κι' ἡ Μάννα ! Νὰ κι' ὁ πατέρας !

Μάννα ὦρ Μάννα πεινᾶς. Καλησπέρα σας... Καλησπεροῦδια σας... τί θὰ φάμε ἀπόψε ; Μωρ' βρεμμένος ὁ πατέρας χαλασὰ μαε. Πῶ, πῶ, βρεμμένος ὁ πατέρας. Φέρτε γλήγορα ξύ

λα, μωρ' θὰ κρυώσῃ. Νὰ θὰ βαρέσ' κι' ἡ καμπάνα τώρα... Θὰ πάμε στὴν ἐκκλησιά !

Καὶ τὸ σπῖτι γέμισε ἀπὸ φωνές, ἤχους, ἀλλалаαγμό, ζεστασιὰ καὶ φῶς κόκκινο, φῶς ἀπ' τὴ μεγάλη φωτιά ποῦ φούντωσε σὰν ἡ βραδυὴ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ.

Ἡ Μαρίνα κάθονταν στὴ μεσιανὴ πόρτα τὴν μισανοιγμένη. Δυὸ ἀκρυὰ κύλισαν ἀπ' τὰ μάτια της ποῦ κύτταζαν ἀχόρταστα τ' ἀγκάλιασμα τῆς Μάννας καὶ τοῦ Πατέρα.

Κοκκίνησε, καὶ μουρμούρισε, ἄρπαξε καὶ χάρτιὰ ἀπὸ τὸν κόρφο τῆς καὶ τᾶρριξε μανιασμένη στὴ φωτιά.

Καὶ τὴν πῆραν ἀμέσως τὰ κλάμματα.

Δ. ΖΩΤΟΣ

Α. Ο. Δ. Ο.

— Εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια ἀνέρχονται οἱ ἀνὰ ἄνθρωποι τοῦ πολέμου οἱ ὑπολογισθέντες μέχρι τοῦδε.

— Καὶ κατανέμονται ὡς ἐξῆς : Γερμανία 1.537.000, Αἰστροαλία 706.000, Αὐστρία 164.000, Βέλγιον 80.000, Καναδᾶς 45.000, Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι 157.000, Φιλανδία 10.000, Γαλλία 1.500.000, Ἀγγλία 1.170.000, Ἰταλία 800.000, Πολωνία 320.000, Ρουμανία 100.000, Σερβία 164.000, Ρωσσία 775.000, Τσεχοσλοβακία 236.000, Νέα Ζηλανδία 20.000.

— Ἑλλείπουν οἱ ἀριθμοὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Τουρκίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὰς Βαλτικὰς χώρας, τὴν Πορτογαλίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Ἰαπωνίαν.

— Ὅταν γνωσθοῦν καὶ οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ τὸ σύνολον τῶν ἀναπλήρων θ' ἀνέλθῃ ἀσφαλῶς εἰς 10 ἑκατομμύρια.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Καὶ Φραῦ, εἶπε τότε ὁ κύριος πράκτωρ ἐνόςω διαρκεῖ ἡ ἀσφάλειά του δὲν ἔχει πλεόν νὰ προφυλάξῃ τὸν πολέμιον πελάτην μας, κατὰ τοῦ ἐαυτοῦ του ἀλλ' ἐναντίον ἐνός φίλου του, τοῦ φιλοσόφου Βάγγ, οὗτος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν δολοφονήσῃ.

Καὶ ἀνεκρινόθησαν ἐν ὀλίγοις τὰ διατρέχοντα εἰς τοὺς δύο ἀχωρίστους, οἵτινες κατανόησαν τὴν συνέβαινεν ἀπεδέχθησαν τὴν ἀποστολὴν των. Ὁ πλοῦσιος Κιν Φὸ ἐτίθειτο ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην καλλιτέρων ὑπηρετιῶν.

Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ ;

Δύο μέσα ὑπῆρχον, ὥς εἶπεν ὁ κύριος πράκτωρ, ἡ νὰ προσφύγῃ καλῶς ὁ Κιν Φὸ ἐπὶ τῆς οἰκίας του ἐν Σαγκάη, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται τὰ εἰσελθῇ ἐν ἀγνοίᾳ των ὁ Βάγγ, ἢ νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς διαποικίης του καὶ ἀκατήρητῃ ἢ τρομερᾷ ἐπιστολῇ.

— Ὁ πρῶτος τρόπος εἶνε ἀσφαλῆς, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φὸ. Ὁ Βάγγ θὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ μετὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἀπαρτιζόμενους, διότι γνωρίζει καλῶς τὴν οἰκίαν μου, ἥτις εἶνε καὶ ἰδική του. Πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ τὸν ἀνεύρωμεν.

Ἐχετε πράγματι δίκαιον, εἶπεν

ὁ κ. Βίδουρφ. Τὸ ἀσφαλές ἐστιν εἶνε νὰ ἐπανεύρωμεν τὸν Βάγγ, καὶ θὰ τὸν ἐπανεύρωμεν.

— Νεκρὸν... εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Ἡ ζῶντα, εἶπεν ὁ Φραῦ.

— Ὁχι, ζῶντα ! ἀνέκραξεν ὁ Κιν Φὸ. Δὲν ἐννοῶ νὰ κινδυνεύσῃ διόλου ὁ Βάγγ ἐξ αἰτίας μου.

— Κραίγ καὶ Φραῦ, προσέθηκέν ὁ κ. Βίδουρφ, εἰσθε ὑπεύθυνοι διὰ τὸν πελάτην μας ἐβδομήκοντα ἐπὶ ἡμέρας ἀκόμη. Μέχρι τῆς τριακοστῆς προσεχοῦς Ἰουνίου ὁ κύριος ἀξίζει δι' ἡμᾶς διακοσίας χιλιάδας τάλληρα.

Μετὰ ταῦτα ὁ πελάτης καὶ ὁ κ. πράκτωρ τῆς ἑκατομυρίας ἐχωρίσθησαν καὶ μετὰ δέκα λεπτὰ ὁ Κιν Φὸ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν δύο σωματοφυλάκων του ἐπανήρχετο εἰς τὴν κατοικίαν των.

Ὅτε ὁ Σὸν εἶδε τοὺς Κραίγ καὶ Φραῦ ἐπισήμως ἐγκαταστάμενους ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου του ἠδυνάμην λήγει τὴν διὰ τοῦτο.

Αἱ ἐρωτήσεις του καὶ αἱ ἀποκρίσεις του ἐπαινον, ἐπιμένει δὲ καὶ τὰ χρήματα. Πλὴν τοῦτον δὲ ὁ κύριος του ἐπανακλήσας τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ζωῆς ἐπανέκρινε καὶ τοὺς τραχεῖς πρὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπαινον τοῦτον. Τελείωσεν Σὸν ! Τί θὰ ἔλεγεν ἀραγε ἂν ἐργαζόμηνε τί τοῦ ἐπεφύλασσε τὸ μέλλον.

Ἡ πρώτη τοῦ Κιν Φὸ μέριμνα

ὕψος ἐν τῇ φωτογραφίᾳ εἰς Πεκίνο, ὁδὸς Σὰ Κούα τὴν μεταβολὴν τῆς τύχης, ἥτις τὸν καθίστα πλουσιώτερον ἀπὸ πρὶν. Ἡ δὲ νεαρά γυνὴ ἤκουσε τὴν φωνὴν ἐκείνην, τὴν ὅποیان ἐνόμιζεν ὅτι ἔσσετο ῥῆθρ διὰ παντός καὶ ἥτις ἐπανελάμβανε τοὺς τραφερωτέρους λόγους.

Ἐμελλεν, ἔλεγε, νὰ ἐπανιδῇ τὴν ἀγαπητὴν του μικρὰν ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἢ παρήχεται ἡ ἐδόδυμνη σελήνη θὰ ἔτιοχε κοντὰ τῆς διὰ νὰ μὴ τὴν ἀφήσῃ πλέον. Μὴ θελήσας ἅπαξ νὰ τὴν καταστήσῃ δυστυχῆ, δὲν ἤθελε πλέον νὰ τὴν ἀφήσῃ χήραν.

Ἡ Δὲ Οὐδὲν ἠνόησε καλῶς τί ἐσήμαινεν ἡ τελευταία αὐτῇ φράσις δι' ἓνα μόνον ἦτο βεβαία ὅτι ὁ μνηστήρ τῆς ἐπανήχετο καὶ ἐπὶ δύο μηνῶν θὰ ἦτο πλησίον τῆς.

Τὴν ἡμέραν δὲ ἐκείνην οὐδεμία γυναῖκα ἦτο εὐτυχεστέρα αὐτῆς εἰς τὸ Οὐράνιον Κράτος.

Ἀληθῶς δὲ πλήρης ἀντίδρασις εἶχεν ἐπέλθει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Κιν Φό. Χάρις εἰς τὸ ἐπικερδὲς στρατήγημα τῆς Κεντρικῆς Καλιφρονικῆς Τραπεζῆς εἶχε γέινει τετρακίς ἑκατομμυριοῦχος καὶ ἐπόθει ἤδη νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ζήσῃ καλῶς. Εἰκοσι ἡμερῶν συγκινήσεις τὸν εἰχον ἐπτελῶς μεταμορφώσει.

Οὐδ' ὁ Βάγγ ἐὰν ἦτο παρὼν ἤθελε πιστεύσει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, εἶχεν ὅμως γέινει ἄφαντος καὶ οὐδε ἕως αὐτοῦ ἀνεφανετο εἰς τὴν Σαγκάην. Αὐτὸ δὲ προσενοῦσε διαρκῶς ὄντοیان εἰς τὸν Κιν Φό, καὶ ἀδύνατον μέμνηται εἰς τοὺς δύο τὸν σωματοφύλακα. Ὡς τὴν ἡμέραν ἀργότερα, τὴν 24 Μαΐου, οὐδεμία ἐπῆρξε περὶ τοῦ φιλοσόφου εἰδήσεις καὶ ἐπομένως

ἀδύνατος εἰσδῆσαι αὐτοῦ ἀναζητήσις. Εἰς μάτην ὁ Κιν Φό, ὁ Κραὶγ καὶ Φράν εἶχο. διερευνηθεὶς πᾶσαν ἑξῆς παραχρᾶσθαι τὰς ὑπόπλους αἰνοποιίας, τὰς ἀμάρτας καὶ τὰς περὶ χῶς. τῆς Σαγκάης. Μάτην οἱ δεῖξαι οἱ ἀγνοοῦντες ἰχνηλάται εἰχον ἐκταρατεύσει. Ὁ φιλόσοφος δὲν εὗρίσκετο. Ἐν τούτοις ὁ Καὶγ καὶ Φράν, περισσότερον ἰσχυρὰ ἀνῆλθον, ἤβανον τὰς προφυλάξεις των. Οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα ἀπεχωρίζοντο τὸν πελάγη των ἔκ τρωγον μετ' αὐτοῦ καὶ κατεκλείοντο εἰς τὸν κοιτῶνά του. Ἡδέλησαν μάλιστα νὰ τὸν πείσουν νὰ ἐνδυνῇ χαλὲδδινον θῶρακα ἵνα προφυλαχθῇ κατὰ τοῦ ἐγγχειριδίου καὶ νὰ τρώγῃ μόνον αὐτὰ θρασιά ἵν' ἀπαφύγῃ τὸ δηλητήριον. Ἀλλ' ὁ Κιν Φό, ὀφείλομεν νὰ τ' ὁμολογήσωμεν, ἀπέρριψε τὰς προτάσεις των. Τί ἄλλο ἔμενεν ἢ νὰ τὸν κλεισώσιν ἐπὶ δύο μῆνας ἐντὸς κιβωτοῦ τῆς Ἐκατονταετηρίδος ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἤξιζε διακοσίας χιλιάδας ταλήρων.

Τότε ὁ Γουλιέλμος Βιδουλφ πρᾶκτικώτερος ἐπρότεινε τὴν διάλυσιν τῆς ἀσφαλείας, ἀφοῦ ἀποδῶσιν εἰς αὐτὸν τὸ καταβληθὲν ἀσφάλιστρον.

— Ἀνπούμαι πολὺ, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό, ἀλλ' ἡ συμφωνία μας εἶνε συμφωνία καὶ θὰ ὑποσῆτε τὰς συνεισφοράς τῆς.

— Ἐστὼ, ἀπήντησεν ὁ κύριος πρᾶκτωρ, ἀποδεχόμενος ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ. Ἐστὼ! Ἐχετε δίκαιον. Καεὶς δὲν θὰ σὰς φυλάξῃ καλλίτερον ἀπὸ ἡμᾶς.

— Οὔτε εὐθιγρότερα, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἐν τούτοις ὁ Βάγγ δὲν εὗρίσκετο. Ὁ Κιν Φό ἤρριψε ν' ἀγανακτῇ δι' ἔμενεν ἀργός, μὴ ἐνδύμενος τοῦλάχιστον νὰ τρέξῃ κατόπιν τοῦ φιλοσόφου. Ἐπίσης τοῦτο ἀνησυχεῖ καὶ τὸν κύριον πράκτορα τῆς Ἐκατονταετηρίδος. Σκεφθεὶς κατ' ἀρχὰς ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο οπουδαῖον, ὅτι ὁ Βάγγ δὲν θὰ ἐξεπλήρου τὴν ὑπόσχεσίν του, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ἀμερικὴν δὲν θὰ ἐπιτρέποντο τοιαῦτα φρενοτροπία, κατήντησεν ἐπὶ τέλους νὰ σκεφθῇ ὅτι τίποτε δὲν ἦτο ἀδύνατον εἰς τὸν παράδοξον ἐκεῖνον τόπον, ὅστις ὀνομάζεται Οὐράνιον Κράτος. Συνεμερίσθη δὲ τὴν γνώμην τοῦ Κιν Φό, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐὰν δὲν ἀνευρίσκετο ὁ φιλόσοφος βεβαίως αὐτός θὰ εἴηρει τὸν λόγον του. Ἡ ἀφάνειά του μάλιστα ἐδεικνυνεν ὅτι ὁ σκοπὸς του ἦτο νὰ προδῇ εἰς τὸ ἔργον ἀπροσδόκητος, ταχὺς, κεραυνόβολος, καὶ ἀποδείων ἐπὶ τοῦ θυματοῦς του τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐκατοντοῦτιδος ἵνα πληρωθῇ τὸ ἔπερ αὐτοῦ ἀσφαλίστρον κεφάλαιον. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Βάγγ, ἀλλ' εἰδοποιήσις ἀπ' εὐδαίσεως ἦτο ἀδύνατος.

Ἦναγκάσθη ἐπομένως ὁ ἐντιμὸς κ. Βιδουλφ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἐμμεσα δημοσιογραφικὰ μέσα καὶ ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν διάφοροι εἰδοπήσεις ἐγέμισαν τὰς στήλας τῶν κινεζικῶν ἐφημερίδων, τηλεγραφήματα δὲ ἀπεστάλησαν πρὸς τὰς ἑξῆς ἐφημερίδας τῶν δύο κόσμων.

Ἡ (Τόγγ Πάου), ἑστῆτος τοῦ Πεκίνου ἐφημερίς, τὰ κινεζικὰ φύλλα τῆς Σαγκάης καὶ τοῦ Χόγγ Κόγγ, αἱ μεγαλειότεραι κυκλοφοροῦ-

αν ἔχουσαι ἐφημερίδες τῆς Βορείου καὶ Νοτίας Ἀμερικῆς ἐπανελάβον μέχρι κόρου τὴν ἐπομένην ἀγγελίαν.

«Ὁ κύριος Βάγγ, ἐκ Σαγκάης, παρακαλεῖται νὰ θεωρήσῃ ὡς αὐτὴν ἐπινέτην τὴν μεταδὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ Κιν Φό συμφωνίαν τῆς 2 ἡμέρας Μαΐου, ὅτι ὁ Κιν Φό μίαν καὶ μόνην σήμερον ἔχει ἐπιθυμίαν, ν' ἀπ' θάνην καταποίτης».

Τὴν παράδοξον αὐτὴν εἰδοποίησιν παρακολοῦντες οἱ ἄλλοι, ὅν ἡ ἐπομένη πολὺ βεβαίως προκαλοῦται.

Δύο χιλιάδες τάλληρα, ἦτοι δεκατοεὶς χιλιάδες ταλὲ δίδονται ὡς ἀμοιβὴ εἰς ὅποιον γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν κ. Γουλιέλμον Βιδουλφ, πράκτορα τῆς Ἐκατοντοῦτιδος ἐν Σαγκάῃ, τὴν διαμονὴν τοῦ κ. Βάγγ κατοικοῦ τῆς εἰρημένης πόλεως.

Δὲν ἦτο βεβαίως πιθανὸν ὅτι ὁ φιλόσοφος θὰ διέτρεχε δλον τὸν κόσμον κατὰ τὸ διάστημα τῶν πενήντα ἡμερῶν, αἵτινες τοῦ ὑπελείποντο πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑποσχεσὸς τοῦ. Ἐπρεπε δὲ μᾶλλον νὰ ὑποσῆται ὅτι ἐκρύπτετο εἰς τὰ περὶχωρά τῆς Σαγκάης ὅπως ἐπαφελθῇ πάσης εὐκαιρίας. Ἀλλ' ὁ κύριος Βιδουλφ οὐδεμίαν πρόνοιαν ἐνόμιζεν ἀναφελέν.

Πολλοὶ παρήλθον ἡμέραι καὶ τὰ πράγματα δὲν μετεβάλλοντο. Συνέβη δὲ ὥστε αἱ ἀγγελίαι αὗται ἐπαναλαμβάνοντο ἀπὸ τῶν ἀμερικανικῶν τοῦτον τύπον: Βάγγ, Βάγγ Βάγγ, Κιν Φό Κιν Φό Κιν Φό, νὰ κινῶσιν ἐπὶ τέλους τὴν δημοσίαν προσοχὴν καὶ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν.

Ἐγέλων πάντες, καὶ οἱ πλέον ἀπονευματισμένοι κατοικοὶ τοῦ Οὐράνιου Κράτους.

- Ποῦ εἶνε ὁ Βάγγ;
— Ποῦς εἶδε τὸν Βάγγ;
— Ποῦ μένει ὁ Βάγγ;
Τί κάμνει ὁ Βάγγ;
— Βάγγ, Βάγγ, Βάγγ.

Ἐφώναζον οἱ μικροὶ Κινέζοι εἰς τοὺς δρόμους καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἐκείναι διεστανδρύνοντο πανταχοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ Κιν Φό καθίστατο τοῦ συρμοῦ, ὁ ἀξιώσιμος ἐκεῖνος σφραγιστὴν, ὅστις δὲν εἶχε παρὰ μίαν ἐπιθυμίαν, νὰ διαγωνισθῇ περὶ μακροβιότητος, πρὸς τὸν διάσημον ἐλέφαντα, τοῦ ὁποῦν ἡ εἰκοστὴ πενταετηρίς συνεπληροῦτο τὸν αὐτὸν χρόνον ἐντὸς τῶν βασίλειων σταύλων τοῦ Πεκίτου.

— Μεγαλὸν εἰ ὁ Κιν Φό;

— Πῶς ἔχει εἰς τὴν ὑγείαν του;

— Χωρεῖται κανονικῶς.

— Θὰ φορέσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸ κίτρινον φόρεμα τῶν γερόντων;

Τοιαῦτα λέγοντες ἀστεία ἐγέλων οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ μαγδαρίνοι, οἱ ἔμποροι τοῦ γρηματιστηρίου, οἱ μικροῦμποροι τῆς ἀγορᾶς, οἱ ἄνθρωποι τοῦ λιμένος καὶ οἱ κωπηλάται τῶν πλωτῶν οἰκημάτων.

Οἱ Κινέζοι εἶνε εἰρωνεῖς καὶ φαιδροὶ δὲν ἠδύνατο δέ τις ἄρνηθῇ, διὸ ὑπῆρχε καὶ ἀφορμὴ πρὸς φαιδρότητα. Ἐπομένως οἱ ἀστεῖοι ἦσαν ἄφρονες κατὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Ὁ Κιν Φό ἀκουσίως βεβαίως

καὶ κατ' ἀνάγκην ὑπέμενε τὰς δυσχερείους ἐκεῖνας συνεπειὰς τῆς παραδόξου ἐπισημότητος του. Ἐγινε μάλιστα καὶ τραγοῦδι ψαλλόμενον εἰς τοὺς ἤχους τοῦ «Μὲν Τοιάγγ Χοῦγγ», ἦτοι «Τ' ἀγέρε ποῦ φουάει σιτὴς ἰνέες». Ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ἐλεγεῖον γελοιοποιούν τὸν αὐτὸν καὶ ἐπιγραφόμενον. «Αἱ πέντε φυλακαὶ τῆς Ἐκατονοῦτιδος». Ὁ τίτλος ἦτο ἐλκυστικὸς καὶ μυριαδὰς ἀντιτύπων ἐπωλήθησαν πρὸς πέντε σαπέκα τὸ φύλλον.

Πρὸς τὸν θόρονδον αὐτὸν ἠγανάκειε μὲν ὁ Κιν Φό ἔχαιρε δὲ ὁ Βίδουλφ. Ἀλλὰ ὁ Βάγγ παρ' ὅλα αὐτὰ ἔμενεν ἄφρονος, σὺδ' ἔχνος αὐτοῦ ἀνεφαλνετο.

Τὰ πράγματα ὅμως ἐχειροτέρευον, ὥστε ἡ θέσις τοῦ Κιν Φό κατήντησεν ἀφόρητος.

Ὅσακις ἐξήρχετο τῆς οἰκίας τενθύμιλος Κινέζων παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας τὸν συνάδενε διὰ τῶν ὁδῶν καὶ τῆς προκομίας, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ξένων παραχωρήσεων καὶ τῆς πεδιιάδος. Ὅταν δὲ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ χλος πολλὰς ἀστείων περιεκύκλωνε τὴν εἴσοδον τοῦ γιάμεν του.

Κάθε πρωτὴ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ φανῇ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ δωματίου του ἵν' ἀποδείξῃ διὸ οἱ ὑπηρέται του δὲν τὴν ἐνέκλεισαν προῶτως εἰς τὸ φρέστρον τῆς Σκαῶδος τῆς Μακροβιότητος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΜΘ, ΤΡΑΧΙΑΝΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΞΕΝΙΣΜΟΙ

Μ' ἀρέσει ἡ μελέτη τῶν ξένων γλωσσῶν ἀφοῦ καὶ ἐγὼ πλὴν τῆς μητρικῆς ἀναγινώσκω καὶ γράφω τρεῖς ἄλλας, ἀλλ' ἀγαπῶ καὶ ἐκ μὴ πλείστερον τὴν ἰδικήν μου, διότι δι' αὐτῆς ἐγαλουχήθη, ἐναντιοῦσθην, ἀνεύραθην, ἐξεπαιδεύθη. Τοῦτο δὲν σημαίνει δι' ἐν ὅλῳ δοῦμαι καὶ τὰς ἄλλας. Μόνον μισῶ καὶ ἀποσιτρέφομαι τὴν κλίσην καὶ μανίαν τοῦ νὰ μιμούμεθα ξένα ἦδη, ξένας ἐκφράσεις εἰς τὰς ὀμιλίας μας. Τί θέλομεν νὰ δείξωμεν μὲ αὐτό; Ὅτι εἴμεθα γλωσσολογικῶς ἢ δι' ἔχουμεν ἐπιμελημένην εὐρωπαϊκὴν ἀνατροφὴν; Τὸ νὰ μιμούμεθα καὶ ἀκολουθῶμεν τοὺς ξένους εἰς τὰ καλὰ τῶν, τὸ νὰ παραλαμβάνωμεν παρ' αὐτῶν πᾶν ὥραϊον καὶ ὠφέλιμον, θεωρῶ οὐ μόνον καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον, διότι ὁμολογουμένως εἴμεθα ἀκόμη νεαρὸν ἔθνος, μόλις πρὸς αἰῶνος ἀπαλλαγὴν τῆς δουλείας καὶ ἐπομένως ὀφείλομεν νὰ διδάσκωμεθα ἀετινῶς καὶ ἀρνούμεθα μὴ μάματα παρὰ τῶν μᾶλλον προσημασμένων ἐωσὺ φθάσωμεν εἰς ὅταν ἔμπροσθεν περιωπῇ. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει δι' πρέπει νὰ πυνθίζωμεν καὶ νὰ παραλαμβάνωμεν ὅλα βασανίστως παρὰ τῶν ξένων καὶ δι' δὲν προσαρμόζεται εἰς τὰς ἡμέτερας ἦδη καὶ ἔθιμα. Διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα δέον νὰ ἔχῃ τὰ ὅρια του. Ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν θεωρῶ σοβαρὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις γινώσκων γαλῶς εἴτε ψελλίζων μίαν ξένην γλῶσσαν προσπαθεῖ νὰ λαμ-

βάνῃ ὕψος Εὐρωπαίου ἢ μεταχειρίζεται ξένας λέξεις εἰς τὴν ὀμιλίαν του. Τὰ παρτὸν καὶ μεροῖ, μπονζιτοῦ καὶ ὁρεβοῦ, ματὰμ καὶ μανιμοαζὲλ καὶ καλημέρα σας ὅταν ἀποχαιρετῶμεν καὶ λοιπαὶ ξένα λέξεις δέον νὰ λείβουν ἀπὸ τὰ στόματά μας. Ὅταν ἔχωμεν εἰς τὴν γλῶσσαν μας ὥραϊας συνήθους καὶ ἐκφραστικὰς λέξεις ὥς τὰ συγγνώμη, εὐχαριστῶ, χαίρετε, εὐτυχεῖτε, κυρία, δεσποινίς πρὸς τί νὰ καταφεύγωμεν εἰς ξένας, μὴ συμβιβάζομενας πρὸς τὰς ἡμέτερας ἦδη καὶ ἔθιμα, προσαρμόζουσιν καὶ ἐκφράσεις;

Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶνε ἀρκετὰ πλουσία διὰ νὰ ἐκφράσῃ παντὸς εἶδους ἐννοίας εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ὁ Ἕλληνας, χωρὶς νὰ εἶνε αφανιστὴς, ὀφείλει νὰ εἶνε πανταχοῦ καὶ πάντοτε Ἕλληνας, πρὸς πάντων εἰς τὰς μεταξὺ τῶν ὁμοίων τῶν ἀχθεῖς. Ὁ καλὸς Ἕλληνας ὁ σοφὸς καὶ γλωσσολογικῶς Ἕλληνας, ὁποῦναι ἀλλοτρίως νὰ ἐπιδείξῃ τὴν πολυμάθειαν καὶ χρησιμότητά του καὶ δι' εἰς ὑπερβαίνῃ τὰς προσημασμένας ἐκφράσεις καὶ ἀπέναντι τῶν ξένων δὲ ἦτο μᾶλλον εὐπρόσωπος ἐὰν πλὴν τῆς ἡλικίας γινώσκῃ καὶ ἄλλως πως νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ φρονῆμα καὶ τὸ ἀφρόνημα τῆς φυλῆς του ὡς ἡμετέρας, ἀξιοπρεπῆς καὶ καλῶς εἰπεῖν φιλελεύθερος.

Κατὰ μέρους λοιπὸν οἱ ξενισμοὶ διὰ τῶν ὁποίων περὶομένονι τινας νὰ ἐπιδειχθῶσι γλῶσσαι γελοῖαι.

Ἡ Ἀς παρουσιάσθη τις δοῖος πράγματι εἶνε καὶ δὲν θὰ ἐκπέσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν καλῶς ἐκτιμῶντων πρόσωπα καὶ ἰσχύματα. Ἡ φρονιότης καὶ ἡ μετ' εὐλαθείας ἀφοσίωσις εἰς τὰ πάτρια εἶνε τὰ καλλίτερα οὐσιαστικά ἀνθρώπου καλῶς ἐπισταμένου τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν του.

Μακρὰν ὅθεν ἡμῶν ἡ ἀγνοεῖα καὶ ἐπίδειξις, ἐλαττώματα ἠθικά, ὁμοιάζοντα πρὸς τὸ ψιμυθιον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ ἄσχημοι ἢ γηραλέοι τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅπως φανῶσιν ὠροϊότεροι ἢ

νεώτεροι. Μόνον σοβαρὸς ἀλλὰ μετριόφρων ἀνὴρ, γνωρίζων πολλὰ, ἀλλὰ μὴ θέλων νὰ φαίνεται σεβόμενος τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς φυλῆς του, εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐπιδελθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἄλλων. Τοιοῦτοι ὡς φροντίζομεν νὰ εἴμεθα εἰς πᾶσαν ἐκφανοῖν τοῦ βίου καὶ ὧμεν δέδοται διὰ τὸ ἔχωμεν λόγους νὰ εἴμεθα εὐχαριστιζόμενοι ἐκ τῆς ἐν παντὶ ἡμετέρας πολιτείας καὶ τῶν ἡμετέρων ἱερῶν τοῦ συμπεριφέρεσθαι ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

Εἰς τὸ Λονδίον ἐπωλήθησαν διὰ δημοπρασίας 42 ταμπάκεραι. ἀνήκουσαι εἰς τὸν δούκα τοῦ Μεκλεμβούργου.

Μία ἐξ αὐτῶν ἐμαγίε καὶ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Παρίσιοι 1772ς ἐπωλήθη ἀντὶ 1.050 λιμῶν».

Δύο ἄλλαι Λονδοβίκου 15ου αἰ. ὁποῖαι εἶχον δοθῇ ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ Τσάρου τῷ ἔτος 1866 ἐπωλήθησαν ἀντὶ 1450 λιρῶν.

Ἐν ὅλῳ συνελέγησαν ἀπὸ τὰς ταμπάκερας αὐτὰς 6000 λίραι.

— Ὁ Κᾶϊζερ ἐπώλησεν εἰς τὴν Κολωνίαν κοσμήματα ἀνήκοντα εἰς τὴν πρώτην σύζυγόν του.

— Ἐνας Γαλλικὸς οἶκος ἡγόρασεν ἀντὶ σεβαστοῦ ποσοῦ ἕνα θανμάσιον περιδέραιον ἐκ μοργαριτῶν.

— Τὸ θέατρον τῆς Σάρας Μπερ νὰ προκαλεῖ θόρυβον ἐν Παρισίοις.

— Ὁ υἱὸς τῆς ἐκλειπούσης τρε

γαδοῦ ἰσχυρίζεται διὰ τὴν ἐνοικίαισιν τοῦ θεάτρου περιέρχεται εἰς αὐτὸν ὡς κληρονόμος.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων διατείνεται διὰ τὴν ἐνοικίαισιν ἥτοι προσωπικῇ καὶ ἐγένετο ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Σάραν.

— Ἡ ὑπόθεσις ἔχει περιέλθει εἰς τὰ δικαστήρια τὰ ὁποῖα πρὸς αὐτὰς νὰ ἐκδώσουν τὴν ἀπόφασιν των.

— Ὁ Μαλβὺ δούκις εἶπε καταδικασθῇ τὸ 1918 εἰς πενταετὴ ἐξορίαν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ. Π

— Εἰς τὸν τέως ὑπουργὸν ἐπετροπήν καὶ πρὸ μηνὸς νὰ μεταβῇ εἰς Γαλλίαν ὅπως ἴδῃ τὴν ἀσθενοῦσαν μητέρα του.

— Ὁ Μαλβὺ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐξορίας του τὴν ὁποίαν διήνυσεν εἰς Ἰσπανίαν, εἰς οὐδεμίαν δὴλωσιν ἢ πολιτικὴν ἐνέργειαν προσέβη.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΡΙΕΤΕ

Βέβαια, κατὰ τὰ καλοκαιρινὰ αὐτὰ θράβυα κατὰ τὰ ὁποῖα κάθε γηγενὴς ἢ μὴ Ἀθηναῖος καὶ κάθε παρεπίδημος ἢ περπατικὸς ἐπαρχιώτης δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κλίνην του ἀπὸ τῆς 9ης ἑσπ. ἀποφασίζει νὰ περάσῃ μερικὲς εὐχάριστες ὥρες μεταβαίνων καὶ παρακολουθῶν διάφορα ψυχαγωγικά θεάματα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ συντηρεῖ ἡ γενναιοδωρία τῶν μακαρίων ὁνητῶν, καὶ τὰ ὁποῖα κάνουν χροσὰς δουλειὰς ἂν πιστεύσαμεν τοὺς ἰδιοκτῆτας των ἢ τοὺς ἐκμεταλλευομένους αὐτὰ.

Τὴν μιὰ βραδυὰ θὰ πάτε στὸ θέατρο, τὴν ἄλλην σὲ κανένα χορευτικὸν κέντρον, τὴν ἄλλην σὲ κανένα προάστειον, καὶ τέλος θὰ καταλήξετε σὲ κανένα Βαριετέ, εἰς τὸ ὁποῖον σὰς ἐλκύουν τὰ ποικιλόχρωμα μεγάλα προγράμματα του, εἰς τὰ ὁποῖα διαβάξετε ὅτι θὰ ἴδῃτε ἀπράγματα καὶ θάματα!

Πηγαίνετε λοιπὸν καὶ πληρώνετε τὸ εἰσιτηρίον σας, καὶ ἐπειδὴ τὰ καθήκοντα δὲν εἶνε ἡριθμημένα, κάλεσθε ὅπου νομίζετε καλλίτερα. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπήγατε, τὸ θέατρον εἶνε ἀκόμη κενόν, καὶ νομίζετε διὰ τὴν παράστασιν θὰ παρακολουθήσετε εἰς καὶ θηλυ καὶ γκαρσόν, ἀλλὰ ἔως ὅτου διεξέλθετε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κινηματογραφικοῦ ἔργου ποὺ θὰ προβληθῇ, εὐρίσκεσθε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσετε ὅτι δὲν προβλέψατε καλῶς, καὶ ὅτι ἐκ αὐτῆς

σθητὸς ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ μακαρὶ τῆς Μιστριώτης — εἰς ἀκατάλληλον μέρος, ἀλλὰ εἶνε πλέον ἀργά, διότι τὸ θέατρον εἶνε κατὰ μέρος κόσμου πάσης τάξεως ἡλικίας καὶ φύλου.

Σὲ λίγο ἡ ἐκλεκτὴ ὀρχήστρα, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τοὺς καλυτέρους καὶ θηγητάς, (ποὺ εὐρίσκονται δὲ ὅλοι αὐτοὶ οἱ καθηγηταὶ εἰς ὅλα τὰ ποικιλῶν νῦμα κέντρα, εἶνε μυστήριον τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οἱ κοινοὶ ὁνητοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωμεν, δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως, ἀνακρούοντα ἕνα παταχτὸ φῶξ τρὸς, τὴν ἀνάχρουσιν τοῦ ὁποῖου ἀρχίζει νὰ ἔκκομπαν ἡ ἀρχὴ ὅλο τοῦ κοινόν, με σφυρίγματα τὰ ὁποῖα σὰς κάμουν νὰ στρέψετε νὰ κυττάξετε γύρω σας γιὰ νὰ βεβαιωθῇτε ὅτι εὐρίσκεσθε εἰς θέατρον ἐντὸς τοῦ ἀγέλου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν κείμενον, καὶ διὰ τὴν κεντρικὴν αὐτῆς μέσος, καὶ ὅχι σὲ καμμίαν στάνη τοῦ Παριζιότου. Μερικοὶ πάλιν νομίζοντες ὅτι εὐρίσκονται σὲ κανένα χορευτικὸν γκαρσόν, ἀρχίζουν νὰ κινῶν ρυθμικὰ τὰ πόδια των, καὶ ἂν δὲν ἦτο ὁ ὅλος ὁ γῶρος, κατεστημένος, ἀναμφιβόλως θὰ ἐσθίωνοντο νὰ στροβιλιθοῦν.

Δὲν παρέρχεται πολλὴ ὥρα καὶ τὰ φῶτα σβύνουν. Ὡς ἐκ συνθήματος ὁ ὅλος ὁ γῶρος, καὶ ὅσοι καὶ τὰ ἰδιὰ σας, προσηλθόντες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κινηματογράφου τὸ ὁποῖον κατὰ γενικὸν κανόνα πρέπει νὰ

είνε Ζουρνάλ. Προσηλώνετε λοιπόν και σεις τὰ βλέμματά σας και διαβάστε επί της οθόνης : «Πῶλ αἴμ τεάτρ», ὅποτε ἀκούετε τὴν παραπλευρώς σας καθισμένην δεσποινίδα νὰ ἐρωτᾷ τὸν καυχώμενον ἐπὶ γαλλομαθίᾳ συνοδὸν τῆς . Τί θὰ εἶπῃ αὐτὸ Ντοντό ; Καὶ ὁ Ντοντός μὲ ὕφος καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς και χωρὶς νὰ διστάσῃ καθόλου, οὕτε νὰ σκεφθῇ ὅτι ἂν αὐτὸς εἶνε καθηγητὴς μπορεῖ νὰ βρεθῇ κανένας πρῶτανις κοντά του, ἀναφωνεῖ δίδων τὴν αἰτουμένην ἐξηγήσιν : «Πολέμου θεάτρον!» Σεῖς μὴ γνωρίζοντες γαλλικά, δοξάζετε τὸν Ὑψιστον ποῦ ἔστειλε διπλα σας ἓνα τέλειον γνώστην τῆς Γαλλικῆς και οὕτω θὰ εὐρίσκεσθε εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ μαθαίνετε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐκτυλισσομένου μέρους τῆς ταινίας, και ἐνῷ σύμφωνα με τὴν μεταφραστικὴν δεινότητα τοῦ Ντοντοῦ περιμένετε νὰ ἰδῇτε αἵματα, κανόνια, στρατοὺς, ἀεροπλᾶνα και τὰ τοιαῦτα, βλέπετε τὸν Παῦλον νὰ παρακολουθῇ τὰς παραστάσεις ἐνὸς θεάτρου ἢ νὰ γράφῃ διὰ τὸ θεάτρον. Πρὸς στιγμὴν νομίζετε ὅτι κάποιος λάθος συμβαίνει, ἀλλ' ἔως ὅτου σκεφθῇτε τί, ἢ ταινία προχωρεῖ, και διαδίδετε και πάλιν ἐπὶ τῆς οθόνης : «Ἰλ πάπα φά σκάτολε. Ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι πρόκειται περὶ ἰταλικῆς φράσεως και φαντάζεσθε ὅτι ὁ Ντοντός δὲν εἶνε και Ἰταλομαθὴς πόσον ὅμως ἡπατήθητε !... Διότι ὁ Ντοντός, προλαμβάνων τὴν σχετικὴν ἐρώτησιν τῆς συνοδοῦ του, κύπτει και τῆς ψιθυρίζει κατὰ τί σὸ αὐτὶ τόσο σιγά, ποῦ και ὁ Μεγαλοδύναμος δὲν δύναται νὰ καυχῇ ὅτι τὸ ἤκουσε. Καὶ ἐνῷ σεις στενοχωρεῖσθε ποῦ δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἀκούσῃτε τὸν μεταφραστικὸν μαργαρίτην ποῦ ἐδώρησεν ὁ Ντοντός στήν Ἰουλιέτταν του, αἰφνης ἡ στενοχωρία σας αὐτὴ διασκεδάζεται ἀπὸ τὴν ἐρώτησιν ποῦ μετ' αὐτοῦ

πορίας ἀπευθύνει αὕτη : Μὰ καὶ μένε Ντοντό, ὁ Πάπας θὰ φάη σπάτολες; (θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου.) Καὶ τότε ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ὁ Ντοντός γνωρίζει και ἀριστα τὰ ἰταλικά. Ὑψώνετε και πάλιν τὰ βλέμματά σας πρὸς τὴν οθόνην, ἀλλ' ἂντι νὰ ἴδῃτε και νηματογράφον, βλέπετε τὴν πλάτην μιᾶς πελωρίων διαστάσεων κυρίας ἢ ὁποῖα ἐθεώρησε καλὸν νὰ σταθῇ μπροστά σας παρήμενους νὰ τῆς φέρουν κάθισμα, ἀδιαφοροῦσα ἂν σεις ἐπληρώσατε γιὰ νὰ ἰδῇτε οἰονδήποτε ἄλλο πρᾶγμα ὅχι ὅμως και τὴν πλάτην τῆς. Στραβολαμιάζεσθε, περιστρέφεσθε και νεῖτε δεξιὰ και ἀριστερὰ τὸ κάθισμά σας γιὰ νὰ μὴ χάσετε τὴν συνέχειαν τοῦ προβαλλομένου ἔργου και αἰφνης νομίζετε ὅτι τὸ μικρὸ δακτυλάκι τοῦ ποδός σας τὸ ἐκάρφωσε κανεὶς σὸ δάπεδον. Μιὰ ἀνατριχίλα διέρχεται τὸ σῶμά σας, και ἓνας μορφασμός ἀγρίου πόνου διαχέεται εἰς τὸ πρόσωπόν σας, δεδομένου ὅτι ἡ πρὸ ὑμῶν κυρία ζυγίζουσα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν πεντήκοντα τόννων, ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀκουμπήσῃ τὸ ἓνα πόδι τῆς ἀπάνω στὸν κάλο σας. Καὶ ἐνῷ ἐτοιμάζεσθε νὰ τῆς φάλλετε τὸν ἀναβαλλόμενον αὐτῇ μ' ἓνα ὑποχρεωτικώτατον «μπαρδόν» συνοδευόμενον και ἀπὸ τὴν βλέμμα ποῦ σὰς ρίπτει μέσα ἀπὸ τὰ φασμαίν τῆς τὰ ὁποῖα κρατᾷ ἀνὰ ποδα, σὰς κόβει τὴν μιλιὰ στὸν λάρυγγα και μὴ ἔχοντες τί ἄλλο νὰ πράξετε, ἀρκεῖσθε εἰς τὸ νὰ πονᾶτε.

Παρακολουθεῖτε ἤδη διάφορα ἀκροβατικά γυμνάσματα ἐκτελούμενα ἀπὸ τοὺς διαφόρους Σαρλῶ, Βίστο, Βαίς, Μπλουκ Μάξ, και κόμπανι λίμιτεντ. και ἐνῷ ἡ προσοχή σας ὅλη εἶνε ἐστραμμένη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἔρχεται ἡ γκαρσὸν και σὰς ἐρωτᾷ : «Τί τὰ πάρη τὸ κύριο;» Τῆς λέγετε νὰ σὰς φέρῃ ὅτι ἐπιθυμεῖτε, ἀλλ' ἔως ὅτου

συνεννοηθῇτε ἐπὶ τοῦ προκειμένου, μαζὺ τῆς, κυττάζετε ἐπὶ τῆς σκηνῆς και ἀντὶ ἀκροβατῶν βλέπετε ρεκλάμες γιὰ καταπότια, γιὰ τσιγάρα, γιὰ μηχανές και σιδηροσωλήνες, γιὰ πάστες και γιὰ ματογυᾶλια κλπ.

Εἶνε διάλειμμα. Ξαναδιαβάζετε τὸ πρόγραμμα μὴ ἔχοντες τί ἄλλο νὰ κάμειτε, ὅταν χωρὶς νὰ ἐγγίσητε τὸ ψάθινό σας, αὐτὸ ἐκφεύγει, τῆς κεφαλῆς σας και κυλίστα πρὸ τῶν ποδῶν σας. Γιὰ μιὰ στιγμὴ φαντάζεσθε εἰς κάποιους γνωστό σας σὰς ἐκύταξε, και ἐπειδὴ σεις δὲν τὸν εἶδατε, τὸ καπέλλο σας ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν σοφὴν κεφαλὴν σας εἰς ἐνδειξὴν χαιρετισμοῦ. Πρὶν ὅμως τελειώσετε τὰς σκέψεις σας αὐτάς, αἰσθάνεσθε και μιὰ κουτουλιά στὴν ἀκάλυπτον πλέον κεφαλὴν σας, και στρέφοντες βλέπετε τὸν ὀπισθὲν σας καθήμενον νὰ ἔχῃ κλειστά τὰ μάτια του σὰν νὰ σὰς λέγῃ : ναί, ναί ! ναί ! Τὸν λυπᾶσθε και μὴ θέλοντες νὰ τοῦ διακόψετε τὸν ὕπνον, γυρίζετε, ἀλλὰ μὲ τὸ γύρισμα πατάτε τὴν οὐρὰν τοῦ σκύλου τῆς πρὸ ὑμῶν χονδρῆς κυρίας, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ οὐρλιάζῃ, και τότε αὐτὴ εἰς ἐνδειξὴν τῆς εὐγενείας τὴν ὁποῖαν ἐδείξατε ὅταν σὰς ἐπάτησε, προηγουμένως, ἀρχίζει νὰ σὰς περιλούῃ μετὰ κοσμικώτερον ἐπιθετοῦ ἐνῷ συγχρόνως χαϊδεύει τὸν σκύλον τῆς και τὸν πέρνει κοντά τῆς.

Σταυροκοπεῖσθε και αἰσῶπατε, ἐπεὶ δὴ ἄλλως τε ἀρχίζει πάλιν ὁ κινηματογράφος, και τότε ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι κάνει και πολλὴ ζέστη, διότι ὁ ἥλιος δρώς περιλούει ὅλο σας τὸ σῶμα. Βγάζετε τὸ μαντὸλί σας και σκουπίζετε τὸ πρόσωπόν σας, ξεφουσκώνοντες σὰν τὴν ἀγκομαχοῦσαν ἀτμομηχανὴν τοῦ θεαρίου, και παρακολουθεῖτε τὴν συνέχειαν τοῦ προβαλλομένου ἔργου, ὅπου τὰν ἓνα δροσερὸν ντοῦς ἔρχεται νὰ σὰς δροσίσῃ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι πο-

δῶν, συνάμα δὲ και δέχεσθε στὴν ἀγκυρία σας μιὰ γυναῖκα, μαζὺ μετὰ διαφορά δισκοπότηρα. Εἶνε ἡ γκαρσὸν ποῦ σὰς ἔφερεν τὸ παγωτό σας και ἡ ὁποῖα σκοντάψασα, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὴν ἰσορροπίαν τῆς και ἔπεσεν ἐπάνω σας. Ὁ θυμὸς σας ἐξουδετερώνεται μετὰ τὴν εὐχάριστήσιν ποῦ ἠσθάνθητε ψηλαφήσαντες πράγματα ἀνέλπιστα δι' ὑμᾶς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην και μάλιστα κορδώνεσθε γιὰ νὰ σὰς ἰδοῦν καλύτερα τὰ ζηλότυπα βλέμματα τῶν περίξ ὑμῶν καθημένων, ἅτινα γεραίρουν τὴν ἀνέλιπτον αὐτὴν εὐτυχίαν σας. Καὶ μόλις τελειώσῃ ἡ παράστασις, φεύγετε πληρέστατα ἱκανοποιημένοι διότι μετὰ δέκα ὀργαμῆς, ἐμάθατε γαλλικά και ἰταλικά, εἶδατε κινηματογράφον και ἀκροβατικὰ γυμναστικὰ διότι σὰς ἐπάτησαν τὸν κάλον, και τὰ σπουδαιότερον ἐδέχθητε στὴν ἀγκυρία σας μιὰ Μπαγιαντέρα, τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ προσελκύατε οὔτε μετὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ζωραμῆ. Μακάριος τόπος τῇ ἀληθείᾳ αἱ Ἀθῆναι.

Φ. Χ. Μ.

ΠΕΝΙΕΣ

—Διὰ νὰ δώσῃ κανεὶς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον μιαν συστημένην ἐπιστολήν, πρέπει νὰ περιμένῃ 4—5 ὥρας.

—Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ αὐξήσῃν αἱ θυρίδες ἢ νὰ τοποθετηθῶν εἰς αὐτάς περισσότεροι ὑπάλληλοι.

—Οὕτως ὥστε νὰ μὴ γίνῃ τόσον χαρὸν ὁ κοσμάκης και νὰ μὴ παλαίωρῃται.

***

Ἡ εἰσόδος τοῦ Ζαπκείου κατακλύσθη ἀπὸ ὑπαίθριους πωλητὰς ἀναφυκτικῶν.

—Οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν στήσαι μικρὰ περιττώματα, παραγκοῦλες μᾶλ-

λον, εἰς τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ὅλα τὰ ἀναφυκτικά, ἀπὸ τῆς λεμονάδας μέχρι τοῦ γιάτσου !

—Αὐτὸ ὅμως δίδει εἰς τὸ μέρος ἐκείνο τὴν ὅψιν προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς.

—Οἱ ἐνταῦθα Ἀρμένιοι ἀπέκτησαν καὶ δημοσιογραφικὸν ὄργανον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νῆρ—Σῆρ» (Νέα Ἡμέρα).

—Ὑπῆρχεν ὅμως καὶ προηγουμένως Ἀρμενικὴ ἐφημερίς ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' εἶχε διακόψει τὴν ἐκδόσιν της.

—Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν διατιμήσεων ἀπογοητευθεῖσα καὶ ἡ ἰδία ἐπαυσε πλεονεξία ἐκδίδει διατιμήσεις.

—Καὶ οὕτω οἱ πλανόδιοι πωληταὶ πωλοῦν τὴν σουλτανίναν πρὸς 6 καὶ 8 δραχμὰς τὴν ὁκτώ.

—Ἐννοεῖται ὅπως τὴν ζυγίζουσι μὲ τὴν ἀπηρεχαιωμένην παλάντζαν πῆν μωσχοπωλοῦν.

***

—Τὸ κρασί ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀρχίζει νὰ ἐκλείπῃ.

—Καὶ οἱ κρασσοπατέρες μὴ δυνά-

μενοι νὰ ζήσουν χωρὶς αὐτό, καταφύγουσι εἰς ἀπομεικρυμένους συνοικιακὰς μάνδρας.

—Ἐννοεῖται ὅτι ὁ κάπηλος συναντῶνται τοὺς γαλατάδες εἰς τὸ νερό.

***

—Εἶδε τὸ φῶς ἡ ἐφημερίς τῶν «Ζηλωτῶν» τοῦ Χριστοῦ.

—Διευθυντὴς, ὡς γράφει, Χ. Γιαννακόπουλος. Συντάκται διάφοροι ζηλωταί.

—Ἀπὸ τὸ κύριον ἄρθρον οὐ μὲ τίτλον «Α' Κήρυγμα», παραλαμβάνομεν τὴν κάτωθι ἀμίμητον περικοπὴν.

—«Καὶ ἦδη βλέπομεν νεάνιδας νὰ συνεργάζωνται μετὰ νέων, νεάνιδας νὰ τρέχουσιν εἰς τοὺς δρόμους ὅπως κοιμούνται εἰς τὰς κλῖνας ! Θέατρα παριστῶντα πᾶν ὅτι εἰδωλολατρικὸν καὶ αἰσχρὸν, ἐφημεριδογράφους ἔμπολίζοντας ὅτι θεῖον καὶ ἱερὸν καὶ ἐν συνόλῳ ὁ Διάβολος ἔχει πιάσει ὅλων τὸν χορόν». Κλπ.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

ΠΘΡΑΡΤΗΜΑ (ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ)

Διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Ἱατροῦ κ. Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ : Νοσήματα ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ, ΚΑΡΔΙΑΣ, ΗΠΑΤΟΣ, ΣΤΟΜΑΧΟΥ, ΝΕΦΡΩΝ κτλ. Τὰ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ἐν γένει.

Τὸ Ἱατρικὸν τοῦτο τμήμα ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὴν θεραπείαν χρονίων Δερματικῶν παθήσεως (Ἐκζεμάτων Ἀκμῶν κτλ.), ἰδίως εἰς ἄτομα τῶν ἐργατικῶν τάξεων, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ Βιβλιαρίων Ὑγείας.

ΑΜΟΙΒΗ ΠΡΟΣΙΤΗ ΜΙΣ ΤΑ ΒΑΛΑΝΤΙΑ ΔΙΑΪΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Ὁραὶ ἐπισκέψεων 3—6 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν καὶ ἐπισήμων ἑορτῶν.

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἀφίχθη τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐγκριτος πολιτευτὴς Ἡπειροῦ καὶ ἀρχηγὸς Συνδυασμοῦ κ. Ἀθαν. Βότσαρης, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του κ. Σοφίας Βότσαρη καὶ τῆς καλλιμόρφου θυγατρὸς των δεσποινίδος Πιερρέττας, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ τόπου καὶ μελέτης τῶν διαφόρων αὐτοῦ ἀναγκῶν.

Ὁ κ. Ἀθαν. Βότσαρης συνδεόμενος δι' ἀρρήκτων ἱστορικῶν δεσμῶν μετὰ τῆς Ἡπειροῦ ὁλοκλήρου, γόνος δὲ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς καὶ ἡρωικῆς οἰκογενείας τῶν Μποτσαραίων καὶ ἐγγονὸς τοῦ μεγάλου Σουλῶτου ἤρωος Μάρκου Μποτσαρη ἀπολαύει ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν συμπατριωτῶν του, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως. Τὸ διαμέρισμα τοῦ ξενοδοχείου «Ἀδέρωφ», ἔνθα κατοικεῖ, μετεβλήθη εἰς ἀληθὲς προσκύνημα τῶν Ἡπειρωτῶν, προστρέχόντων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἡπειροῦ νὰ χαιρετίσουν τὸν σεμνὸν καὶ ἀπεριττον πολιτευτὴν τοῦ τόπου τοῦ ὁποῦ ἡ ἐν Ἀθήναις οἰκία εἶναι ἀνοικτὴ εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

Ἀφίκετο ὡσαύτως ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἐγκριτος δεσποινα τῆς πόλεως μας κ. Ἰουλία Σπ. Γκάνιου μετὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτῆς υἱοῦ κ. Γ. Γκάνιου, φοιτητοῦ τῆς Νομικῆς.

— ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγένετο κάποια μυστηριώδης δημοκρατικὴ κίνησις παρὰ μυστηριωδῶν τινῶν

προσώπων. Προσκλητήρια διεκμητήθησαν πολλὰ πρὸς διάφορα πρόσωπα, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε μηδὲν, οὐδενὸς προσδραμόντος εἰς τὸ ὀρισθὲν μέρος τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἔτσι καθήσαν αὐτοὶ καλὰ καὶ ἐμῆς καλλίτερα.

— ΟΙ ΖΗΛΩΤΑΙ

Ἐχόμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τοὺς ζηλωτάς μας ! Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεγράφη εἰς τινα ἐνταῦθα ἐφημερίδα ὅτι ὁμιλος ζηλωτῶν ἐμελλε νὰ ἐπιπέσῃ λάθρως ἐπὶ κυριῶν καὶ δεσποινίδων μὲ κατράμη καὶ πινέλλο, ὅπως μουντζουρώσῃ τὰς ἐξώμου καὶ γυμνωλένους καὶ αἱ μὲν Ἰωαννίτισσαι ἔκριναν καλὸν νὰ μὴ ἐξέλθουν τῶν οἰκιῶν των, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ μόνον αἱ κυρίαι τῶν ἀξιοματικῶν περιεφρόνησαν τὴν ἀπειλήν.

Εὐτυχῶς ἡ δυστυχῶς, ἔγινε καὶ καὶ ποια ἀπόπειρα, ἀλλ' ὁ ἀποπειραθεὶς, ἀπὸ ἑφάπαξ παρὰ μίαν τεσσαράκοντα ἐξηφανίσθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑἰΧΜΑΛΩΤΟΥ.

Ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ κατακράτησις παρὰ τῶν ληστών τοῦ πρὸ μηνὸς ἡδὴ αἰχμαλωτισθέντος πλουσιόπαιδος Χρ. Παπαγιαννοπούλου. Ἡ καταδίωξις τῆς ληστορικῆς συμμορίας ἐξακολουθεῖ δραστηρίως, οἱ δὲ οἰκείοι τοῦ αἰχμαλώτου δεδαιούν ὅτι οὐδέποτε ἔχουσιν εἶδῃς μέχρι σήμερον παρ' αὐτοῦ. Ἡ οἱ λησταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιχειρήσιν μετὰ τῶν οἰκείων τοῦ αἰχμαλώτου λόγῳ τῆς καταδιώξεως, ἢ οἱ οἰκείοι τοῦ αἰχμαλώτου διαπραγματεύονται κρυφίως τὴν ἐξαγορὰν αὐτοῦ.

— ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥ-
ΧΗΜΑ.

Χθές ἐνῶ ἐπέστρεψεν ἐκ Κονίτσης μετ' ἐπιβατῶν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ συμπαθεστάτου τέως ὀπλαρχηγοῦ Γεωργίου Φουρτούνα, ἔπασεν εἰς τινα κατοφύρειαν παρὰ τὰ Μεσογέφυρα, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἰδιοκτήτου Γεωργ. Φουρτούνα, τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Κωνστ. Ἀργύρη, ἐνὸς τῶν καλλιτέρων καταστηματάρχων τῆς πόλεώς μας καὶ τριτοῦ τινός, καὶ ὁ τραυματισμὸς πολλῶν ἄλλων, μερικῶν δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπικινδύνως.

Τὸ τραγικὸν αὐτὸ συμβάν συνεχίηται τὴν πόλιν μας.

— ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ὁ ἀρχοντικὸς οἶκος τοῦ κ. Γκάνιου τραπέζιτου καὶ πρώην δημάρχου ἄγει σήμερον μεγάλην πανηγύριν ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ ἐγγονοῦ αὐτοῦ κ. Γιαννάκη Γκάνιου, φοιτητοῦ τῆς Νομικῆς. Ἐκλήθησαν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ταύτην ἐορτὴν ἡ παρεπιδημοῦσα οἰκογένεια Ἀθαν. Βότσαρη καὶ τὸ ἄνθος τῶν ἀρχοντικῶν οἰκογενειῶν τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἡπείρου, τὴν δὲ νύκτα 3 παντες οἱ κεκλημμένοι θὰ ἐκδράμουν ἅμα τῇ ἀνατολῇ τῆς σελήνης διὰ πολλῶν λεμβῶν ἀνὰ τὴν λίμνην, ἥτις ὁσον καὶ ἂν παρέρχονται τὰ ἔτη, θὰ ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν σκιάν τῆς πανώριας μάρτυρος Κυρᾶ — Φροσύνης, τῆς πνιγείσης κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ μετὰ δέκα ἐπτὰ ἄλλων περικαλλῶν νυφάδων τῶν Ἰωαννίνων πρὸ ἑκατὸν δέκα καὶ πλέον ἐτῶν.

Ὁ μαρτυρικὸς οὗτος θάνατος τῆς πανέμορφης Ἀρχόντισσας τῶν Ἰωαννίνων ἔγινε τραγοῦδι καθ' ἅπαντα τὸν ἑλληνισμὸν, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ πρῶτοι ἑλληνες ποιηταὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος : Ραγκαβῆς,

Βαλαωρίτης, Βερναρδάκης καὶ ἄλλοι κατεσπίλωσαν τὴν μνήμην τῆς μάρτυρος μετ' ὃν ψευδῆ χαρακτηρισμὸν ὅτι ὑπῆρξεν αὕτη ἐρωμένη τοῦ Μουχτάρ πασᾶ !...

Φύσα, βοριά, φύσα θρασικὰ κι' ἀνά-

(δεῦτε τὴν λίμνην

Καὶ δρόσιζε τῆς δεκαφτὰ μετ' ὃν κυρὰ (Τροσύνη.

Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εἰς τοὺς γονεῖς τοῦ εὐέλπιδος νέου καὶ τὸν πάππον αὐτοῦ.

X.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ
ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἸΩΑΝΝΙΝΑ, 30 Ἰουλίου. — Ἡ χθεσινὴ ἐπίδειξις τῶν προσκόπων τοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Γ. Βαβαρέτον, συστήματος Ἰωαννίνων, ἀπέδειξε καὶ πάλιν ὅτι ὁ προσκοπισμὸς ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ πλεῖστα ὅσα. Ἡ ἐπίδειξις ἔγινε εἰς τὴν ὠραίαν προκουαίαν τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων παρισταμένων τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου κ. Μιν. Πετροχάκη, τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γερμανοῦ καὶ τοῦ στρατηγοῦ κ. Γ. Λεοναρδοπούλου, ὑπὲρ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων καὶ εἶχε τεθῇ ἡ ἐορτὴ καὶ πλήθους ἐκλεκτοῦ κόσμου καὶ τῶν δύο φύλων, μετ' ὃν Μουσικὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου παιανίζουσιν διάφορα τεμάχια. Χάρis εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ ἀρχηγοῦ Γ. Βαβαρέτου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Βας ὁ μᾶδος συστήματος Σ. Ζούμπου ἡ ἐορτὴ ἐπέτυχε πλήρως, ἀφήσασα ἀρίστα ἐντυπώσεις. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε πολλὰς παιδείας, καὶ ἀθλήσεις.

Ἐν πρώτοις γίνεται στήσιμον κοινῶν σκηνῶν παρὰ τῶν προσκόπων, καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ κατασκευὴ σχοινίτης γαφύρας παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς λίμνης μήκους 35 μέτρων, ἐπακολουθεῖ

δρόμος ταχύτητος 100 μέτρων μετ' ἀπόδοσιν 12'' παρὰ τῶν νικητῶν Α' ἀναστήματος Παπᾶ Γεωργ. καὶ Ἰωάν. Παλάσκα Β' ἀναστήματος.

Ἡ ποδηλατοδρομία φέρει νικητὰς Α' ἀναστήματος τὸν Φίλην Κ. καὶ Β' τὸν Ρωῦμπαν Ἀχιλ. Μετὰ ταῦτα σχηματίζονται 2 στρατόπεδα μετ' τραυματισμοῦ μαχητῶν καὶ νοσοκόμων μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ἐν ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Β' ὁμάδος Σωτηρ. Ζούμπου καὶ τὸ ἕτερον ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ συστήματος ὁμάδων Γ. Βαβαρέτον, τὰ ὁποῖα καὶ συμπλέκονται ἀφίοντα πολλοὺς τραυματίας τοὺς ὁποίους μεταφέρουν εἰς τὰς σκηνὰς οἱ τραυματιοφορεῖς μετὰ ἐπὶ τόπου κατασκευασθέντα διὰ χιτωνίων καὶ κοντῶν πρόχειρα φορεῖα, ἀφοῦ πρῶτον οἱ νοσοκομοὶ ἐπέδεσαν τὰ τραύματα δι' ἐπιδέσμων.

Πολλὴν ἱλαρότητα προκαλεῖ δρόμος ἐντὸς σάκκων.

Ἐπακολουθεῖ πεισματώδης διεκδικησὶς στίβου καὶ ἐνδιαφέρον. Ἀδρόμος ἑκατὸ μέτρων μετ' 3 πόδια. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἐγκατάστασις δύο τηλεφωνικῶν σταθμῶν. Εἰς τοὺς ἐπιστήμονας προσφέρεται τὸ ἐν τηλεφῶνον πρὸς συνένωσιν. Τὸν ἕνα σταθμὸν ἀποτελοῦν οἱ πρόσκοποι Παλάσκα Ι. Παρόχειλος, Σπυρ. καὶ Πτερόχειλος Μιχ. καὶ τὸν ἕτερον οἱ πρόσκοποι Χαροῦπαν Ι. Πλατῆς Ι. καὶ Νιάρος Γεωργ. καὶ ἐπακολουθεῖ σφοδρὰ κορομαχία. Οἱ πρόσκοποι Χρηστίδης Στέφανος καὶ Νιάρος Γεωργ. ἀφοῦ κατέβαλλον πάντας τοὺς λοιποὺς συναδέλφους τῶν ἀγωνίζονται διὰ τὸ πρωτάθλημα. Μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας ὁ Νιάρος Γ. κόμπηται καὶ ἀναδεικνύεται νικητὴς ὁ Γ. Χρηστίδης. Μετὰ ταῦτα ἐπηρελούθησεν ἄλλα τριπλοῦν εἰς μήκος μετ' νικητὰς Α' ἀναστήματος τὸν Χρηστίδην Στέφ. καὶ Β' Παπαδόπουλον Θ.

Διαπεραίωσις διὰ σχοινίου μετ' νικητὴν τὸν Θ. Παλάσκαν καὶ σκυταλοδρομία.

Ἀκολούθως οἱ πρόσκοποι χαιρετοῦν καὶ λήγει ἡ ἐορτὴ ἀποχωρούντων τῶν ἐπιστῶν καὶ τοῦ πλήθους μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΜΒΩΤΙΑΔΕΥΣ

ΑΡΤΑ

Ἐν τῇ πόλει μας συνεστήθη ὑπὸ τοῦ νομάρχου κ. Α. Μέρου σῶμα προσκόπων, ἀλλὰ τοὺς βλέπομεν ἀκόμη χωρὶς στολᾶς, χωρὶς κοντούς, χωρὶς καπέλλα καὶ δὲν διακρίνονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μετέβαλον δὲ τὴν πλατεῖαν μονοπωλίου εἰς ἀπέραντον κήπον, ἀλλὰ θὰ διατηρηθοῦν ἄρα γε τὰ ἄνθη ; ἢ θὰ ἴδωμεν πάλιν τὴν πλατεῖαν φυτευμένην μετ' λίθους ;

Καὶ ἡ μουσικὴ ἤρξατο καὶ αὕτη νὺκνηται. Παιανίζει δις τῆς ἐβδομάδος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀριστοθέτου καθηγητοῦ Ἀπ. Μαναντέρου. Ἐχομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι θ' ἀρχίσῃ νὰ παιανίζῃ καὶ τὰς τῆς ἐβδομάδος.

— Ἀνεχώρησε διὰ Ἰωάννινα ὁ κ. Γεωργ. Παπαδασίλου, ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ διαχειριστῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἀρτοποιείου Ἰωαννίνων.

— Ὁ κ. Γ. Σμυρνοπούλου καὶ ἡ δούξ Ἑλένη Θ. Διαμαντῆ ἐδόσαν ἀμοιβὰς ὑποσχέσιν γάμου.

— Ἐπίσης ὁ κ. Ε. Παπαδόπουλος καὶ ἡ δούξ Ἑλένη Διαμαντῆ ἠρραβωνίσθησαν.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀρτῇ τὸ 10ον φύλλον τῆς ἀγαπημένης μας «Ἡπειρωτικῆς Ἠχώδος».

Μετ' ἀπορίας εἶδε τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας αὐθημεραν τὴν τιμὴν τοῦ καφέ εἰς 70 λεπτά ἐνῶ ἀνέμενε τις νέαν ὑποτίμησιν.

ΞΑΝΘΗ

—Βαρεία ενέσκηψε ή...ζέστη.

—Κι' ό κοσμάκης άργά την νύκτα θαΐνει για να διασκεδάση.

—Κοπάδια ανθρώπων άτελείωτα δι-
αβαίνουν την μεγάλη γέφυρα του πα-
ταμού διευθυνόμενα προς τον έξοχικό
δρόμο του Γυμναστηρίου, για να κά-
νουν τόν περίπατό τους. Και μετά, ό-
λο εκείνο τώ πλήθος, πλημμυρίζει τα
διάφορα έξοχικά κέντρα για ν' άκούση
μουσική ή να δη κινηματογράφο στών
καθαρών άέρα.

—Η νύχτες είναι μαγευτικές, Κυ-
ριαρχεί ή...μπύρα. "Όλα τα τραπε-
ζάκια είναι κατάφορτα από ποτήρια
γεμάτα με τ' άφρισμένο αυτό ποτό, έ
νψ κάτω άπ' αυτά σεβαστός αριθμός
κενών φιαλών είναι άποθηκευμένος."Ε-
χει δίκαιο τώ σατυρικό μας έβδομαδι-
αίο περιοδικό «Παντόφλα», να λέγη ό
τι τώ «Μόναχον πενήθορεϊ. "Όλομπος
μή δυνάμενος ν' άνθέξη έκαλύφθη ύ-
πό... χιόνος".

—Έπεστρατεύθησαν δύο Ρωσσίδες
στή μουσική του «Μεγ. Κινήματος»
και μαγεδούν με τώ βιολί τους και
με τήν...μορφή τους, τούς θαμώνας
τού κέντρου.

—Γεμάτα τώ κέντρα και μετά τώ
φαγητό, ίσα με τίς...μικρές ώρες με
χορό.

—Ό περιοδικός μας τύπος προο-
δύει. Μετά την πρό έβδομάδος έμφά-
νησιν τής σατυρικής «Παντόφλας» ή
όποια χρησιμεύει για τώ παραληρήμα-
τα τών υπό τής ζέστης...κλπ. Αύτες
τής ήμέρες παρουσιάζεται εις την έπι-
φάνειαν και ή μηνιαία κοινωνιολογι-
κή και έγκυκλοπαιδική «Ηχώ τής
Ξάνθης» ή όποια εκδίδεται υπό τών
νέων τής Ξάνθης μας.

—Ίδρύεται, επί τέλους, τόν έρχό-
μενο σχολικό χρόνο και έμπορική σχο-

λή. Τά Ξανθιωτάκια πρέπει να εύχαρι-
στούν τόν κ. Τ., γενικόν επιθεωρητήν.
Καίρινό Ξανθιωτάκι

ΠΥΡΓΟΣ

—Οί έξ 'Αγουλινίτσης κ. Νικόλαος
Π. Μακρογιαννόπουλος και ή δνίς 'Α-
ναστασία Α. Παναγιωτοπούλου ήρρα-
δωνίσθησαν.

—Ό κ. Μιχαήλ Δ. Χορηγός και ή
δνίς Σοφία Ν. 'Αντωνοπούλου έδωσαν
άμοιβαίαν υπόσχεσιν γάμου.

—Κοσμοπλήμμουρα εκάστην έσπέραν
σημειούται εις τώ 'Επαρχείον όπου ό
θίασος τού κ. Κυριακίδου.

—Αί ντομάται εκρύβησαν έξ αίτίας
τής διατιμήσεως αύτών εις 40 λ. κατ'
όκάν. 'Ομοίως και τώ έλαιον, τώ όποι-
ον διετιμήθη εις 14 δραχμάς κατ' ό-
κάν κτλ. Τά λεμόνια έξηφανίσθησαν
παντελώς από την άγοράν.

ΑΜΑΛΙΑΣ

—Κατά τās έν τή
Γυμνασίω τού Γυμναστικού Συλλόγου
'Αμαλιάδος γενομένης γυμναστικής ά-
σκήσεις, διεκρίθησαν οί εξής:

Δρόμος 6 χιλιομ. Καραμπίνης Κ.
και Στεργιάτης Διον. 19', 'Αρβαντά-
κης Δ. 22'.

Σακκοδρομία: Σμέρος Σ. Γογόρας
Γ. και Κομήλος Ν.

Σκυταλοδρομία 550 μ. .. 'Ομάς α'
εκ τών Μπαμπίλλη Α. Νέγκα Ι. Κου-
λουδάρη Δ και Σελάμη 'Ιωάν.

'Ομάς Β': Σμέρος Σ. Χρυσανθόπου-
λος Ν. Κάμηλος Ν. και Κοντονής Κ.

'Ελληνική δισκοβολία. Παπασταθό-
πουλος Γ. Κυριακόπουλος Π. Πετρό-
πουλος Θεμ. κλπ.

Σφαιροβολία: Νικήτρια όμάς: Κυ-
ριακόπουλος Γ. Παπασταθόπουλος Π.
Βασιλακόπουλος Π. Παπαδάτος Ν.

Κουλουδιάρης Δ. και Γούναρης Δ.

Φούτ—μπώλ. Διακρίνονται οί Σμέ-
ρος Σ. Βλαχούλης Μ. Ρουμανιάς Κ.
Τατσινης Ν. 'Αλεξανδράτος Ι. Θεοφι-
λόπουλος Β. Κυράτσης Δ. Σελάμης
'Ιωάν.

ΔΕΛΗΜΚΑΛΗ. —Είς τώ χωρίον
Κασιδιάρη ό 12ετής Θ. Γιαννόπουλος
έξ άπροσεξίας έφόνευσε τόν όμήλικόν
του Νικόλ. Βασιλόπουλον. Ό δράστης
συνελήφθη.

ΣΚΟΥΡΟΧΩΡΙΟΝ. —'Η μικρά
Χαρίκλεια Δ. Σκανδάμη ύπέστη έγ-
καύματα περί τόν λαιμόν και τώ στή-
θος έξ αναφλέξεως καμινέτου, έξ όν
και άπέθανε

ΤΑΚΗΣ Ι. ΚΑΛΑΘΑΣ

ΠΛΑΤΑΝΟΣ

—Στό σταμάτισμα τού τραίνου ά-
κούγεται μονομιάς μιá μονότονη φω-
νή,, ή φωνή «άγωγιότηης»

—Πολύς χωρικός κόσμος καταφύ-
γει έφέτος στό κοπιαστικό έργον, άλ-
λά και έπικερδές αυτό έπάγγελμα.

—Πρός τόν σκόπον τούτον, δηλαδή
τής μεταφοράς τού πληθους τών πό-
λεων που φύγουν κατά μπουλωνία,
δέν λείπουν από τόν σταθμόν τού Πλα-
τάνου, ούτε αυτοκίνητα και μάλιστα
πολυτελείας, ούτε τ' άμάξια.

—Και σχετικώς τώ μίσθωμά δέν εί-
νε άκριβό. Με 30 δραχμάς βρίσκει κα-
νείς ένα άλογο και με 300 δραχμάς
μιá άμαξα. Τά αυτοκίνητα, αναλό-
γως.

—Τώ ταξείδι όχι μόνον είναι ευχά-
ριστον αλλά και θεαματικόν.

—'Ανεβαίνει και κατεβαίνει τώ βου-
νά όλομσα σέ δάσος από πεύκα.

—Σέ τρεις ώρες από τόν Πλάτανα
βρίσκεται κανείς στού Λάλα, και τώ
πρώτω πράγμα που θα παρατηρήση κα-
νείς άμέσως είναι τώ τουρκικό φρού-

ριο.

—'Ενα περίεργο πράγμα. 'Ενώ τώ
χωριό βρίσκεται σχεδόν εις ύψος 800
μέτρων, έν τούτοις μέσα στο χωριό με
δυσκολία βρίσκεις μιá πέτρα.

—Οί ξένοι σ' αυτό τώ χωριό άποτε-
λούν πρωτοφανές φαινόμενον. 'Η πλη-
θώρα των αναγκάζει τούς χωρικούς
να σφάζουν καθημερινώς σφάγια.

—'Εκτός τούτου είναι γεμάτο από
έκτακτα τοπεία και περίεργα.

—Ό τόπος είναι γεμάτος άρχαιολο-
για που την κατέχουν διάφοροι χω-
ρικοί.

—'Η «Κούρα» π.χ. είναι μιá δρύση
που τώ νερό της είναι τόσο κρύο ώστε
δέν πίνει κανείς ποτέ ένα ποτήρι.

—'Η «Βαραγαϊδούρα» είναι μιá σπη-
λιά όπου στάζει νερό, και τώ όποιο
άποκρυσταλλώνει όλα τά φυτά που τή-
χη να είναι από κάτω. Κι' έτσι βλέ-
πει κανείς πολυτρίχι κι' άλλακρυσταλ-
λωμένα.

ΦΑΣΜΑ

ΚΟΖΑΝΗ

Προχθές την Πέμπτην, τή πρωτοδου-
λία τού Δήμου Κοζάνης, επί τή αναγ-
γελία τής υπογράφης τής ειρήνης, την
10ην πρώην ήγένετο έν τή Ναύ τού
'Αγίου Νικολάου έπιμνημόσυρος δέη-
σις ύπέρ τών πεσόντων, σφαγιασθέν-
των και εξανδραποδισθέντων άδελ-
φών ήμών.

Παρέστη ό Σεβ. Μητροπολίτης κ.
'Ιωακείμ, ό κ. νομάρχης, ό στρατιωτι-
κός διοικητής και άπασαι αι πολιτικά
και στρατιωτικά άρχαι. 'Ομίλησαν ό
Σ. Μητροπολίτης και ό κ. Νομάρχης.

—'Εγένοντο τά εγκαινία νέας Γο-
ναιολογικής χειρουργικής κλινικής
(Κων)πολις) τών πατρών Γ. Σκούρου
και Ι. Κοντεδύνα. Γ. Π.

«ΚΟΣΜΟΣ»

ΟΔΟΣ ΣΤΑΙΟΥ 33

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ 1893

Κεφάλαιον καταβεβλ. Δρ. 48,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εκτελείται πάσα τραπεζική εργασία
Αγοραπωλησία Συναλλάγματος επί του Ήξωτερικού

Πιστώσεις έναντι Φορτωτικών

Πιστώσεις έναντι Φορτωτικών

Προεξοφλήσεις και Βισπράξεις Γραμματίων

Χρηματιστικά έντολα

Πιστωτικά Έπιστολαί και Έντολα πληρωμών

Ένοικτίσεις Χρηματοκιβωτίων

Ταμειυτήριο επί τόκω 4 ο/ο ετησίως.

Καταθέσεις όψεως και επί προθεσμία

Μὴν ἀμελῆτε ν' ἀγοράζετε καθ' ἑβδομάδα τὸ τεύχος τοῦ «Θησαυροῦ».

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὰ κιόσκια καὶ τὰ πομπρακτορεῖα. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πρέπει νὰ παραγγέλλου εἰς τοὺς πράκτορας νὰ τοῖς τὸ προμηθεύουν τακτικὰ, διότι μ' ἐπιτρεπομένων ἐπιστροφῶν ἕκαστος ὑποπράκτωρ προμηθεύεται μόνον ὅσα τοῦ ἔχουν παραγγελθῇ.

«Θησαυρός» εἶναι τὸ τελειότερον, τὸ τερπνότερον καὶ ὁ δακτυώτερον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς κάθε Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲ ὅλην καὶ εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείστας ἐγκυκλοπαιδικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστήμας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐχει ἀνταποκριτὰς καὶ ἀλληλογραφίας τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοινωνικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

Τακτικοὶ συνεργάται τοῦ «Θησαυροῦ» εἶναι οἱ κ. κ. Θεόδ. Βελλιανίτης, Παῦλος Νιρβάννας, Γρηγ. Ξενοπούλος, Δ. Ν. Καλογερόπουλος, Χρ. Χρηστοθασίλης, Στέφανος Δάφνης, Δ. Ἀάλλας, Ν. Σηφάκης, Νάτς κλπ. κλπ.

Ο «Θησαυρός» ἔνεκα τῆς ἐπωφελοῦς καὶ τερπνῆς ὁλῆς του συνιστᾶται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Ο «Θησαυρός» παρακολουθῶν τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἶναι τὸ ἀγαπητὸν περιοδικόν τοῦ στρατοῦ, χιλιάδες δὲ τευχῶν ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεῖα προσφερόμενα ὑπὸ διαφόρων γενναιοδῶρων πολιτῶν διὰ τὴν ψυχαιωτικὴν τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφιερούμενα εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Στρατιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἴτε ἀπ' εὐθείας.

Ο «Θησαυρός» εἶναι τὸ ἀγαπητότατον περιοδικόν εἰς τὰς οἰκογενεῖας πάσης τάξεως.

